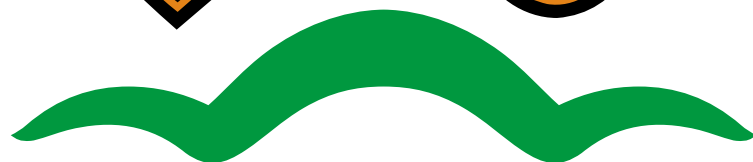

Izdajatelj:
Občina Ivančna Gorica
Sokolska 8
1295 Ivančna Gorica

Klasje

Prijetno domače. Občina Ivančna Gorica

Aktualno dogajanje v občini.
Vabljeni na internetne strani:
www.ivancna-gorica.si

Kolo

Za kolo velja, da je pripomoček, ki nam lahko služi kot prevozno sredstvo, ali kot pripomoček za rekreacijo in prosti čas. Že je napočil tisti čas leta, ko kolesarje srečujemo praktično na vsakem koraku oz. kilometru. Tudi v naši občini je tem, povezanih s kolesi, ta trenutek zelo veliko. Najprej se samo spomnimo nekaterih tradicionalnih kolesarskih prireditev, ki se v tem času odvijajo v našem okolju, npr. kolesarski maraton treh občin in kolesarsko popotovanje po Rimski cesti. V teh dneh ne nazadnje poteka tudi kolesarska dirka po Sloveniji, ki bo letos ponovno zapeljala tudi skozi našo občino.

Občina Ivančna Gorica ravno v teh dneh v središču Ivančne Gorice zaključuje z izgradnjo kolesarskega poligona, imenovanega kolopark. Na njem mladina že veselo sprošča svojo energijo, objekt pa je mikaven tudi za nekoliko starejše. Zdi se, da je kolo ta trenutek najpopularnejše orodje zdravega načina življenja in celo medgeneracijskega sodelovanja. In ko pomislimo, da je kolo lahko tudi uporabno prevozno sredstvo, s katerim zmanjšujemo izpuste škodljivih snovi v okolje, potem je odločitev, kako aktivno in koristno preživeti počitniške dni, povsem jasna. S kolesom se lahko odpravite tudi na katero od številnih prireditev, ki se dogajajo v naši občini.

Matej Šteh, urednik

str. 3

Praznik občine Ivančna Gorica smo obeležili s podelitvijo priznanj in nagrad za leto 2017

str. 3

Začetek čebelar prijazne zgodbe v občini Ivančna Gorica

ŠENTVID PRI STIČNI
17. IN 18. JUNIJ 2017

VESELJE JE PRI NAS

48. TABOR SLOVENSKIH PEVSKIH ZBOROV

TIHOTAPEC

PREDSTAVA V LETNEM GLEDALIŠČU OB JURČEVI DOMAČIJI NA MULJAVI

PREMIERA: PETEK, 23. junija, ob 21. uri

PONOVITVE: SOBOTA, 24. 6., ob 21. uri

PETEK, 30. 6., ob 21. uri

SOBOTA, 1. 7., ob 21. uri

PETEK, 7. 7., ob 21. uri

SOBOTA, 8. 7., ob 21. uri

Enostavno na 12 obrokov

SVETOVANJE, PRODAJA IN SERVIS
RAČUNALNIŠKE OPREME

LamaS Since 1989

Sokolska ulica 5
1295 Ivančna Gorica
T: 01/7869-040, 051/612-923
www.lamas.si

RENAULT

Avtoservis Blatnik d.o.o.

Vodotučine 7
1295 Ivančna Gorica
Tel: 031 568 666

Senčila Oven

SENČILA OVEN, Pot v resje 1, Ivančna Gorica
Tel.: +386 1 7878 266 • Mob.: +386 31 679 079
www.sencila-oven.si

KOCJANČIČ **EUROSERVIS**

AVTO MOTO CENTER Kocjančič

★ POPRAVILO VOZIL
★ AVTOVLEKA
★ TRGOVINA Z AVTODELI

Tel: 01/78 77 333 GSM: 041 777 333, 041 651 722
www.amc-kocjancic.si Naj bo vaš avto naša skrb!

Občina Ivančna Gorica na poti med najboljše

Intervju z županom Dušanom Strnadom

Nedavni praznik občine Ivančna Gorica je bila priložnost za pogovor z županom Dušanom Strnadom, ki je kot vsako leto tudi letos opravil prerez dela v tekočem letu. Nastal je zanimiv pogovor, v katerem je župan razkril načrte tudi za prihodnjo volilno jesen.

Spoštovani župan Dušan Strnad, za nami je občinski praznik. Kako ste ga doživljali?

Bilo je lepo. Naj se še enkrat zahvalim sodelavcem, ivanškim gasilcem, nastopajočim in vsem ostalim, ki so prispevali k temu, da je bila osrednja svečanost tako prijetna in všečna. Prav tako tudi spremljajoče prireditve. Posebej sem bil vesel odziva nagrajencev in občinstva, ki je prišlo bodrit prejemnike priznanj in nagrad. Očitno so nagrade prišle v prave roke. Zanimiva popestritev je bila povorka starodobnih vozil, s katero sem se skupaj z dobitniki nagrad in priznanj pripeljal na svečanost. Tudi voditeljica je odlično opravila svoje delo, najbolj pa so me navdušili pevski zbori in še posebej učenci šentviške šole, ki so igrali na različne instrumente; tudi na plastična vedra. Po zaključku svečanosti pa smo še nekaj časa preživeli v pogovoru in v prijetni družbi.

V nagovoru ob prazniku ste omenili tudi dobro uvrstitev naše občine na različnih razvojnih lestvicah.

Res je. Občina Ivančna Gorica je uvrščena na 12. mesto izmed vseh slovenskih občin po ISSO indeksu, kar pomeni visoko stopnjo razvojne uspešnosti v slovenskem okolju in pomeni uravnoteženost večine področij. Gre za vsakoletno razvrstitev občin po več kot 50-ih različnih kazalcih. Zadovoljen sem s to uvrstitvijo. V potrditev tej uvrstitvi gre določitev koeficientov razvitosti občin, ki ga izračunava Ministrstvo za finance in ga uporablja kot osnovo za obseg sofinanciranja investicij iz državnega proračuna. Tudi tu smo vseskozi napredovali. Najprej med 30 najboljših občin, v zadnjem letu pa tudi med 20 najbolj razvitih slovenskih občin. Ti rezultati so potrditev pravilnosti naših usmeritev in so tudi obveza za naprej. Ko pa smo že pri lestvicah in uvrstitvah, me najbolj veseli, da smo ena izmed 20 občin z najnižjim indeksom staranja in ena izmed 25 občin z najvišjim naravnim prirastom po podatkih SURS. Otroci in mladi so naša prihodnost. V ta namen vlagamo tudi v otroška in športna igrišča in gradimo šole in vrtce.

Opazili smo novo pridobitev v središču Ivančne Gorice, na kateri se kar drenja otrok ...

Ja, »kolopark« je zelo lepo sprejet in sem prijetno presenečen, koliko otrok privabi. Na vhodu v Ivančno Gorico je tako nastal kar lep rekreacijski park, sestavljen iz otroškega igrišča za najmlajše, prilagojenega fitnesa na prostem za starejše in sedaj še poligon za malo večje otroke, ki tam preizkušajo svoje spretnosti s kolesi, skiroji, rolkami. Za vsakega se najde nekaj za preživljanje prostega časa na prostem. Poleg tega smo pred kratkim popolnoma prenovili otroško igrišče v Šentvidu pri Stični. Majhni in veliki nogometaši bodo lahko trenirali nogomet tudi v večernih urah, saj smo poskrbeli za razsvetlavo na osrednjem igrišču nogometnega stadiona v Ivančni Gorici. Vedno sem vesel, ko vidim otroke in mladino na športnih igriščih. Brez tega bi zlahka zašli v napačno smer ob številnih pasteh na poti odrasčanja.

Ob igrišču ste poskrbeli tudi za ozelečitev ...

Posadili smo drevesa in okrasno grmičevje zaradi sence, lepšega videza pa tudi za razmejitev od prometnice. Ne samo v parku, tudi v gospodarski coni smo jih posadili kar nekaj. Trudimo se biti prijazni do okolja in polepšati naše bivalno okolje. Pa tudi na tak način zmanjšujemo CO₂ in s tem ogljikov odtis, kar je ena izmed zavez EU 20/20/20. To so majhni koraki v primerjavi z energetskimi sanacijami, ki bodo potekale v poletnih mesecih po podružničnih šolah v Ambrusu, Stični in na Muljavi ter delu vrtca Polžek v Višnji Gori. A so potrebni in zanamci nam bodo hvaležni, če jim bomo zapustili čisto in zeleno okolje. V ta namen je tudi letos potekala akcija ozaveščanja pod geslom »Za nami je čisto«. Hvala vsem znanim občankam in občanom, ki so s svojimi izjavami poskrbeli za dober zgled. Hvala pa tudi vsem tistim, ki ste resno vzeli sporočilo. Če bom pospravil za seboj, čistilne akcije ne bodo več potrebne. Zelenje in predvsem medovite rastline pa so koristne tudi za čebele in mi smo

čebelam prijazna občina. Tudi zato smo v Višnji Gori nedavno skupaj s Čebelarstvo Slovenije postavili spominsko tablo kot simbolični temeljni kamen in se zavezali, da bomo v enem letu postavili pomnik kranjski čebeli, ki je doma Podsmreki, v KS Višnja Gora. Menim, da bomo ravno s tem projektom lahko še bolj stopili na svetovni turistični zemljevid. Otvoritev bo naravnana v čas prvega praznovanja svetovnega dneva čebel, za katerega je dala pobudo ravno Čebelarstvo Slovenije. V sklopu tega projekta bomo prenovili in dali novo življenje tudi stari osnovni šoli. Pred njo bomo zgradili spominski park, v šolo pa dali čim več vsebin, ki bodo opozarjale na pomembnost kranjske čebele in starodavnost Višnje Gore. Seveda pa bo v stavbi ostalo še dovolj prostora tudi za druge dejavnosti. Menim, da je to velika priložnost tudi za samo mesto Višnja Gora, ki bo ravno v naslednjem letu praznovalo 540-letnico pridobitve mestnih pravic.

Kako pa je z večjimi infrastrukturnimi projekti v občini?

Trenutno precej energije vlagamo v izgradnjo krožišča pri podjetju Akrapovič, ki bo skupaj z nadvozom in navezavo na avtocesto na eni strani in povezavo z Marofom na drugi, pomembno vplival na prometno razbremenitev naselja Ivančna Gorica. Pripravljamo tudi projekte za črpanje sredstev iz naslova regionalnega razvoja, sprejeli smo prostorske akte, ki bodo investitorju omogočili izgradnjo nove gospodarske cone. S tem bo občina dobila nov zagon, podjetniki pa prostor za nadaljnji razvoj. Gospodarstvu v naši občini gre dobro, skupni rezultat na nivoju občine je boljši, kot leto poprej. Zadovoljen sem, da imamo v občini sposobne podjetnike. Zaključujemo tudi dela s kanalizacijo, gradimo in posodabljammo cestno omrežje. Nadaljujemo obnove kulturnih domov, po Ambrusu in Stični bo na vrsti kulturni dom v Šentvidu pri Stični. V polni gradnji je prizidek k podružnični šoli Višnja Gora, prvega septembra bodo v njem že prvi šolarji in malčki iz vrtca. Pripravljamo tudi podlage za izgradnjo novega večnamenskega objekta v središču Ivančne Gorice, v katerem bosta gotovo dobila svoj prostor kulturna dvorana in knjižnica. Trenutno smo v fazi idejnih projektov. Čas začetka gradnje je v veliki meri odvisen od razpisov in možnosti pridobivanja nepovratnih sredstev, saj gre za veliko investicijo in je gotovo treba zagotoviti še druge vire financiranja. Še kar nekaj izzivov je torej pred nami.

Približuje se konec vašega drugega mandata. Kakšni so načrti za naprej?

Občina Ivančna Gorica ima kljub

uspehom še možnosti in potrebe za nadaljnji razvoj. Načrtov je veliko, dosedanje delo pa je bilo ocenjeno kot uspešno. Dela tudi v prihodnje ne bo zmanjkalo. Odzivi naših občanov in občanov so pozitivni, kar me utrjuje v prepričanju, da delamo dobro. Rad uresničim načrte, ki si jih zastavim. Prepričan sem, da skupaj zmoremo še več. Na prejšnjih volitvah sem bil deležen precejšnje podpore volivcev, največje v državi. Slovenska demokratska stranka, iz katere izhajam, pa je dobila večino v občinskem svetu. To smo sprejeli s hvaležnostjo in odgovornostjo. Upoštevamo in vključujemo vse druge, ki so pripravljeni delati v dobro občine. Večina odločitev v Občinskem svetu je sprejetih soglasno. To pogosto zahteva več komunikacije in sodelovanja z drugimi političnimi akterji, vendar je vredno. V slogi je moč, prepisi in konflikti ne prinašajo rezultatov. Skupaj zmoremo več. Vse doslej naštet, še posebej pa podpora sodelavcev ter kolegov je tisto, kar mi daje voljo in energijo, da bom kandidiral tudi na volitvah naslednje leto.

Ste tudi državni svetnik.

Mandat sem nastopil leta 2012. Takrat sem kandidiral s prepričanjem, da lahko kot državni svetnik pomagam občinam, ki jih zastopam in na tak način tudi občini Ivančna Gorica. In res. Ta funkcija mi je pomagala odpreti nekatera vrata in mi skupaj s kolegi dala možnost vplivati na stvari, ki so pomembne za razvoj, ne samo naše občine in sosednjih, temveč cele države. Sklenil sem tudi veliko novih poznanstev in sodelovanje z drugimi župani, ki so

prav tako državni svetniki, prinaša rezultate. Ena lepših stvari pa je bila predstavitev šentviškega projekta »Življenje našega drevesa« v parlamentu, ki je požela veliko čestitk in zanimanja. Jaz pa sem bil zelo ponosen na vse ustvarjalce, saj gre za skupnostni projekt, v katerem je sodelovalo več kot 700 ljudi, od otrok v vrtcu do starostnikov. Seveda pa zahteva ta funkcija tudi svoj čas, zato je dan pogosto prekratek.

Pred kratkim ste podpisali dogovor o sodelovanju s hrvaško občino Ivanec.

Verjamem, da je povezovanje znotraj in zunaj naših meja pot v lepšo prihodnost. Občina Ivanec je izrazila željo po sodelovanju in mi smo ji prisluhnili. Najprej so se obrnili na Medobčinski razvojni center, ker pa je namen prijava skupnega projekta na Interreg Slovenija – Hrvaška, je nujno bolj intenzivno sodelovanje med občinama. Imenovali smo delovne skupine, ki delajo na pripravi projekta. Za nas je to nova izkušnja, vendar verjamemo, da smo lahko uspešni. Sicer pa sta si občini zelo podobni, ne samo po imenu. Obe temeljita na bogatem kulturno zgodovinskem izročilu, imata krasne pogoje za razvoj turizma v naravi in dinamično gospodarstvo. Obiskali smo jih in tudi pri nas je že bila njihova delegacija. Veselimo se sodelovanja vnaprej. Sodelujemo tudi pobrateno občino Hirschaid in pripravljamo novo pridobitev, ki bo uresničena naslednje leto.

Hvala za pogovor.

Matej Šteh

Občina Ivančna Gorica,
Občinska turistična zveza Ivančna Gorica, Zavod Prijetno domače
in Zveza kulturnih društev občine Ivančna Gorica

vabijo na

**SVEČANOST V POČASTITEV
DNEVA DRŽAVNOSTI**
v nedeljo, 25. junija 2017, na Polževem

ob 14. uri, MAŠA ZA DOMOVINO

Somaševanje vodi
dr. Ivan Štuhec
Sodeluje: Mešani pevski zbor Krka

**ob 15. uri, OSREDNJA SVEČASNOST
S KULTURNIM PROGRAMOM**

Slavnostni govornik
generalmajor dr. Andrej Osterman,
načelnik Generalštaba Slovenske vojske

Kulturni program oblikujejo:
Višnjanski fantje
Recitatorji KD Krka
Folklorna skupina Vidovo veterani

Kolofon

Klasje - Glasilo prebivalcev občine Ivančna Gorica; **Ustanovitelj časopisa:** Občinski svet Občine Ivančna Gorica; **Sedež uredništva:** Cesta II. grupe odredov 17, 1295 Ivančna Gorica, telefon: 781 21 30, faks: 781 21 31, e-pošta: klasje.casopis@siol.net, spletna stran: www.klasje.net; **Uredniški odbor:** Matej Šteh - glavni in odgovorni urednik, Leopold Sever - kratkočasnik, Siva in Severna stran, Simon Bregar, Jože Glavič, Franc Fritz Murgelj, Janko Zadel, Jožefa Železnikar; **Lektoriranje:** Mateja D. Murgelj; **Oblikovna zasnova:** Robert Kuhar; **Priprava za tisk:** AMSET, d. o. o.; **Tisk:** Delo Časopisno založniško podjetje d.o.o., Časopis KLASJE izhaja v 6.150 izvodih mesečno in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Prispevke za naslednjo številko sprejemamo do 7. julija.

Praznik občine Ivančna Gorica smo obeležili s podelitvijo priznanj in nagrad za leto 2017

Občina Ivančna Gorica obeležuje občinski praznik 29. maja, na dan, ko se Jurčičevi rojaki spominjamo nastopa pisatelja Josipa Jurčiča za urednika časnika Slovenski narod. Letošnja osrednja svečanost s podelitvijo priznanj in nagrad Občine Ivančna Gorica je potekala v petek, 26. maja 2017, na parkirnem prostoru pri kulturnem domu v Ivančni Gorici. Osrednji govornik je bil župan občine Ivančna Gorica Dušan Strnad, ki je spregovoril o delu Občine in načrtih za prihodnost.

Slovesnost se je začela s povorko po Sokolski ulici, v kateri so se ob zvokih stiške godbe s starodobnimi vozili pripeljali letošnji prejemniki občinskih priznanj in nagrad ter vodstvo občine. Že uvodni protokollarni del je sporočal, da iz vrst ljubiteljev starodobnih vozil prihaja tudi eden izmed letošnjih nagrajencev, posebno mesto v programu pa je dobila Godba Stična, ki letos obeležuje 40-letnico neprekinjenega delovanja.

Prvi vrhunec svečanosti je bil nagovor župana Dušana Strnada, ki je med drugim povedal. »Praznik praznujemo v spomin na našega rojaka in velikega Slovenca Josipa Jurčiča z Muljave. Josip Jurčič je bil torej eden tistih velikih Slovencev, ki so s svojim aktivnim delovanjem in pokončno držo pripomogli, da smo se Slovenci ohranili kot narod, da

imamo svoj jezik in svojo zgodovino. Vsi skupaj se zavedamo, da mora vsakdo prispevati svoj delež v skupno dobro in da samo tako lahko dosegamo stalni napredek in ugodno družbeno klimo, ki bo prijetna in domača za vse in vsakogar«. V nadaljevanju je župan izpostavil številne aktivnosti iz različnih področij življenja in dela v občini. »Posodabljam in gradimo kanalizacijsko, vodovodno in cestno infrastrukturo, pa javno razsvetlavo, otroška in športna igrišča ter kulturne domove. Občinski svet je sprejel podlage za nove industrijske cone. Še letos se bo pričelo z deli na krožišču pri Malem Hudem, nato sledi nadvoz čez železniško progo in obvoznica proti Stični, semaforizirala se bodo tudi nevarna križišča. Sredi gradnje je prizidek za šest dodatnih oddelkov na PŠ Višnja Gora, v po-

letnih mesecih pa sledi energetska sanacija podružničnih šol Ambrus, Muljava in Stična ter dela vrtca Polžek v Višnji Gori«. Župan je napovedal tudi začetek priprave idejnih projektov za večnamenski objekt, ki bo stal v Ivančni Gorici na prostoru zdajšnjega kulturnega doma in parkirišča.

»Infrastruktura, objekti, oprema, naprave so same po sebi brez pomena, če ni ljudi, ki jih znajo in hočejo uporabljati in dosegati rezultate in uspehe. In takih ljudi je v občini Ivančna Gorica na srečo veliko«, je še dejal Strnad.

Drugi vrhunec večera je bila svečanost s podelitvijo priznanj in nagrad Občine Ivančna Gorica za leto 2017. Najvišje letošnje priznanje Zlati grb občine je prejela **Martina Hrovat** iz Ambrusa, za izjemno požrtvovalno in povezovalno vlogo ter prispevke

pri razvoju kulturnega, humanitarnega in družbenega življenja v občini Ivančna Gorica.

Nagrado Josipa Jurčiča je za izjemno delo na področju likovnega in pedagoškega procesa ter izjemne dosežke na področju kulturnih dejavnosti prejela **Jelka Rojec iz Šentvida pri Stični**. Nagrado Josipa Jurčiča je prejela tudi **Stanislav Kovačič z Muljave**, za dolgoletno uspešno delo na turističnem in kulturnem področju v občini Ivančna Gorica. Plaketi Antona Tomšiča sta prejela **Franc Hočevnar iz Bakra pri Ambrusu** za dolgoletno uspešno delo na področju prostovoljstva in medgeneracijskega sodelovanja v občini Ivančna Gorica in **Ignacij Zajc iz Ivančne Gorice** za dolgoletno uspešno prostovoljno in požrtvovalno delo na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu.

Plaketo Mihe Kastelica je prejel **Jože Nosan iz Zgornje Drage**, za pomemben prispevek k ohranjanju etnološke, tehnične premične in zgodovinske dediščine na območju občine Ivančna Gorica.

Poleg že omenjene **Godbe Stična** so v kulturnem delu osrednje prireditve ob prazniku Občine Ivančna Gorica sodelovali še **Mešani pevski zbor Zborallica**, **Mešani pevski zbor Ambrus** ter učenci **Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični**. Program je povezovala televizijska voditeljica **Bernarda Žarn**. Pri izvedbi prireditve so sodelovali tudi člani PGD Ivančna Gorica, ki so na istem mestu naslednji dan pripravili gasilsko veselico in poskrbeli za pester utrip v središču Ivančne Gorice.

Gašper Stopar

Začetek čebelam prijazne zgodbe v občini Ivančna Gorica

Občina Ivančna Gorica je namreč skupaj s **Čebelarstvo Slovenije** stopila na pot novega projekta. Maja 2018 bo pred stavbo stare šole v središču Višnje Gore postavljeno **obeležje, posvečeno kranjski čebeli**, na katero smo slovenski čebelarji upravičeno ponosni. Zakaj pa smo izbrali prav Višnjo Goro?

V gradu Podsmreka pri Višnji Gori je namreč prebival in deloval **Emil Rotschütz**. Veljal je za enega najpomembnejših evropskih čebelarstvih strokovnjakov svojega časa. Bil je čebelar, izjemen trgovec in izobraženec, ki je zaslužen za prepoznavnost in razširjenost naše kranjske sivke. Ustanovil je podjetje Kranjski trgovski čebelnjak. Imel je več kot tisoč panjev, mizarske in kleparske delavnice, čebele in čebelarstvo

opremo pa je prodajal po celem svetu

Emil Rotschütz je bil zaslužen tudi za številne članke in knjige. Številni čebelarji pri nas in po svetu so sledili njegovim naukom. Bil je med soustanovitelji prvega čebelarskega društva pri nas, veliko zaslug pa je imel pri izidu prvega slovenskega čebelarskega časopisa Slovenska čebela. S svojim delom in neposrednim širjenjem je dvignil prepoznavnost in ugled kranjske čebele in slovenskega čebelarstva.

In zakaj prav kranjska sivka?

Leta 1857 je dr. Philip Rotzschütz, oče Emil Rotschütza, v članku z naslovom Aus Unterkrain (Z Dolenjske) zapisal: »**Obstaja pa ena pridna in utrjena čebela, taka je kranjska.**«

Kranjska čebela, ki jo imenujemo še

V občini Ivančna Gorica smo čebelam zelo naklonjeni. Zagotovo to dokazuje veliko število čebelarjev, ki se združujemo v kar dve društvi – ČD Stična in ČD Krka in Zagradec in se redno predstavljamo na številnih tematskih tržnicah in sejmihi v občini. Leta 2013 se je občina potegovala za naziv Čebelam prijazna občina in dosegla tretje mesto. Zadnji pomemben dogodek, ki čebelarstvo naših krajev postavlja na nacionalni, če ne celo svetovni zemljevid, pa je potekal v torek, 23. maja 2017, v Višnji Gori.

kranjica, kranjska sivka ali le sivka, je dobila ime po deželi Kranjski, v katero je spadalo tudi območje današnje Dolenjske. Na tem področju se je skozi evolucijo kranjska čebela ustalila. Odlikujeta jo mirnost in pridnost in prav zaradi svojih dobrih lastnosti je sivka priljubljena tudi izven slovenskih meja.

Višnja Gora bo s postavitvijo obeležja zagotovo postala prepoznavnejša tudi na nacionalnem in svetovnem nivoju, saj se nem v prihodnjih nekaj letih obetata kar dva pomembna dogodka. Prihodnje leto bo 20. maj razglašen za svetovni dan čebel, pobudo za to pa je dala prav Čebelarstvo Slovenije. Poleg tega pa se ČZS poteguje za gostiteljico svetovnega čebelarskega kongresa Apimondia, ki bo potekal leta 2021. Oba dogodka bosta v Slovenijo privabila veliko število čebelarjev iz vsega sveta in Višnja Gora bo zagotovo točka, kjer se bodo ustavili in se poklonili kranjski sivki.

Postavitev obeležja sta skupaj napovedala župan občine Ivančna Gorica **Dušan Strnad** in predsednik Čebelarstvo Slovenije **Boštjan**

Noč. Program pa so popestrili otroci iz vrtca in šole Višnja Gora, citrarka Eva Medved in godalna skupina Grossupi.

Po slavnostnem dogodku smo se imeli priložnost posladkati z medenimi dobrotami, ki so nastale pod rokami čebelark in žena naših čebelarjev. Bogato pogostitev pa so pripravili v Vzgojno-izobraževalnem zavodu Višnja Gora. Za prekrasne cvetlične aranžmaje in ostalo dekoracijo pa so poskrbeli Joži in Franc

Pevce ter Darja Cilenšek. Vsem in vsakemu posebej gre na tem mestu velika zahvala.

V Višnji Gori smo preživeli zares lep dopoldan v znamenju čebel, veselja, petja in medenih dobrot. Želimo si in verjamemo, da je to začetek zares lepe zgodbe, ki bo kranjsko sivko in Višnjo Goro postavila na mesto, ki si jo zaslužita! Naj medi!

Za ČD Stična, Petra Peunik Okorn

Predstavljamo letošnje občinske nagrajence

JOŽE NOSAN – Plaketa Mihe Kastelica

Jože Nosan pomembno prispeva k ohranjanju naše kulturne dediščine s svojo etnološko, tehnično premično in zgodovinsko zbirko. Etnološki del zbirke je uredil na kozolcu toplarju in vsebuje starinske stroje, kmečke skrinje, kovaško železje, kmečko orodje in številne druge zanimivosti. Tehnično premični del njegove zbirke vsebuje bogato zbirko različnih tipov motociklov starodobnikov, ki so Jožetova posebna strast. Ponaša se tudi z bogatim zgodovinskim gradivom, ki zajema vrsto zanimivih starih knjig, fotografij, priznanj, medalj, starih fotoaparatorov, radijskih sprejemnikov in še bi lahko naštevali. Vse zbirke so skrbno urejene, vzdrževane in primerne za ogled. Jože Nosan s svojim delovanjem in požrtvovalnostjo kaže veliko pozornost in ljubezen do ohranjanja materialnih in duhovnih dobrin naših prednikov.

FRANC HOČEVAR – Plaketa Antona Tomšiča

Franc Hočevár je izjemen prostovoljec, ki je več desetletij deloval v dobrobit ljudi v lokalnem okolju. Aktivno je deloval v Rdečem križu, kjer je zbiral hrano in oblačila za lju-

di, kar nekaj let je bil tudi predsednik Krajevne organizacije Rdečega križa v Ambrusu. Več kot 30 let že deluje v Prostovoljnem gasilskem društvu Ambrus, 12 let je bil član krajevne skupnosti Ambrus, še vedno je tudi član društva upokojencev. V prostem času se ukvarja s prav posebnim hobijem, izdelovanjem skulptur iz majhnih odpadnih stekleničk, ki jih je položil že več kot 100.000. Z modrimi steklenicami je izdelal paviljon, vrtno uto, trenutno »gradi« kapelico. Gospoda Hočevarja zaznamujejo besede, ki jih je sam povedal: »Sem motiviran za vsakršno pomoč drugim, še posebno pa pomoč ljudem, ki si ne morejo pomagati sami in so pomoči potrebni, vendar tega ne izrazijo.«

IGNACIJ ZAJEC – Plaketa Antona Tomšiča

Ignacij Zajec je član Združenja šoferjev in avtomehanikov Ivančna Gorica vse od leta 1964 dalje, kjer aktivno sodeluje pri različnih dejavnostih združenja, zlasti na področju preventive in vzgoje v cestnem prometu. S svojim požrtvovalnim prostovoljnim delom je dal izjemen prispevek k večji varnosti na cestah v občini Ivančna Gorica in prispeval tudi k boljši vozniški kulturi naših občanov. Številne mlade generacije otrok so kolesarski izpit opravile pod njegovim budnim očesom, vsako leto sodeluje pri organizaciji občinskega kolesarskega tekmovanja, nepogrešljiv je tudi v prvih šolskih dneh, ko skupaj z drugimi člani ZŠAM v bližini šol opozarja, da so na naših cestah ponovno prisotni najmlajši udeleženci v prometu.

STANISLAV KOVAČIČ – Nagrada Josipa Jurčiča

Stanislav Kovačič je leta 1983 med soustanovitelji Turističnega društva Muljava in njegov prvi predsednik. Društvo je uspešno vodil več kot 10 let. Je pobudnik številnih delovnih akcij, ki so spodbujale razvoj turizma na Muljavi, aktivno je deloval v krajevni skupnosti Muljava, od leta 1984 je član PGD Muljava, kjer je od leta 2013 tudi član nadzornega

sveta. Je gledališki igralec in aktiven član Kulturnega društva Josipa Jurčiča Muljava in tudi član Čebelarškega društva Krka in Zagradec, kjer deluje v komisiji za izobraževanja. S svojim dolgoletnim delovanjem je pomembno prispeval k turističnemu razvoju rojstnega kraja pisatelja Jurčiča.

JELKA ROJEC – Nagrada Josipa Jurčiča

Jelka Rojec je izjemna pedagoška delavka in ustvarjalka. Na svoji poklicni poti in ustvarjalnih delovanjih je spodbudna, profesionalna in prodorna. Skozi ustvarjalne procese promovira lokalno umetnostno dediščino, ki jo dobro povezuje s principi likovnega ustvarjanja v šoli in skupnostnih projektih. V preteklih letih je uspešno sodelovala z učenci na številnih likovnih kolonijah, natečajih in taborih, opravila je izjemno obsežno delo pri oblikovanju šolskih prostorov na OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, režirala otroške predstave, sodelovala z društvu in učenci pri številnih projektih in dejavnostih. V zadnjem obdobju izstopa projekt izgradnje mozaikov v Šentvidu pri Stični, ki je odličen pokazatelj njenega širokega razumevanja družbenih vezi na po-

dročju lokalne skupnosti, hkrati pa predstavlja edinstven primer tako obsežne, kompleksne in kvalitetne likovne kreacije v celotnem slovenskem prostoru.

MARTINA HROVAT – Zlati grb občine

Martina Hrovat je ena izmed ustanoviteljev Kulturnega društva Ambrus in še danes ena aktivnejših članic. V preteklosti je bila aktivna članica upravnega odbora Zveze kulturnih društev Ivančna Gorica in s svojim aktivnim delovanjem predstavlja ambasadorico ambruske kulture. Vrsto let je bila članica Krajevne skupnosti Ambrus, je soustanoviteljica Turističnega društva Ambrus in da resnično vedno želi pomagati, dokazuje tudi dejstvo, da je predsednica in članica nadzornega sveta Rdečega križa Slovenije - območno združenje Grosuplje in članica Krajevne organizacije rdečega križa Ambrus. Njena vloga je izjemna – neutrudno bdi nad Ambrusom in s svojo pozitivno naravnostjo je zaslužna za dobro delovanje tako različnih organizacij kot celotnega kraja. S svojo veliko povezovalno vlogo in sodelovanjem tako predstavlja zgled vsem občanom in občankam.

Zbrala Maja Lampret

Lokalna akcijska skupina Suhe krajine, Temenice in Krke – LAS STIK

Napovedujemo objavo 2. Javnega poziva za izbor operacij za uresničevanje ciljev Strategije lokalnega razvoja na območju LAS STIK v letu 2017, katerih upravičeni stroški bodo sofinancirani iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP). Poziv bo objavljen predvidoma v drugi polovici meseca avgusta. Vse zainteresirane pozivamo, da že zdaj začnete s pripravo svoje operacije, pri čemer si lahko pomagate tudi z dokumentacijo 1. javnega poziva v 2016 (EKSRP), ki se je zaključil 28. februarja letos in je objavljena na spletni strani www.las-stik.si. Hkrati vas vabimo, da kontaktirate pisarno LAS STIK na telefonski številki 07 34 82 103 in 031 647 072, od pon. do čet. med 9. in 15. uro in v pet. med 9. in 13. uro ali po elektronski pošti: las-stik@ciktrebnje.si, kjer vam bomo svetovali pri pripravi operacije. Za informacije spremljajte spletno stran www.las-stik.si.

Vse, ki iščete partnerje na območju LAS STIK za sodelovanje v operacijah, s katerimi želite kandidirati na javne pozive za izbor operacij za uresničevanje ciljev Strategije lokalnega razvoja LAS STIK, vabimo k sodelovanju v borzi projektnih partnerstev, ki smo jo vzpostavili na spletni strani LAS STIK.

*Liljana Omerzu, koordinatorka
CIK Trebnje, Vodilni partner LAS STIK*

Vabljeni na 48. tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični

V soboto in nedeljo, 17. in 18. junija, bo v Šentvidu pri Stični potekal tradicionalni 48. tabor slovenskih pevskih zborov. Tudi letos bo ta največja zborovska prireditev v Sloveniji sestavljena iz sobotnega koncerta zamejskih in slovenskih zborov iz tujine, ter nedeljskega skupnega koncerta s TV prenosom Televizije Slovenije. Slavnostni govornik na nedeljski prireditvi bo direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti mag. Marko Repnik.

Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični je najbolj množično zborovsko srečanje pri nas, posvečeno slovenski zborovski pesmi. Prireditve vsako leto poteka v organizaciji upravnega odbora tabora, Občine Ivančna Gorica, Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, OŠ Ferda Vesela ter krajanov in društev iz Šentvida, ki vsako leto prijazno sprejmejo pevce in obiskovalce.

Letošnji tabor bo potekal pod geslom »Veselite se pri nas«. Na predvečer nedeljskega koncerta združenih zborov se bodo v avli OŠ Ferda Vesela v soboto, 17. junija, ob 20. uri, predstavili slovenski pevski zbori iz zamejstva in iz drugih držav, predvsem iz območja nekdanje Jugoslavije. Večer se bo tradicionalno

zaključil na prostem z nastopom Godbe Stična.

Nedeljski program se bo začel s tradicionalno povorko skozi Šentvid z začetkom ob 12. uri in se nadaljeval ob 13.15 s koncertom združenih pevskih zborov in televizijskim prenosom. Moški, ženski in mešani zbori bodo pod vodstvom dirigenta Igorja Švare zapeli 20 pesmi, pridružil pa se jim bo tudi Policijski orkester in Mladinski pevski zbor

Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični. Skupaj z domačo Folklorno skupino Vidovo bodo poskrbeli, da bo podobno kot prvič v lanskem letu, tudi letos koncert zanimiv za poslušanje in za ogled. Pevce in obiskovalce bosta nagovorila predsednik upravnega odbora tabora Jernej Lampret in novi direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti mag. Marko Repnik.

Matej Šteh

Program 48. tabora slovenskih pevskih zborov:

Sobota, 17. junij 2017

20.00, Koncert zamejskih zborov in slovenskih zborov iz drugih držav, v OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični
Zaključek z nastopom Godbe Stična.

Nedelja, 18. junij 2017

12.00, Slavnostna povorka
13.15, Koncert združenih pevskih zborov in prenos TV Slovenija
Pozdravni nagovor: Jernej Lampret, predsednik Tabora slovenskih pevskih zborov
Slavnostni govornik: mag. Marko Repnik, direktor Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Sodelujejo: Mladinski pevski zbor OŠ Ferda Vesela, Policijski orkester in Folklorna skupina Vidovo
Veselo pa bo tudi po zaključku tabora, saj Prostovoljno gasilsko društvo Šentvid pri Stični ob 15. uri organizira veselico s skupino CALYPSO.

Kratke občinske

Srečanje županj v občini Ivančna Gorica

V petek, 26. maja, je v občini Ivančna Gorica potekalo srečanje slovenskih županj, ki sta ga priredila gostitelj župan Dušan Strnad in Skupnost občin Slovenije. Županje so bile najprej gostje predsednika Računskega sodišča Tomaža Vesele, na njegovem domu v Šentvidu pri Stični, kjer so si ogledale urejen cvetlični park. Nadaljevale so z ogledom samostana v Stični in obi-

skale Gradišče nad Stično. Prisluhnile so tudi predavanju notranje revizorke Metke Cerar o problematiki upravljanja z javnimi zavodi.

Obnovljeno otroško igrišče v Šentvidu

Občina Ivančna Gorica je sredi maja pod Osnovno šolo Ferda Vesela v Šentvidu pri Stični začela z obnovo in dograditvijo otroškega igrišča. Dosedanje igrišče je bilo potrebno prenove zaradi dotrajanosti igral,

kar je bila zlasti posledica velikega števila uporabnikov. Na igrišču je zdaj nameščeno večnamensko igralo (igralo s toboganom, plezali, mostičkom), gugalnica, plezalo, previsna gugalnica, vzmetna gred, igralo »letim-letim« in dve igrali na vzmeti (konjiček in deteljica). Tako bo lahko vsak otrok našel primerno igralo zase, staršem pa so znotraj igrišča na voljo klopi za počitek in spremljanje otrok, igrišče je zdaj tudi ograjeno. Naložba je znašala dobrih 38.000 evrov.

Začela se bo energetska sanacija šole v Ambrusu, na Muljavi in v Stični ter vrtca v Višnji Gori

Poleti se bo v občini začela izvajati energetska sanacija nekaterih javnih stavb. Župan Dušan Strnad je 5. junija podpisal pogodbo z izvajalcem del, podjetjem DULC d. o. o. V okviru investicije bodo izvedene energetske sanacije treh podružničnih šol ter dokončanje energetske sanacije enote vrtca, in sicer Podružnične šole Ambrus, Podružnične šole Muljava, Podru-

žnične šole Stična ter Enote vrtca Polžek v Višnji Gori. Gre za sanacijo ovoja stavb, zamenjavo stavbnega pohištva ter preureditev ogrevanja, pri vrtcu pa se bo preuredilo samo ogrevanje, saj ima ta enota vrtca že energetske saniran ovoj stavbe ter zamenjano stavbno pohištvo.

Celotna vrednost naložbe znaša dobrih 778.000 evrov, Občina pa je uspešno kandidirala na Javnem pozivu Ministrstva za infrastrukturo, Kohezijski sklad Evropske unije, Naložba v vašo prihodnost, ki bo operacijo sofinanciralo v vrednosti skoraj 274.000 evrov.

V Radohovi vasi poteka obnova podpornega zidu

Na regionalnem odseku ceste Ivančna Gorica – Bič, natančneje v

kamnitih zložb. Nov podporni zid pa bo zgrajen iz armiranega betona. V času gradnje poteka izmenično enosmeren promet. Zaključek gradnje bo predvidoma konec meseca junija.

Gradnja prizidka na šoli v Višnji Gori v polnem teku

Že vse od začetka spomladi poteka izgradnja prizidka k Podružnični šoli Višnja Gora. V stavbi bo šest novih učilnic, sanitarije in trije tehnični prostori. Dela na šoli potekajo v polnem teku in prizidek že dobiva svojo končno obliko. V kratkem bo prizidek prekrit, v pritličju potekajo inštalacijska dela, saj so v objektu že obrtniki za električne in strojne inštalacije.

Občina je pred kratkim že objavila

Radohovi vasi, izvajalec CGP d. d. Novo mesto sanira dotrajan podporni zid tik ob regionalni cesti. Pri obnovi gre za odstranitev obstoječega in gradnjo novega podpornega zidu v dolžini 150 metrov in višini do dveh metrov. Stari zid je bil sorazmerno nestabilen in izdelan iz

javno naročilo za dobavo in montažo notranje opreme. Izvajalec del bo objekt naročniku predal konec avgusta, tako da bodo s 1. septembrom 2017 vanj lahko stopili učenci in predšolski otroci.

Gašper Stopar in Matej Šteh

CELOSTNA PROMETNE STRATEGIJE OBČINE IVANČNA GORICA

Predstavitev na 21. redni seji Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica

Občina Ivančna Gorica je z izdelavo celostne prometne strategije zaveštno ubrala nov pristop k načrtovanju prometa v prihodnosti. Celosten pristop k reševanju prometne problematike presega obstoječe metode načrtovanja in jih dopolnjuje z ustreznimi načeli vključevanja javnosti, sodelovanja, vrednotenja tako, da z njimi izpolni potrebe po boljši kakovosti bivanja v občini za sedanje in prihodnje generacije. S tem strateškim dokumentom se bodo v občini začeli vzpostavljati ključni pogoji za povečanje deleža opravljenih potovanj na do okolja prijazen, zdrav in aktiven način.

Celostna prometna strategija Občine Ivančna Gorica bo predstavljena na prihajajoči 21. redni seji Občinskega sveta Občine Ivančna Gorica v sredo, 21. junija 2017, ko bo občinski svet obravnaval ter odločal o njeni končni sprejetosti. S sprejetjem Celostne prometne strategije Občine Ivančna Gorica bo tako nastopilo obdobje, ko se bodo v občini zastavljali dolgoročni cilji in izbrani strateški ukrepi začeli postopno izvajati.

Priprava celostne prometne strategije je temeljila na sodobnem konceptu načrtovanja, ki zajema celovito obravnavanje vseh vrst prometa ter njihovo prepletanje in povezovanje z družbenim okoljem. Torej sodobno razmišljanje, ki se odmika od dosedanje prakse, ki temelji na tradicionalnem načrtovanju gradnje infrastrukturnih objektov, ki povečujejo zmogljivosti cest in parkirišč ter se bliža v smeri celostnega načrtovanja prometa s poudarkom na izboljšanju pogojev za hojo, kolesarjenje in uporabo javnega potniškega prometa. Torej urejanje prometa po meri ljudi s ciljem zagotavljanja enakopravne dostopnosti in izboljšanja kvalitete bivanja.

STRATEŠKI STEBRI CELOSTNE PROMETNE STRATEGIJE OBČINE IVANČNA GORICA

Celostna prometna strategija Občine Ivančna Gorica je na podlagi zaznanih potreb prebivalstva po zagotovitvi učinkovite in enakopravne dostopnosti za vse, predvidela niz

ukrepov, razdeljenih v 5 strateških stebrov.

1. Trajnostno načrtovanje prometa v občini

Prehod na sodobno načrtovanje prometa, ki temelji na ustrezni integraciji strateške rabe zemljišč in prometnega načrtovanja, na vključevanju vprašanj aktivnega načina življenja v preučevanje in načrtovanje rabe zemljišč ter na določitvi prioriteten področij ukrepanja, kjer sta v ospredju financiranje javnega potniškega prometa ter izgradnja infrastrukture za pešce in kolesarje.

2. Izboljšana ponudba javnega potniškega prometa

Z izboljšanjem ponudbe javnega potniškega prometa, s povečanjem frekvenc voženj na obstoječih avtobusnih in železniških povezavah in z uvedbo novih oblik javnega prevoza (»prevoz na poziv«) doseči podobo učinkovite in atraktivne oblike urbane mobilnosti.

3. Privlačno, učinkovito in atraktivno kolesarjenje

Z izgradnjo omrežja kolesarskih povezav primarno znotraj Ivančne

Gorice, na povezavah Ivančna Gorica – Višnja Gora, Ivančna Gorica – Zagradec, Ivančna Gorica – Bič in Ivančna Gorica – Stična ter izgradnje vzporedne kolesarske infrastrukture (objekti in naprave za shranjevanje in parkiranje koles) do dviga deleža uporabe koles na vsakodnevni kratkih in srednje dolgih poteh.

4. Izkoriščen potencial hoje

Z izgradnjo omrežja peš povezav, primarno na povezavah Ivančna Gorica – Stična, Ivančna Gorica – Bič, Mrzlo Polje – Gorenja vas in Zagradec – Marinča vas ter za osebe z omejenimi sposobnostmi prilagoditev obstoječih peš površin njihovim gibalnim zmožnostim do prepoznavanja potencialov, ki jih ima hoja na storilnost, zdravje in okolje.

5. Učinkovito upravljanje z motoriziranim in mirujočim prometom

Z optimizacijo parkirne politike na območju občine ter prenove in nadgradnje občinskega cestnega omrežja do učinkovitega upravljanja z motoriziranim in mirujočim prometom.

AKCIJSKI NAČRT CELOSTNE PROMETNE STRATEGIJE OBČINE IVANČNA GORICA

Akcijski načrt podaja podroben opis ukrepov za posamezen strateški steber, ki so bili oblikovani na podlagi zastavljenega izziva občine, vizije razvoja prometa v prihodnosti in definiranih ciljev. Akcijski načrt poleg seznama ukrepov podaja še ocenjen strošek izvedbe posameznega ukrepa, zahtevnost izvedbe, razdelitev odgovornosti ter časovni plan izvedbe. Skupaj je v akcijskem načrtu zbranih 43 ukrepov, s katerimi se bo v naslednjih petih letih v občini načrtoval promet po meri in potrebah ljudi.

Končna Celostna prometna strategija Občine Ivančna Gorica bo dosegljiva za ogled na občinski spletni strani predvidoma v drugi polovici meseca junija 2017. Na ta način bo vsem občanem in občanom na voljo vpogled v bodoče načrtovanje prometa v prihodnosti, ki je bilo oblikovano ravno na podlagi učinkovitega, kakovostnega in zavzetega sodelovanja s prebivalci občine.

Pripravil: Lineal d. o. o. Maribor

S Slovenijo v srcu!

Spoštovane občanke in občani, svetniki svetniške skupine SDS OO Ivančna Gorica Irma Lekan, Alojz Šinkovec, Janko Zadel, Brigita Primc, Nace Kastelic, Anja Lekan, Franc Koželj, Silvo Praznik, Tomaž Smole in Janez Mežan smo oddali svoj podpis za referendum o Zakonu o drugem tiru. Tudi drugi člani so prišli na stojnico pred občino, izpolnili obrazec in ga overili na krajevnem uradu Upravne enote. KAJ PA VI?

Te dni spremljamo številne afere na državni ravni od bančnih afer do zapletov z Magno. Vse to nas navdaja z nelagodjem ob Zakonu o drugem tiru, ki je nepregleden in občutno predrag. Zato pozivamo tudi vse vas, da podprete referendum in skupaj rečemo DOSTI JE! Pridite vsak dan v času uradnih ur krajevnega urada.

S toliko večjim veseljem smo se udeležili 11. kongresa SDS v Mariboru. Kongres se je začel s kulturnim programom, ko je zbrane delegatke in delegatke iz vse Slovenije s svojimi zimzelenimi pesmimi ogrel Ivo Mojzer, z recitali pa sta v srca vseh stopila tudi Tone Kuntner in Bine Matoh. Uvodni pozdravni nagovor je imel tudi mag. Zvone Zirnrajh, predsednik MO SDS Maribor. Prisotne na kongresu je nagovoril nekdanji predsednik slovaške vlade Mikulas Dzurinda, eden izmed

častnih gostov kongresa. Kot je dejal, ima stranka SDS možnost, da Slovenijo naredi spet veliko. V video nagovorih smo poslušali številne ugledne evropske politike. Nagovorili so nas Manfred Weber, Joseph Daul, Hans-Gert Pöttering, vrhunec dneva pa je bil nagovor predsednika Madžarske republike Viktorja Orbana in seveda predsednika SDS Janeza Janše.

Po nagovorih so se delegati posvetili delu po skupinah ter delu pri nosilni kongresni resoluciji ter ostalih pomembnih resolucijah stranke. Po živahni razpravi so resolucije delegati in delegatke sprejeli. Po predstavitvi resolucij pa je sledila predstavitev sprememb statuta stranke, kjer je bilo sprejetih več različnih sprememb, med njimi tudi nov način volitev predsednika, ki bo veljal od tokratnega kongresa dalje.

Ker je bil tokratni kongres tudi volilne narave, so delegati in delegatke izvolili nov izvršilni ter nadzorni od-

SDS

bor, nov mandat pa so potrdili tudi predsedniku stranke Janezu Janši, ki so ga zbrani prisotni že osmič večinsko podprli.

Verjamemo, da Slovenska demokratska stranka predstavlja pravo alternativo obstoječi oblasti in je upanje za nadaljnji razvoj Slovenije.

VESELO IN PONOSNO PRAZNOVANJE DNEVA DRŽAVNOSTI!

Janez Mežan,
vodja svetniške skupine SDS

Namig za premik

17. 6., Krka: Gasilsko tekmovanje in velika vrtna veselica z ansamblom Veseli Dolenci
17. 6., Valična vas: Maša ob dnevu državnosti s kulturno prireditvijo in kresovanjem
17. 6., Šentvid pri Stični: Koncert zamejskih pevskih zborov
18. 6., Šentvid pri Stični: 48. Tabor slovenskih pevskih zborov
18. 6., Šentvid pri Stični: Gasilska veselica PGD Šentvid pri Stični z ansamblom Calypso
21. 6., Ivančna Gorica: Otvoritev koloparka v Ivančni Gorici
24. 6., Zagradec: Gasilska veselica PGD Zagradec z ansamblom Vikend
24. 6., Ambrus: Prireditve ob dnevu državnosti
- 23., 24. in 30. 6., Jurčičeva domačija na Muljavi: Uprizoritev Jurčičevega dela Tihotapec
24. – 26. 6., Ambrus: Ustvarjalne vikend počitnice z glino
25. 6., Polževo: Osrednja svečanost ob dnevu državnosti na Polževem
2. 7., Jurčičeva domačija na Muljavi: Uprizoritev Jurčičevega dela Tihotapec
2. 7., Kamni Vrh: Blagoslov konj
7. 7., Jurčičeva domačija na Muljavi: Uprizoritev Jurčičevega dela Tihotapec
8. 7., Jurčičeva domačija na Muljavi: Uprizoritev Jurčičevega dela Tihotapec
8. 7., Dob pri Šentvidu: Gasilska veselica z ansamblom Modrijani
8. 7., Stična: Gasilska veselica s Tanjo Žagar
9. 7., Kitni Vrh: Žetev s srpi na Kitnem Vrh
15. 7., Ambrus: Gasilska veselica z ansamblom Modrijani
22. 7., Korinj: Gasilska veselica ob 90-letnici PGD Korinj
28. – 30. 7., Višnja Gora: Anin sejem
29. 7., Temenica: Gasilska veselica PGD Temenica
5. 8., Kriška vas: Gasilska veselica in svečanost ob 90-letnici PGD Kriška vas

Organizatorje prireditve vabimo, da sporočite prireditve, ki jih organizirate in objavljene bodo v spletnem napovedniku prireditve na občinski spletni strani www.ivančna-gorica.si in v Klasju. Podatke o prireditvah lahko oddate preko spletnega obrazca »Namig za premik« ali preko elektronske pošte na naslov urednik@ivančna-gorica.si.

PRAVO NA VAŠI STRANI

Pravice delavca – letni dopust in regres

Regres in letni dopust sta dve izmed temeljnih pravic delavca iz delovnega razmerja. Zakon o delovnih razmerjih (v nadaljevanju: ZDR-1) določa, da mora delodajalec delavcu, ki ima pravico do letnega dopusta, izplačati regres najkasneje do 1. julija tekočega leta. Regres in letni dopust torej nista dve ločeni pravici delavca v delovnem razmerju, temveč sta pravici, ki sta medsebojno povezani. Zaradi bližajočih izplačil regresa in daljšega koriščenja letnega dopusta bom v tem prispevku obravnaval ti dve področji.

Pridobitev pravice in trajanje letnega dopusta

Delavec pridobi pravico do letnega dopusta s sklenitvijo delovnega razmerja. Letni dopust v posameznem koledarskem letu ne sme biti krajši od štirih tednov, ne glede na to, ali dela delavec polni ali krajši delovni čas. Pri tem je dejansko minimalno število dni letnega dopusta delavca odvisno od razporeditve delovnih dni v tednu – v primeru 5-dnevnega tednika pripada delavcu najmanj 20 dni, v primeru 6-dnevnega tednika najmanj 24 dni, v primeru 4-dnevnega tednika pa 16 dni letnega dopusta. To je po zakonu minimalno trajanje, seveda pa lahko kolektivna pogodba in/ali pogodba o zaposlitvi določa daljše trajanje letnega dopusta. Delavcu, ki dela krajši delovni čas od polnega, pripada letni dopust v minimalnem znesku, torej najmanj štiri tedne, in ne zgolj sorazmerni del letnega dopusta glede na delovni čas.

Pri določanju trajanja letnega dopusta pri posameznem delodajalcu pa je treba upoštevati načelo sorazmernosti, kar pomeni, da pripada delavcu, ki z delodajalcem sklene delovno razmerje ali mu le-to preneha med koledarskim letom, pri tem delodajalcu pravica do sorazmernega dela letnega dopusta. Če bi torej delavec pri novem delodajalcu sklenil delovno razmerje avgusta, bi tako pridobil pravico do 5/12 letnega dopusta, 7/12 pa bi jih moral izkoristiti že pri bivšem delodajalcu. Upošteva se tudi splošno pravilo, po katerem se najmanj polovica dneva zaokroži na cel dan letnega dopusta.

Izraba letnega dopusta

Delavec lahko letni dopust izrabi v več delih, pri čemer mora en del trajati najmanj dva tedna. Delodajalčeva obveznost je, da z ustrezno organizacijo delovnega procesa delavcem omogoči izrabo celotnega letnega dopusta do konca koledarskega leta. Ravno zaradi uspešnega organiziranja delovnega procesa pa ima delodajalec pravico od delavca zahtevati, da vnaprej planira izrabo vsaj dveh tednov letnega dopusta za tekoče koledarsko leto. Neizrabljen del letnega dopusta lahko delavec koristi do 30. junija naslednjega leta, vendar le na podlagi dogovora z delodajalcem.

Delavec, ki letnega dopusta v tekočem koledarskem letu ni mogel izrabiti zaradi odsotnosti zaradi bolezni ali poškodbe, porodniškega dopusta ali dopusta za neko in varstvo otroka, pa ima pravico izrabiti

ves neizrabljeni dopust tekočega leta najkasneje do 31. decembra naslednjega leta.

Pravica do regresa

Regres pripada tistim zaposlenim, ki imajo pravico do izrabe letnega dopusta. Delavcu, ki je pri delodajalcu zaposlen celotno koledarsko leto, pripada tudi celoten regres, in sicer najmanj v višini minimalne plače, ki od 1. januarja 2017 znaša 804,96 EUR bruto.

Če pripada delavcu le sorazmerni del dopusta (ker se je npr. pri delodajalcu zaposlil tekom koledarskega leta), mu tudi regres pripada le v sorazmernem delu. Če se je npr. delavec pri delodajalcu zaposlil z aprilom, mu temu primerno pripada 9/12 celotnega regresa.

Delavcem, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za krajši delovni čas, pripada regres sorazmerno z delovnim časom. To pa ne velja za tiste delavce, ki so zaposleni za krajši delovni čas v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, predpisi o zdravstvenem zavarovanju ali predpisi o starševskem dopustu. Pravica do regresa je vezana na pravico do letnega dopusta, ne pa na njegovo izrabo, kar pomeni, da ima delavec pravico do regresa tudi v primeru, če letnega dopusta ne izrabi.

Izplačilo regresa

Delodajalec je regres dolžan izplačati najkasneje do 1. julija tekočega leta, v primeru nelikvidnosti pa najkasneje do 1. novembra tekočega leta. Če se delavec pri delodajalcu

zaposli po 1. juliju tekočega leta, je delodajalec takemu delavcu dolžan regres izplačati najkasneje do izteka tekočega koledarskega leta.

V primeru, da bi delodajalec delavcu izplačal celotni regres, pa bi kasneje tekom koledarskega leta delovno razmerje prenehalo, ima delodajalec pravico od delavca zahtevati vračilo preveč izplačanega regresa.

Odvetnik Jože Petek,
Odvetniška pisarna
Tadeje Erzin Potočnik

ODGOVOR BRALCU

Na uredništvo Klasja so prispela naslednja vprašanja občana:

Zanima me, ali mi pripada cel regres ali le polovica, glede na to, da imam polovični delovni čas iz naslova starševskih pravic?

Kot izhaja že iz samega članka, delavcu, ki je zaposlen za krajši delovni čas iz naslova starševskih pravic, pripada celotni regres, ne zgolj v višini sorazmerni z delovnim časom, kar torej pomeni najmanj v višini minimalne plače.

Zanima me tudi, kako je z viškom ur, če sam podam odpoved pogodbe o zaposlitvi in mi delovno razmerje preneha? Ali mi je delodajalec dolžan dati dopust za višek ur oz. ali mi jih lahko izplača, ali le-te v vsakem primeru propadejo?

Če višek ur oz. nadure dejansko obstajajo, vam je delodajalec dolžan omogočiti koriščenje nadur v obliki prostih ur ali dni, v nasprotnem primeru pa vam je dolžan izplačati celotne nadure, kar (največkrat) pomeni v višini 130-150 % osnovne urne postavke (višina odvisna od posamezne kolektivne pogodbe). Ob tem dodajam, da vam je delodajalec, tudi v primeru, če vam iz

naslova opravljenih nadur omogoči in dejansko tudi izkoristite proste ure ali dneve, dolžan plačati dodatek za delo preko polnega delovnega časa, ki znaša (največkrat) 30-50 % urne postavke osnovne plače, ker so nadure dejansko bile opravljene in ste dejansko delali preko polnega delovnega časa, ko je delo plačano bolje kot v osnovnem delovnem času.

Če bo delovno razmerje prenehalo, preden bi se z delodajalcem uspeli dogovoriti o izrabi ali plačilu nadur, vaša pravica iz naslova opravljenih nadur ne bo prenehala, in boste lahko od delodajalca zahtevali plačilo le-teh v roku 5 let od nastanka oz. zapadlosti vaše terjatve.

Dodajam še, da ste, v primeru, če do prenehanja delovnega razmerja ne bi uspeli izrabiti vsega letnega dopusta, upravičeni tudi do nadomestila za neizrabljen letni dopust, kar pa velja le ob prenehanju delovnega razmerja, sicer pa (med trajanjem delovnega razmerja) ne, vendar pod pogojem, če dopusta do izteka pogodbe o zaposlitvi objektivno niste mogli izrabiti in tudi niste mogli predvideti vzroka, zaradi katerega dopusta niste mogli izrabiti še pred prenehanjem delovnega razmerja.

Upam, da so vam odgovori dovolj razjasnili vaša vprašanja, za dodatna ali druga vprašanja pa vam je rubrika Pravo na vaši strani na voljo.

Vljudno vabljeni k spremljanju rubrike Pravo na vaši strani bralci Klasja še naprej. Če imate tudi vi pravna vprašanja, jih lahko zastavite na urednistvo@klasje.net ali po pošti na naslov Klasja.

Odvetnik Jože Petek,
Odvetniška pisarna
Tadeje Erzin Potočnik

Ivankin Pehar

Prijetna svežina tudi v prikolicah in avtodomu

Kampiranje je nekoč za povprečnega slovenskega turista pomenilo edini način preživljanja počitnic ob morju. V starih in razmajanih sindikalnih počitniških prikolicah smo vsako leto preživeli 10-dnevne počitnice v kampih ob hrvaški obali in ni ga bilo lepšega kot uživati v senci borovcev ob pihljanju poletnega maestrala, sončenju na plažah in obveznem večernem sprehodu po promenadi. Časi so se spremenili, Slovenci pa še vedno ostajamo zvesti kampiranju in aktivnemu preživljanju dopusta. Mladi še vedno prisegajo na šotore in samonapihljive blazine, veliko Slovencev pa si sodobno kampiranje danes predstavlja le še kot bivanje v veliki (največji) Adrijski počitniški prikolicah z vsem možnim udobjem in velikim baldahinom pred njo ter lično urejeno parcelo s pogledom na hrvaško morje. Vse več pa je tudi privrženec »mobilnega kampiranja« z lastnim ali najetim avtodomom. V zadnjih desetletjih pa se je spremenilo tudi podnebje. Ker so poletja postala vse bolj vroča, je za večje udobje bivanja v prikolicah in avtodomih skoraj nujna uporaba klimatske naprave.

Novost letošnje sezone podjetja Sinclair, ki ga za Slovenijo zastopa in distribuira podjetje Vita Term iz Stične in ki je znano predvsem po svojih sodobnih in cenovno dostopnih rešitvah za klimatiziranje prostorov, sta novi strešni klimatski napravi za vgradnjo v prikolice in avtodome, ki ohladita ali ogrejeta vozila dolžine do 10 metrov tudi pri minimalni porabi in minimalnem zagonskem toku. Napajata se preko priključka na 220-240V. Enoto lahko upravljate preko Wi-Fi omrežja, daljinskega upravljalnika ali ročno. Obe klimi lahko v hladnejših dneh uporabimo tudi za gretje ali pa v bolj soparnih večerih za razvlaževanje. Tako hlajenje kot tudi gretje sta visoko učinkovita, saj spadata osnovni (ASV-25A) in močnejši (ASV-35A) model v energijski razred A. Gospod Pekeč iz podjetja Vita Term nam je zaupal, da sta strešni klimi opremljeni z vsemi elementi za samovgradnjo. Če pa bi vseeno želeli, da vam jo vgradi strokovnjak, vam predlagamo, da kontaktirate zastopnika in svetoval vam bo primerno velikost in najbližjega pooblaščenega monterja klim. Naj vam zaupamo še informacijo, da se tudi naše novomeško podjetje Adriamobil, ki je v svetovnem merilu že pravi trendsetter na svojem področju, dogovarja s korporacijo Sinclair o dobavi omenjenih strešnih klimatskih naprav za serijsko vgradnjo v avtodome, počitniške prikolice in mobilne hišice. www.vita-term.si

Nekaj ugodnega in udobnega za na noge prosim

Odkar smo ljudje shodili, poskušamo svoja stopala zaščititi pred zunanjimi dejavniki. Obstaja tudi alternativno gibanje bosonožcev, ki znajo naštetih 13 zelo pomembnih razlogov, zakaj bi vsi morali po svetu hoditi bos. Druga stran pa zagovarja tezo, da so obuvale nujno potrebne, ker nas ščitijo, grejejo, krasijo. Dejstvo je, da čevljuje natikamo že dojenčkom. Moški prisegamo na udobno obutev, ženske tudi. Vendar pa je poslanstvo ženskih čevljev lahko večplastno. Ženski čevlji z visoko peto so vse prej kot udobni. Ker pa so druge pričakovane koristi teh čevljev dovolj velike, so lastnice pripravljene tudi malo potrpeti. »Ženska z dobrimi čevlji nikoli ne bo videti slabo,« je menila Coco Chanel. Znana TV voditeljica Oprah, ki je v svojem življenju prestala veliko in zaradi tega njeno obnašanje ni zvezdniško, pa o svojih čevljih rada pove: »Še vedno sem trdno prizemljena, le boljše čevlje nosim.« Čevlji resnični niso poceni. To še posebej velja za nas, ki nismo Coco ali Oprah. Tudi otroška obutev je draga, ker jih otroci hitro prerastejo. V nekdanji trgovini Tango, na ulici 6. junija 16, v Ivančni Gorici si lahko kupite nove otroške ali ženske čevlje in nogavice po res ugodnih cenah. Čaka vas 90 parov otroške obutve po ceni 3 EUR, otroške nogavičke po 1 EUR ter 44 parov ženske obutve prav tako po ceni 3 EUR in hlačne nogavice po 1 EUR. Saj veste, kako to gre. Kdor prvi pride, se prvi obuje.

Vsaj en unikaten kos v vsak dom

Za marsikoga je Ikeino pohištvo najboljša možna izbira pri opremljanju njegovega bivališča. Je dovolj poceni, da si zasluži pozornost slovenskega kupca pohištva. Pa vendar si naši prostori zaslužijo tudi kakšen unikaten dizajnerski kos pohištva, ki bo zadovoljil naš estetski okus, nam služil dolga leta in bo celo ustvarjen in izdelan doma. Zato ni treba daleč, saj v naši občini že vrsto leto deluje podjetje Hoja oblaženo pohištvo d. o. o., družinsko podjetje iz Zagradca z dolgo tradicijo izdelave kakovostnih sedežnih garnitur in vsega, kar se da obleči v blago. Ker imajo lastno proizvodnjo in ker podpirajo »vse, kar je slovensko,« že dolga leta sodelujejo s proizvajalci iz cele Slovenije. Večina njihovih dizajnerskih izdelkov sicer potuje v tujino, zadnja leta pa opažajo, da znajo tudi Slovenci izbirati in izbrati bolj unikatne izdelke. Prav letos so še posebej ponosni na novo serijo svojih unikatnih dizajnerskih izdel-

kov, ki jih skupaj z arhitekti ponujajo slovenskemu trgu. Vabimo vas, da obiščete njihovo spletno stran www.hoja-op.si in si izberete kakšen kos njihovega pohištva. V podjetju zaposlujejo delavce iz lokalne skupnosti in ravno v tem času v tim vabijo novega sodelavca v proizvodnji, kjer bo lahko pridobil nova znanja in veščine. Več je zapisano na njihovi spletni strani.

Franz Fritz Murgelj

Podjetniški kotiček z Območno obrtno – podjetniško zbornico Grosuplje

POVABILO ČLANOM OOOZ GROSUPLJE IZ OBČINE IVANČNA GORICA K ODDAJI VLOG ZA SOFINANCIRANJE IZOBRAŽEVANJ IN USPOSABLJANJ V LETU 2017: Namen javnega povabila je zagotavljanje boljše učinkovitosti in strokovnosti enot malega gospodarstva oziroma ukrepov, ki prispevajo k njihovem dolgoročnemu razvoju in sposobnosti preživetja. Najkasneje do 31. 10. 2017 lahko člani OOOZ Grosuplje podajo Vlogo za sofinanciranje t. i. individualnih izobraževanj in usposabljanj, ki so se jih lastniki podjetij in njihovi zaposleni udeležili v letu 2017. Dokumentacija javnega povabila, vključno z vlogo, je na voljo v pisarni OOOZ Grosuplje in na www.ooz-grosuplje.si.

Usposabljanje »**VARSTVO PRI DELU**«, torek, 20. 6. 2017, ob 15.00, v Domu obrtnikov v Grosuplju.

Na www.ooz-grosuplje.si preverite tudi številna ostala **SKUPINSKA IZOBRAŽEVANJA IN USPOSABLJANJA** za obrtnike in podjetnike, ki se odvijajo v Domu obrtnikov v Grosuplju. Možnost subvencionirane udeležbe za podjetnike in njihove zaposlene. Vabljeni.

ZA AVTOPREVOZNIKE: Vsi, ki ste v letih od 1997 do 2011 kupili nova tovorna vozila nekaterih zvenečih evropskih blagovnih znamk, ste zanje zaradi kartelnega dogovarjanja proizvajalcev plačali preveč! Sedaj lahko zahtevate vračilo denarja, ocenjujemo od 2.000 do 5.000 EUR na vozilo. Obrnite se na OOOZ Grosuplje in podajte zahtevek za vračilo preveč plačanih tovornih vozil.

5 NAJPOMEMBNEJŠIH ZAHTEV SLOVENSKE OBRTI IN PODJETNIŠTVA 2017. Portorož, 2. 6. 2017:

1. Drugačna ureditev povračila škode delodajalcev v primeru nesreče pri delu.
2. Določiti nov odpovedni razlog, po katerem bo delodajalec lahko delavcu odpovedal pogodbo o zaposlitvi v primeru, ko le-ta ne more opravljati dela.
3. Breme nadomestil v času bolniškega staleža mora preiti z delodajalca na Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (ZZZS) po 20 koledarskih dneh. ZZZS naj izplača denarno nadomestilo neposredno zavarovancu.
4. Sprememba metodologije za izračun omrežnin in ureditev nepravilnosti glede zaračunavanja nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča.
5. Sistemsko financiranje reprezentativnih zbornic.

Dodatna pojasnila na OOOZ Grosuplje, ooz.grosuplje@oos.si, 01-786 51 30, www.ooz-grosuplje.si, kjer smo vam na voljo tudi za kakršna koli vprašanja poslovne narave. Vabljeni!

Janez Bajt, univ. dipl. oec. sekretar OOOZ Grosuplje

Začnite nekaj izjemnega z A1 Grosuplje.

A1 Grosuplje
Brvace 1a, Grosuplje
M: 040 979 788

110 let Čebelarskega društva Krka in Zagradec

Čebelarsko društvo Krka in Zagradec je v Družbenem centru na Krki v petek, 2. junija 2017, praznovalo visok jubilej, 110 let delovanja. Zapisi pravijo, da je ustanovitev društva opisana v junijski izdaji Slovenskega čebelarja daljnega leta 1907, ko je bila v rubriki »Vesti iz podružnic« objavljena novica o ustanovnem čebelarskem shodu na Krki, kjer je pisalo: »Na Binkoštno nedeljo 10. maja 1907 popoldne je bil v gostoljubnih prostorih gosp. Magovca ustanovni čebelarski shod na Krki. Ob ustanovitvi se je v čebelarsko podružnico včlanilo 19 članov, ki so plačali po dve kroni avstrijske veljave članarine.«

Slavnostna obletnica društva se je začela z mimohodom praporščakov ob zvokih Krških rogistov, čebelarsko himno v izvedbi Mešanega pevskega zbora Zagradec in gledališko igro – prikaz ustanovitve čebelarskega društva v prostorih Magovčeve hiše, ki so jo zaigrali člani domače gledališke skupine Kulturnega društva Krka.

Predsednik čebelarjev Krka in Zagradec Marjan Volaj je v svojem nagovoru osvetlil zgodovino slovenskega čebelarstva in se sprehodil skozi 110 let delovanja njihovega društva. Društvo deluje na območju Muljave, Krke, Zagradca do Ambrusa. V društvu je včlanjenih 55 čebelarjev, najmlajši jih šteje 16, najstarejši 92, povprečna starost je

57 let. Lani so skupaj imeli več kot 1000 čebeljih družin. V vsem obdobju delovanja čebelarji na območju Suhe krajine skrbijo za ohranitev čebeljih družin, pridelovanje čebeljih proizvodov, opravevanje kultur, vzgojo mladih čebelarjev ter s tem tudi ohranjanje okolja. Izpostavil je tudi siceršnje pestro društveno življenje, skupaj s krškimi društvi in Občino je društvo pred leti odkupilo objekt t. i. Čukovino, kjer je danes skupni center krških društev. Na bližnji lokaciji imajo postavljen svoj učni čebelnjak, povezani pa so tudi tamkajšnje podružnično šolo, kjer so ustanovili čebelarski krožek, ki ga obiskuje 28 mladih krožkarjev od 1. do 5. razreda, željnih spoznavanja narave in življenja čebel. Veli-

ka pridobitev ob učnem čebelnjaku je tudi medoviti vrt, kjer imajo posajenih več kot sto medovitih sadik, med katerimi je tudi županova lipa, ki jo je posadil župan Dušan Strnad v sklopu projekta »Sadimo medovite rastline«.

»Dobrodošli v občini Ivančna Gorica, kjer domuje kranjska čebela«, je zbrane čebelarje in številne goste pozdravil ivanški župan Dušan Strnad. Povedal je, da je bilo nedavno v Višnji Gori postavljeno tudi spominsko obeležje kranjski čebeli, ki ima dom v okolici Višnje Gore, natančneje v bližnjem Gradu Podsmreka. 110-letnica ČD Krka in Zagradec je častitljiva obletnica društva, zato se je prizadevnim čebelarjem zahvalil za ves trud ter

društvu podelil spominski kovanec v podobi občinske blagovne znamke Prijetno domače. Zbrane sta nagovorila še ravnatelj Osnovne šole Stična Marjan Potokar in podpredsednik Čebelarske zveze Slovenije Anton Tomec, ki je še posebej izpostavil pomen čebele na slovenskem. Spomnil se je na številne lokalne čebelarje, ki hvalijo slovensko kranjsko čebelo. Prav v Višnji Gori je bilo leta 1873 ustanovljeno prvo vseslovensko čebelarsko društvo, ki ga je vodil baron Rothschild, tu pa je izšel tudi prvi čebelarski časopis »Kranjska čebela«. Ob zaključku je društvu izrekel čestitke za dolgotrno uspešno delo, čebelarjem pa dodal, da so čebele tiste, ki nam bodo narekovala, kako naj delamo v bodoče.

Upravni odbor društva je že na občnem zboru podelil 28 čebelarjem

odlikovanja Antona Janše III. in II. stopnje, značke zvestobe za dolgoletno delo v društvu, listino čebelarskega veterana in priznanja Regijske čebelarske zveze Petra Pavla Glavarja. Za pomoč pri razvoju društva pa so se na petkovi slovesnosti še posebej zahvalili Občini Ivančna Gorica, Komunalnim gradnjam Grosuplje, Osnovni šoli Stična ter učiteljici in somentorici čebelarskega krožka na PŠ Krka Mateji Jere Grmek.

Bogat kulturni program so z nastopi obogatili Mešani pevski zbor Krka, že omenjeni Mešani pevski zbor Zagradec, Krški rogisti, Kulturno društvo Krka ter učenci čebelarskega krožka PŠ Krka. Ob jubileju so v predverju družbenega centra pripravili čebelarsko razstavo, izdali pa so tudi 1. jubilejni časnik društva.

Gašper Stopar

Lastniki zemljišč morajo dovoliti čebelarjem, da poberejo svoje roje čebel

Rojenje čebel je naravno razmnoževanje čebeljih družin. Pri tem se družina razdeli na dva dela. En del ostane v panju, drugi del pa ga zapusti. Približno polovica čebel, včasih tudi več, se pridruži stari matici in si poišče novo domovanje. Preostale čebele ostanejo v panju in čakajo, da se iz pokritih matčnikov izleže mlada matica, se oprši in začne zalegati. Roj je popoln nareven začetek nove čebelje družine, saj z izjemo satja, zalog hrane in zalege s seboj prinese vse, kar potrebuje mlada čebelja družina za svoj razvoj.

Ker velika večina čebelarjev vzreja čebele zaradi pridelovanja medu in drugih čebeljih pridelkov, jim je rojenje nezaželeno. Rojilno razpoloženje poruši delovno harmonijo v čebelji družini. Čebelje družine, ki so v rojilnem razpoloženju in pozneje tudi rojijo, pridelajo tudi do 70 % manj medu. Izrojenec in roj, še posebej, če sta kasnejša, sta za določeno čebelarsko sezono tako rekoč izgubljena. Prav tako nam roji niso potrebni za povečanje števila družin, saj se lahko povečamo umetno – z narejenci ali ometenci.

Naloga naprednega čebelarja je, da si na več načinov prizadeva, da

mu družine ne izroji. S pravilno oskrbo in pravilnimi posegi v panj se lahko izognemo marsikateremu roju. To je še posebej pomembno, če čebelarimo z večjim številom panjev v čebelnjakih, ki so daleč od našega kraja bivanja.

Žal ne gre vedno vse gladko, in če zamudimo optimalni čas za preprečevanje rojenja, je rezultat roj na veji. Za uspešno ogrebanje rojev čebelarju zelo koristijo hladnokrvnost, preudarnost, iznajdljivost, spretnost in mirna roka.

Roj je najlažje ogrebsti, če sedi v obliki grozda na koncu veje, na robu krošnje nizkega drevesa. Pred ogrebanjem roj popršimo z vodo, ki smo jo za ta namen pripravili v ročnem tlačnem razpršilniku, saj s tem preprečimo, da bi se čebele takoj razletele. Povsem mirno, da čebele ne začutijo nobenega tresljaja, surnemo z ogrebalnikom navzgor, da se roj sesuje vanj. Skoraj nikoli ne prestrežemo vseh čebel, saj jih nekaj vedno zleti mimo, nekaj pa jih ostane na veji. Zaradi tega ogrebalnik toliko časa pustimo na mestu, da se večini, med katero je navadno tudi matica, pridružio tudi te čebele. Na koncu ogrebalnik pokrijemo z mrežastim pokrovom in roj odne-

semo za dan ali dva v hladno v klet, da se čebele umirijo.

Marsikateri čebelar izgubi kar nekaj čebeljih družin, ker jim lastniki zemljišč ne dovolijo pobrati svojega roja čebel. Lastniki zemljišč morajo dovoliti čebelarjem, da poberejo svoje roje čebel. To je opredeljeno v zakonodaji, in sicer v Stvarnopravnem zakoniku (Uradni list RS, št. 87/2002 z dne 17. 10. 2002), kjer je v 84. členu, ki govori o zasledovanju živali, napisano:

(1) Domače in udomačene živali sme lastnik zasledovati na tuji nepremičnini.

(2) Lastnik ali posestnik lahko lastniku živali prepove dostop na nepremičnino le, če žival brez odlašanja sam izroči lastniku.

Maj in junij je čas rojenja čebel, in če na vaš vrt prileti roj, pokličite bližnjega čebelarja, ki mu je roj pobegnil in mu dovolite, da si ga pobere. Če ne poznate nobenega čebelarja v svoji okolici, vam v nadaljevanju podajamo kontakte čebelarjev, ki bodo roj na vaši nepremičnini strokovno odstranili in ga tudi pravilno oskrbeli.

Zlatica Kovačević, ČZS

Kmetijsko tehnične trgovine:

Železnina Zagradec (01/7888-032)
Železnina Radohova vas (01/7887-628)
Kmetijsko vrtni center v Ivančni Gorici (01/7887-624)

KOSILNICA DISC 260 S ALP
5.946,11 EUR

PO NAROČILU TUDI DRUGA
KMETIJSKA MEHANIZACIJA

FOLJA IN MREŽA ZA BALIRANJE
SREDSTVA ZA ZAŠČITO IN VARSTVO RASTLIN

REZERVNI DELI ZA KMETIJSKO MEHANIZACIJO VSEH ZNAMK

NAJVEČJA PONUDBA IZDELKOV ZA ZAŠČITO PROTI MRČESU

KMETIJSKO VRTNI CENTER V IVANČNI GORICI!

V POLETNIH MESECIH
BOMO ŠIRILI PONUDBO
LOKALNIH
KMETIJSKIH PRIDELKOV

Mladi krompir, česen,
kumare, zelje, čebula

Kolesarji že dvaindvajsetič po rimski cesti

Okoli petdeset kolesarjev se je v soboto, 10. junija 2017, v organizaciji TD Ivančna Gorica, TD Suha krajina, Občinske turistične zveze Ivančna Gorica in Zavoda Prijetno domače, že dvaindvajseto leto zapored podalo po znameniti Rimski cesti od Ivančne Gorice do nekdanj bogatega železarskega kraja Dvor.

Letošnje kolesarsko kulturno zgodovinske dogodivščine, po še ponekod vidni pradedni rimski cesti, so se udeležili kolesarji različnih starosti, med katerimi sta gotovo izstopala leto in pol stara Ema Pajk iz Malega Globokega pri Zagradcu, ki se je na pot podala v spremstvu mamice Andreje Nose in babice Marije, ter idejni vodja Rimske poti, 79. letni častni občan Ivančne Gorice, Leopold Sever.

Ob nekdanji cesarski trgovski poti so si novodobni popotniki ogledali številne naravne in kulturne zna-

menitosti, med katere sodi tudi lipa iz 14. stoletja v Valični vasi, kjer je bil tudi daljši postanek. Na cilju okoli 25 km dolge poti je sledilo skupinsko fotografiranje, ogled muzejske zbirke Marjana Marinca in Edukacijskega in produktne centra železolivarne na Dvoru. Prva moža občin Ivančne Gorice in Žužemberka, Dušan Strnad in Franc Škufca, sta organizatorje in kolesarske popotnike, prvi na startu in drugi na cilju, pozdravila in obljubila, da bo ta znamenita pot, ki združuje obe občini, tudi v prihodnje še bolj

prepoznavna.

Tudi letos so organizatorji podelili priznanja v obliki odlitka možnarja, tako sta bronasti možnar za petkratno udeležbo na popotovanju prejela Tomaž Lah in Dušan Mikec ml., za desetkratno udeležbo so možnar prejeli Olga Blatnik, Andrej Banko, Tone Košiček, Dušan Mikec st. in Tone Fekolj, za petnajsto popotovanje pa je bronasti tolkač prejel Slavko Koncilja.

Gašper Stopar

Košnja na Lučarjevem Kalu

Člani TD Grča z Lučarjevega Kala nadaljujemo večletno tradicijo prireditve Košnja na Lučarjevem Kalu. Tudi letos so se zadnje nedeljo v maju zbrali kosci in grabljice z namenom, da prikažejo, kako se je kosilo nekoč. Seveda

pa ni po dobro opravljanem delu manjkala malica, ki jo je koscem postregla gospodinja Marija. Prijetno toplo nedeljo smo nadaljevali in zaključili z druženjem, ki ga v današnjem modernem času vsem primanjkuje.

Za TD Grča Branka Kastelic

Pomladansko »kurblanje« starodobnikov na Lučarjevem Kalu

Vsi ljubitelji starodobnih vozil vsako leto nestrpno pričakujejo prve lepe spomladanske dneve, da lahko svoje jeklene konjičke prebudijo iz zimskega spanja in se popeljejo na izlete po prebujajoči se naravi. Seveda pa prebujanje po dolgi zimi zahteva pravi pristop in svoj čas in tako je tudi letos, že osmič zapored, prav s tem namenom 27. maja organizirano pomladansko »kurblanje« starodobnikov na Lučarjevem Kalu. Organizacije sta se spet družno lotila Codelli Klub iz Ljubljane in TD Grča z Lučarjevega Kala. Glede na vreme v letošnji pomladi smo imeli kar srečo s krasnim sončnim dnevom.

Udeleženci so se zbrali malo pred poldnevom, ko se je prireditev začela. Po uvodnem pozdravu je sledil sestanek posadk, kjer so se udeleženci seznanili s podrobnostmi programa. Vsi so dobili potno knjigo (Raodbook, kar NI enako Facebook), ki jim je dala napotke za naš 'dolenjski reli'. Potem so se v enominutnem intervalu podali na približno 48 km dolgo pot, razdeljeno v dve etapi. Na poti so spoznavali lepote naše in nekaterih sosednjih občin, hkrati pa so se morali preizkusiti tudi v sestavinah pravih starodobniških relijev, ki se organizirajo na mednarodni ravni. Te sestavine pa so predvsem orientacija po potni knjigi, ki se preverja na prehodnih kontrolah, točnost, ki se odrazi na ustrezni povprečni hitrosti na določenem odseku proge in spretnosti, kjer se pokaže nekaj osnovnih veščin obvladovanja svojega vozila. Po dobrih dveh urah so se vsi udeleženci uspešno vrnili na cilj pri TD Grča.

Naj omenimo tudi, da se meritve izvajajo s pomočjo sodobne elektronske opreme. Prav na »kurblanju« smo nekaj zadnjih let preizkušali merilno opremo s točnostjo ene stotinke sekunde in avtomatskim izračunom rezultatov, ki je pridobila licenco SVS (slovenske starodobniške zveze – Starodobna Vozila Slovenije) in se zdaj uporablja na reli prireditvah za prvenstva SVS in AACC (Alpe Adria Classic Challenge – mednarodno tekmovanje na nivoju Slovenije, Avstrije, Italije in Hrvaške) in tudi na krožnih točnostnih preizkušnjah (Regularity Circuit Racing – RCR) za odprto prvenstvo SVS. V nadaljevanju prireditve pa se je odvijal tudi 5. slovenski starodobniški trial, to je preizkušnja izven ceste, ki jo že vse od začetka pripravlja naš član iz Velike Britanije, kjer je ta zvrst zelo priljubljena in prirejajo takšna tekmovanja že več kot 100 let. Gre praviloma za kratke vzpone po spolzkem terenu, kjer pride do izraza nežno dodajanje plina in delo s sklopko, da kolesa ne zdrsnejo prehitro. Kdor pride najvišje, je zmagovalce. Seveda pa je proga tako speljana, da se ne da vzeti zaleta in se vse dogaja relativno počasi, kar je še bolj zanimivo za opazovanje, torej za gledalce. Na koncu je seveda sledila podelitev priznanj in nagrad najuspešnejšim. Zmagovalce relija je bil najmanjši udeleženec, fiat 126 oziroma popularna 'Bolha'. Pa tudi na trialu se je najbolje odrezal najmanjši udeleženec, britanski Mini. Torej ni vse v velikosti. Zmagovalci so si prislužili zmagovalni lorvorjev venec, ki je bil včasih obvezni spremljevalec zmagovalcev avto-moto športnih prireditev, zdaj pa je »kurblanje« edini dogodek v Sloveniji, kjer se za zmago dobi tako trofejo. Sledilo je druženje udeležencev ob prigrizku. Udeleženci so pohvalili organizacijo in obljubili, da se drugo leto spet vidimo.

Jure Curk

VABILO

Društvo Publius Maximus Valična vas, Krajevna skupnost Zagradec in župnija Zagradec
 Vas vabimo

**v soboto, 17. 6. 2017, ob 17. uri
 na tradicionalno**

MAŠO ZA DOMOVINO in KRESOVANJE OB DNEVU DRŽAVNOSTI.

Dobimo se na prireditvenem prostoru (na poti iz Valične vasi proti cerkvi sv. Martina).
 Se vidimo.

Prvomajsko dogajanje v Jamarskem klubu Krka

Pred nami so bili prvomajski prazniki, ki jih jamarji večinoma izkoristimo za večdnevna taborjenja, saj lahko le tako raziščemo večje številke jam. Uvod v praznična potepanja smo v Jamarskem klubu Krka naredili s petkovim tečajem prve pomoči, ki jo mora poznati vsak novo pečeni jamar oz. jamarski pripravnik. Namreč, v jami veljajo drugačna pravila in postopki, kot na površju, kjer je NMP navadno le nekaj minut stran. V jami je tovariška pomoč oz. pomoč jamarja ključnega pomena. Na tečaju so se nam pridružili tudi člani Jamarskega kluba Novo mesto, ki v letošnjem letu opravljajo tečaj za jamarskega pripravnika in jamarja. Predavatelj je bil kot vedno, naš član, jamarski reševalec in zdravstveni tehnik Frenk Jenkole, zaposlen pri ZD Trebnje. Na začetku nam je povedal splošne in najbolj pomembne podatke o krvavitvah (vrste, zaustavitve, preveze), podhladitvi, zlomih in zvinih ter nudenju prve pomoči nezvestnemu. Zatem je sledil še tisti najbolj pomemben del, kjer smo se tudi mi preizkusili v nudenju prve pomoči. Trenirali smo pristop do poškodovanca, pravilni položaj ob različnih poškodbah, pravilno oskrbo rane in imobilizacijo zlomljenega uda, oživiljanje, itd. Najbolj zanimive pa so vsekakor bile prigode, ki jih reševalci na terenu doživljajo vsakodnev-

Foto: Leopold Bregar

no. Na koncu nam je članica Jamarske reševalne službe predstavila še opremo, s katero razpolagajo reševalci, ki prispejo na mesto nezgode v jami, pred prihodom zdravniške ekipe. Dan smo zaključili polni novih informacij, želimo pa si le, da bi jih morali uporabiti čim manjkrat. Podaljšan vikend smo isti vikend preživeli v zavetju neokrnjenih kočevskih gozdov, kjer smo raziskovali nove jame v okolici pragozda Strmec. Prva ekipa, ki se je tja podala že v petek popoldan, je uspela v treh dneh taborjenja in kljubovanja

slabemu vremenu raziskati in izmeriti štiri nove jame. Druga ekipa se je na pot odpravila šele 1. maja zjutraj, a so se prvotni načrti za raziskovanje jam hitro spremenili, saj smo bili obveščeni o nesreči v jami blizu Vinice. Članica ekipe se je tako po prvih informacijah podala na dolgo pot proti Beli krajini, preostala dva člana pa sta nadaljevala z malo spremenjenim načrtom. Vseeno jima je uspelo pregledati dve jami, eno izmed njih sta tudi izmerila. Pri dostopu do ostalih jam sta prestrašila medveda, ki se je po vsej verjetnosti namakal v luži sredi gozdne vlake. Skorajšnje srečanje se je srečno končalo, saj jo je medved popihal v bližnjo dolino, jamarja pa sta zatem s še večjo previdnostjo raziskovala naprej. Po dolgem dnevu takšnih in drugačnih prilog, smo večer zaključili pri Bojanovi brunarici s pripovedovanjem zgodb in srečnem zaključku intervencije. Sledil je dan raziskovanja brezna, za katerega smo upali, da ne bo le še ena izmed »čurk«, ki jih tako radi najdemo. Žal se je izkazalo, da večje globine od trideset metrov ne bo, razočarani smo bili nad zavajajočim ilovnatim podorom, po katerem se je kamen neslišno kotlil. Odhiteli smo še do druge jame, kjer smo najprej malo poširili ožino do dimenzij, da se je uspelo naši članici stlačiti skozi ožino in priti do dna jame. Skupno smo tako raziskali in izmerili sedem novih jam in zaenkrat zaključili z raziskovanjem jam na tem območju. Taborjenje smo končali na način kot znamo le jamarji; ob raziskovanju, okusno pečeni hrani, sredi zelenih gozdov, daleč stran od vsakdanjega hrupa.

Tanja Podržaj, Jamarski klub Krka

Foto: Tanja Podržaj

Dejanja so tista, ki štejejo

PGD Krka je bila v mesecu maju in začetku junija zelo aktivna. Trud je bil več kot poplačan. Imamo novo pridobitev z imenom AED, kar nekaj naslovov prvakov, poleg tega pa smo priredili prvo srečanje gasilcev veteranov.

Za nami je mesec ljubezni. Pomlad naj bi bila znana po spomladanski utrujenosti, a člani PGD Krka smo bili v tekočem mesecu precej aktivni. Za nami sta dve zelo uspešno opravljeni tekmovanji, v gasilskem domu se blešči nov aparat, starejši gasilci pa so imeli prvo srečanje. Pa gremo lepo po vrsti. Naj imajo nežive stvari, ki oživljajo prednost. Vem, da si mislite, naj že neham govoriti v šifrah. Naj vam bo ...

Se še spomnite kresovanja z ansamblom Povratniki? Kot smo vam takrat pojasnili, smo zbirali sredstva za nakup novega avtomatskega zunanega defibrilatorja. Ker se krški gasilci držimo načela »acta non verba«, torej dejanja ne besede, smo z zbranimi sredstvi že kupili čisto nov AED. Krška operativna je imela tudi predavanja in delavnice pod vodstvom reševalca UKC Ljubljana Roberta Sabolja na temo temeljnih postopkov oživiljanja in uporabe AED. V primeru da boste priča srčnemu zastoj iz različnih vzrokov in boste zato potrebovali AED, pokličite 112 in naši gasilci bodo nemudoma prileteli do vas. V tem času pa ne oklevajte. Ko imate pred sabo ponesrečenca, naj vam bo glavno vodilo »za življenje gre« in pričnite z masažo srca. Vsaka minuta več pomeni večje poškodbe možganov in manjše možnosti preživetja.

In kdo so gasilci, ki bodo prihiteli do vas, ko boste potrebovali AED ali pa njihove sposobnosti, spretnost in znanje pri gašenju požarov? Dame in gospodje, predstavljam vam občinske prvake 2017. Prav ste slišali ... V maju je potekalo gasilsko občinsko tekmovanje, ki pa ni samo sebi namen. Glavna naloga teh tekmovanj je poleg zbujanja tekmovalnega duha med društvi tudi izobraževanje in usposabljanje gasilcev. Tako pionirji kot tudi mladinci in člani se pomerijo v vajah, ki so aktualne tudi med samim gašenjem požarov. Člani tako tekmujejo v sestavljanju kompozicije, ki je potrebna za gašenje. Torej na tem tekmovanju so mladinci in članice pobrali 2. mesto vsak v svoji kategoriji, ena izmed ekip članov in pionirski so zasedli odlično 5. mesto, druga ekipa članov pa je, kot že rečeno, pobrala naslov občinskih prvakov. Mladinci, članice in naši prvaki so se tako uvrstili na regijsko tekmovanje.

A naslovov še ni konec. Prva sobota v juniju je bila spet tekmovalno obarvana. V Šmarju Sap je potekalo regijsko tekmovanje iz gasilskega orientacijskega teka. PGD Krka je s po eno ekipo v kategorijah mladincev, pripravnic in pripravnikov pometla z vso konkurenco. Dobesedno. Vse tri ekipe so pobrale naslov regijski prvaki 2017 in se tako uvrstile na državno tekmovanje. Našim nadobudnim mladim gasilcem še enkrat iskreno čestitamo. Res ste najboljši. Takih ekip si društva lahko samo želijo.

V našem društvu pa imajo svoj mesto tudi veterani. Zavedamo se, da brez njih društvo ne bi obstajalo. V maju so imeli prvo srečanje, kjer so se dogovorili in uskladili glede tekmovanja, ki ga bodo imeli 17. 6. 2017 pri nas na Krki, s staro vprežno brizgalno. Poleg tega je bil namen srečanja tudi izvolitev predstavnika veteranov v upravni odbor. Ta dva osnovna namena pa sta bila prepletena še z dvema bolj pomembnima - druženjem in zabavo.

Kot lahko vidite, PGD Krka povezuje vse generacije. V društvu najdemo skupni jezik, ne glede na razlike v letih. Zavedajo se, da gasilstvo ne pozna starosti ali drugih razlik. Vsem je skupen čut do sočloveka in požrtvovalnost, lastnosti, ki sta ne glede na čas, vedno najbolj cenjeni in spoštovani.

Nina Strah

Povabilo k sodelovanju na Aninem sejmu

V Višnji Gori bo v nedeljo, 30. julija, sejmski dan, s katerim se bo zaključilo bogato in pestro dogajanje v okviru tridnevnih prireditev že 20. Aninega sejma. Sejem je priložnost predstavitve domače in umetnostne obrti, turistične ponudbe in ne nazadnje mesto sklepanja novih in nadgrajevanja starih znanstev.

Da bo sejmsko dogajanje čim bolj bogato in pestro, vabimo vse, ki se ukvarjate z domačo ali umetnostno obrtjo, da se na našem sejmu predstavite. Pošljite nam kratko predstavitev in kontaktne podatke na naslov visnjagora.td@gmail.com ali aninsejem.vg@gmail.com oziroma telefon 031 600 135 (ga. Jožica).

Kam z otroki med počitnicami?

Počitniški čas je za naše otroke vedno najbolj brezskrben del leta, za zaposlene starše pa poletni čas prinese dodatne skrbi. V času službene odsotnosti je treba med počitnicami poskrbeti za varstvo in počitniške dejavnosti svojih otrok. Vsi si želimo, da bi naši otroci čim bolj kakovostno preživeli svoj počitniški čas, se naučili kakšno novo veščino, sklepali nova prijateljstva in bili vključeni v zgodbe, ki jih bodo še dolgo z navdušenjem delili s svojimi vrstniki in sošolci. V naši občini lahko starši izbirajo med vse bolj bogato ponudbo aktivnega počitniškega varstva. Nekaj možnosti predstavlja mo v tem prispevku.

Mestno kopališče Višnja Gora, ki letos praznuje že 80-letnico delovanja, pripravlja pester program počitniškega varstva za otroke od 3. do 12. leta starosti in vabi na zabavno in ustvarjalno počitniško varstvo z navihanimi klovnomi bratoma Malek in njunimi asistenti. V petdnevem počitniškem programu bodo otroci vključeni v plavalno šolo z učenjem plavanja, spoznavanjem zakonitosti vode, naučili oziroma izboljšali bodo različne tehnike plavanja ter se pomerili v različnih, bolj ali manj resnih vodnih športih. Poleg motoričnih in spretnostnih iger v vodi in na suhem bosta brata Malek učila otroke cirkuških vragolij. Prav tako bodo otroci vključeni v različne ustvarjalnice, s pomočjo katerih bodo krepili in spoznavali svojo ustvarjalnost, ki jim bo med šolskim letom omogočala hitrejše in kakovostnejše učenje. Poleg dopoldanske malice, kosila in vmesnih prigrizkov bodo otrokom ves čas na voljo sadje in osvežilne pijače. Na spletni strani www.mestnokopalisce.si so zapisani vsi razpoložljivi termini od junija do avgusta z natančnim dnevnim urnikom. Cena petdnevnega zabavnega počitniškega varstva z vključenimi vsemi obroki stane 90 EUR. Otroci se lahko udeležijo tudi le dopoldanskega dela programa, in sicer brez vključene prehrane, za 20 EUR na dan. Izmed vseh prijavljenih otrok bosta

brata Malek izžrebala otroka, ki mu bo Mestno kopališče Višnja Gora ob koncu sezone povrnila celotno kupnino za zabavne počitnice na bazenu. Na **ranču Prebil v Temenici** že peto leto zapored organizirajo jahalne taborne za otroke od 6. leta starosti dalje. Program obsega jahanje, druženje, različne vrste izobraževanj in usposabljanj ter rančarski ples in »bitko« talentov. Tudi spanje na seniku na ranču je za otroke posebno doživetje. Izbirate lahko med štirimi 5-dnevnimi termini v juliju in avgustu - od 3. 7. do 7. 7., od 17. 7. do 21. 7., od 31. 7. do 4. 8. ter od 21. 8. do 25. 8. Cena za petdnevni program jahalnega tabora znaša 200 EUR. Za več informacij o programu jahalnih taborov v Temenici lahko pokličete Jureta Struno na telefon-

sko številko 041 278 459.

Mladinska skupina Kulturnega društva Ambrus letos pripravlja četrte Poletne delavnice in varstvo za otroke, ki bodo potekale od 17. do 21. julija 2017 pri lovski koči Ratena v bližini Ambrusa. Namenjene so otrokom od 4. do 14. leta. V počitniškem tednu se zvrstijo različne delavnice, med njimi glasbena, ustvarjalna, dramska, kuharska in lutkovna. Poleg tega otroke obiščejo tudi posebni gostje, ki s svojim poklicem, poslanstvom ali prostočasno dejavnostjo obogatijo program počitniškega varstva otrok. Delavnice se začnejo ob 8.30 s telovadbo, program pa traja od 9.00 do 15.00. Vsak dan pred samimi delavnicami in po njih izvajajo tudi jutranje oz. popoldansko varstvo, ki ga prilagodijo službenim obve-

znostim staršev otrok. Prijave zbirajo do 30. 6. 2017 na tel. številko 041-966-117 (Marjana Perko), več o programu poletnih delavnic pa si lahko preberete na spletni strani www.kd-ambrus.si.

Otroke lahko vključite tudi v različne programe oratorijev. **Oratoriji** so vzgojno-prostočasni projekti varstva otrok in mladine, ki že od leta 1988 potekajo v mnogih slovenskih župnijah, tudi pri nas. Za nekaj dni, teden ali več združuje med seboj otroke, mlade in odrasle, udeležence, animatorje in njihove voditelje. **Oratorij v Šentvidu** poteka že več kot deset let, kjer se vsako leto zbere približno sto šoloobveznih otrok iz župnije, program pa oblikuje okrog 25 zagnanih animatorjev. Oratorijski dan se začne ob deveti uri z dvigovanjem zastave, čez dan potekajo kateheze, kjer je letošnja tema Marija, sledijo delavnice, malica in »velika igra«, ki je vsak dan drugačna. Program se zaključi ob 15. uri. V sredo gredo otroci z vlakom na kopanje, v četrtek pa otroci prespijo na oratoriju. Prispevek je 25 €, prijavnico pa lahko najdejo na Facebook strani Oratorij Šentvid

pri Stični oziroma pri voditelju Eriku Rojcu.

Oratorije organizirata tudi stiška in ivanška župnija. Najave terminov oratorijev lahko preverite na spletni strani www.zupnija-ivancnagorica.si in Facebook strani facebook.com/OratorijSticna oziroma na spletni strani gibanja www.oratorij.net.

Knjižnica Ivančna Gorica je za zadnji teden počitnic, od 28. do 31. avgusta, od 10. do 13. ure, za otroke prvega in drugega triletja pripravila zanimiv in poučen program socialnih iger ob knjigi, ki so ga imenovali Počitnice v knjižnici. Prijave zbirajo do zasedbe mest na telefonski številki 01 787 81 21.

Franc Fritz Murgelj

Vse organizatorje enodnevnih in večdnevnih oblik aktivnega počitniškega varstva pozivamo, da nam prek spletnega obrazca na spletni strani klasje.net ali na elektronski naslov franc.murgelj@ivancna-gorica.si sporočate svoje načrtovane projekte, da jih bomo lahko objavili v naslednjih izdajah časopisa Klasje.

Semanji dan v Stični privabil več kot 2.000 ljubiteljev domače in umetnostne obrti

V Stični so tretjo v nedeljo v maju po pol stoletja uspešno obudili 700-letno tradicijo semanjih dni. Na sejmu se je predstavilo nekaj deset ponudnikov tradicionalnih, danes že skoraj pozabljenih obrti. Po oceni organizatorjev in soustvarjalcev pa ga je obiskalo več kot 2.000 ljubiteljev domače in umetnostne obrti, ki so lahko svoje ročne spretnosti preizkusili tudi na delavnicah in ustvarjalnicah. Dogodek so s svojimi prisrčnimi nastopi prepletili tudi otroci domače osnovne šole.

Organizatorji so želeli s sejmom ob Stiškem potoku obuditi t. i. sejem exaudi, za organizacijo katerega je stiški samostan pravico dobil že v 13. stoletju in je potekal na portno oziroma šesto nedeljo po veliki noči. Obiskovalci obujenega sejma so si lahko med drugim ogledali obrti, kot so pletarstvo, lončarstvo, izdelovanje vozlov, kaligrafija, podkovanje konj, čebelarstvo, klekljanje in izdelovanje zobotrebcev.

V okviru sejma je po krožni poti vozil zapravljiček, ki je bil v veliko veselje predvsem mlajšim obiskovalcem, ki te trajnostne oblike prevoznih danes ne poznajo več. Otroci so lahko prisluhnili tudi pravljicam pod krošnjami, malo starejši pa poeziji v interpretaciji Klemna Janežiča ter zanimivem predavanju o ječmenovi kavi. Vsi, ki naših krajev še niso poznali, so se lahko udeležili vodenih ogledov stiškega Muzeja krščanstva na Slovenskem, ki je edini te vrste na Slovenskem ter prisluhnili arheološki predstaviti pomembne stiške starejše-železnodobne naselbine Cvinger. Dogodek v Stični pa ne bi bil stiški brez nastopa Stiškega kvarteta in godbenikov stiške godbe.

Tako kot je bilo v navadi že pred stoletji, so tudi to nedeljo postregli pravi stiški nedeljski golaž. Pomembno pa je še povedati, da je zelo uspešen stiški dogodek začrtalo in izpeljalo 5 prostovoljcev in članov Turističnega društva Stična.

Franc Fritz Murgelj

ARMEX ARMATURE d.o.o.

- čistilne naprave
- prečrpalni jaški
- zbiranje deževnice
- lovilci olj in maščob
- kompostniki
- ponikalni sistemi
- okrasni rezervoarji

Visok učinek čiščenja. Ni električnih komponent v rezervoarju. Praznjenje na 3 leta. Nizka poraba energije. Minimalni stroški vzdrževanja. V povoznem PE rezervoarju.

Rešitev za vse, ki se ne morejo gravitacijsko priključiti na javno kanalizacijsko omrežje. Različne velikosti in zmogljivosti.

Podzemni PE rezervoarji od 1000L do 100000L. Povozni do 12,5 t. Ostala oprema: filtri za deževnico, črpalke, ...

www.cistilnenaprave-dezevnica.si

Ivančna Gorica, Ljubljanska cesta 2A, info@armex-armature.si, 01/78 69 270

Zakaj v malo šolo s psom?

V tokratnem članku bi želel pojasniti, zakaj je treba z mladim psom v malo šolo. S tem, ko smo dobili k hiši novega pasjega prijatelja, se začne proces odraščanja in socializacije psa. Skrbni in vestni bodoči lastniki se že pred nakupom psa zelo dobro pripravijo na novega člana družine. To pomeni, da izbira vrste pasme ni omejena samo na to, da nam je neki psiček všeč, ampak za kakšen namen bomo psa pripeljali k hiši, kje bo njegov življenjski prostor, koliko časa mu bomo namenili, koliko gibanja potrebuje itd. Prvih nekaj dni v novem domu je za mladega psa daleč najbolj stresno, saj gre za prilagajanje na novo domače okolje. V dneh, ko kuža najbolj potrebuje mir in postopno uvajanje, pa je pritisk nanj največji, saj bi se vsi člani družine želeli ukvarjati z njim, tako, da nemalo krat nima zagotovljenega niti ene od osnovnih dobrin, to je dovolj spanca. Govorim o toliko slišani pritožbi novih lastnikov, da bi njihov kuža samo spal.

Poznavanje psa, kot ene od živalskih vrst in še poznavanje pasme psa je nujna, da lahko dobro skrbimo, komuniciramo in socializiramo psa. Obisk male pasje šole je zato nujen za lastnike, ki imajo prvič psa, kot tudi za tiste, ki so psa že imeli v preteklosti, saj se dognanja na področju kinologije razvijajo in spreminjajo s svetlobno hitrostjo.

Pri socializaciji psa gre za privajanje na najrazličnejše vplive iz neposredne okolice, kjer marsikatero situacijo ustvarimo umetno na poligonu, to je srečevanja z ljudmi, psi, kolesarji, avtomobili, naučimo psa obnašanja v urbanem okolju, da se lastnik lahko brez skrbi sprehaja tudi v največji gneči. Če ne poznamo pravilne komunikacije s psom, je isto, kot da bi Kitajca sredi ljubljane v slovenskem jeziku nekaj vprašali. Seveda nam ne more od-

Pravilno ravnanje z mladim psom je pomembno, da se bo razvil v zdravega in stabilnega psa. (Foto: Edvard Vrenčur)

govoriti, ker govori drug jezik in je komunikacija kot taka neustrezna. Tudi poznavanje govorice med psi je dobro poznati, saj bomo vedeli, kdaj je naš pes sproščen in kdaj se počuti nelagodno, kdaj je pripravljen nekoga ugrizniti ...

V mali šoli gradimo navezavo med vodnikom in psom, ki je v procesu odraščanja najbolj pomembno. Veliko vodnikov ne ve, da prvo leto na naših sprehodih s psom, le tega ni priporočljivo spuščati s povodca. Na ta način imamo psa ves čas ob sebi, to pa pomeni, da je izpolnjen eden od pogojev dobre navezave. Seveda je treba psa predhodno navaditi na povodec, da se počuti dobro. Vse informacije, ki potekajo od lastnika k psu, temeljijo na pozitivni motivaciji in nagrajevanju, pes pa nam s svojim obnašanjem, ki je lahko zaželeno, ali pa tudi ne, sporoča, kaj moramo še popraviti z dobrim pristopom. Žal mi je, ko praktično vsak dan vidim nenehna poveljevanja pri odraščajočem psu, kot so

sedi, prostor, nepotrebno vpitje na psa, vlečenje s povodcem ... S tem psu sporočamo, kako zelo neprijetni smo in se kasneje čudimo, zakaj gre pes raje stran od nas, kot pa, da bi prišel k nam. Zavedanje, da mlad kuža naenkrat premore le dve do tri sekunde popolne koncentracije, je bistvenega pomena pri vzgoji. Samo vrhunsko treniran odrasel pes ima sposobnost koncentracije do pol ure.

Vabim vas, da se nam kot prijatelji kužkov pridružite v mali šoli v Kino-loškem društvu Grosuplje. Vpeljali vas bomo v čudovit svet lepega življenja med psom in vodnikom. Posvečamo se že dva meseca starim psičkom, za vas pa smo tu celo leto. Imamo strokovno usposobljene inštruktorje z licencami, dober poligon in neizmerno voljo do dela. Dosegamo zavidljive rezultate z vsemi pasmami in rešimo na videz še tako nerešljiv problem, s katerim se lahko kot lastnik psa srečate.

Edvard Vrenčur

Po osrčju Krasa - od Sežane do Ajdovščine

Strokovna ekskurzija Turističnega društva Šentvid pri Stični

V soboto, 3. junija 2017, smo se člani Turističnega društva Šentvid pri Stični s prijatelji napotili na strokovno ekskurzijo po osrčju Krasa.

Najprej smo si ogledali botanični park sredi Sežane; zasajen je z rastlinami iz različnih delov sveta in Krasa, zaščiten kot hortikulturni spomenik in sodi med spomenike oblikovane narave, ki skrbno obravnavajo dele naravne dediščine, ima posebno znanstveno, estetsko, kulturno in zgodovinsko vrednost. Zanimiv je za vse obiskovalce in ljubitelje narave. Nato smo se ustavili na domačiji pesnika Srečka Kosovel. Danes je Kosovelova domačija urejena kot spominska zbirka družine Kosovel. Tu je pesnik preživel le delček svoje mladosti in 27. maja 1926 tudi umrl, star le 22 let. Pokopan je na pokopališču v bližini hiše, kjer počivajo vsi Kosovelovi, razen Srečkove sestre Karmele.

Po vožnji mimo Štanjela, Šmarij pri Sežani, Vrtovč smo se ustavili v Vipavskem Križu, majhnem mestu velikih zgodb o Turkih, Primožu Trubarju, Janezu Svetokriškem, s sa-

mostanom in bogato samostansko knjižnico, cerkvijo ... S prijaznim lokalnim vodičem smo se sprehodili po ozkih kraških ulicah mesteca Vipavskega Križa med nepopisno lepim in urejenim cvetjem. Ogled smo zaključili v grajski kleti. Prij-

tno druženje smo zaključili ob skupnem kosilu in prijaznih Kraševcih na kmetiji Erjavčevih v Ozeljanu. Razmišljamo tudi že o jesenski strokovni ekskurziji. Hvala vsem udeležencem za bogato doživetje.

Nuša Volkar

Naši občani po svetu

Renata Bukovac z Glogovice s shih tzuji in lesenimi izdelki piše zgodbo o uspehu na Danskem

Renata Bukovac, sicer hči predsednice Društva likovnikov Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, Milke Gruden, se je pred sedmimi leti z družino preselila na Dansko. Pravzaprav sta tja prva odpotovala njen mož Branko in sin Nejc. Razmere in priložnosti so ju navdušile, sledila sta jima Renata in mlajši sin Anže.

Renatina zgodba je zanimiva, saj se ukvarja z vzrejo shih tzujev, od tega tudi živi in je na tem področju med slovenskimi pionirkami. Še več, njeni psi so dobitniki najvišjih evropskih šampionatov, zadnji osvajalski pohod po več evropskih tekmovanjih s psom Ninom - Allmystical Little Treasure, pa je sklenila z dokončno zmago na Danskem v konkurenci enaindevetdesetih evropskih lepotev. Zmage so pri Renatinih psih, pod rodovniškim nazivom Allmystical Kennel, o katerih lahko berete pod istoimensko spletno stranjo, stalnica. Zaslovela pa je tudi z lesenimi izdelki. Danci namreč cenijo idejo in dizajn, kar so postali tudi Renatini leseni izdelki, dekorativni napisi pod znamko »Renata's wood work«. Ustvarja in z vzrejo kužkov se ukvarja na velikem posestvu, na veliki, značilno danski domačiji z rdečo opeko v Ulfborgu v vzhodni Jutlandiji, ki sta si jo uredila z možem. Sin se je pred kratkim z dekletom preselil v njihovo prvo hišo.

Na kratko smo Renatino družino povprašali o življenju na Danskem, ki naj bi veljala za najsrečnejšo evropsko državo. Pravi, da to sicer velja, ko gre za priložnosti, zaslužke in socialo ali ko urejaš kake papirje, se naročaš k zdravniku in podobno. Vse urejajo po elektronski poti. Ljudem lahko zupaš, stojnice z izdelki ali starimi predmeti, ki jih želiš prodati, postavijo kar na dvorišča in nihče ti ne bo ničesar odnesel. Račun le še poravnaj in vržeš denar v kako nastavljeno posodico. Denar bo tudi ostal na svojem mestu. Veliko reciklirajo, pohištva ne zavržejo kar tako, običajno je, da kupiš rabljeno. Tam je veliko trgovin oz. tovrstnega trgovanja. Zelo podpirajo svoje izdelke, lokalno proizvodnjo, čokolade Milka v trgovinah skorajda ni, prav tako ni Nutelle ... Celo Božička nimajo, ampak imajo Julemanta in druge svoje možičke in pravilna bitja, tega je na Danskem že od nekdaj veliko. Spodbujeno z Andersenovimi pravljicami pa sploh. Izkoriščajo naravne vire energije. Seveda je tam veliko vetra, ki ga s pridom izkoriščajo, privatne vetrnice so pravilo. Prav tako ne zaničujejo ročnega dela, Brane je zelo cenjen, saj na farmi zna poprijeti za vsa vzdrževalna dela, Danci so bolj enostranski pri tem. Zasluži nekajkrat toliko kot bi v Sloveniji. Na visoko tehnološko opremljeni prašičji farmi dela tudi Nejc kot »driftsleder«, torej kot vodja, pri nas je to delo lahko zaničevano, tam pač ne. Nejc se, če slučajno že kdo viha nos, ukvarja tudi z računalništvom. Nejčeva deklica, Lea, sicer iz Novega mesta, pa je tam prava zvezda s slaščičarskimi izdelki pod znamko »Baking sins by Lea«. Za poročno torto iztrži tudi do 600 evrov. Tudi te najdete na spletu pod slednjo znamko in lahko preverite njene mojstrovine. Anže zaključuje dansko gimnazijo in od osemnajstega leta živi na svojem, za svoj študij tudi sam služi s priložnostnimi deli. To je tam običajno, otrok ne priklepajo na mamino krilo. Lepa in značilna je seveda tudi danska narava. Po severnjaško je zašiljena z vetrom, padavine so vedno za vogalom, a dežnika običajno ne nosijo, saj je dež bolj sipast. Prav zaradi vremena Renata najbolj pogreša Slovenijo. Stik z domovino ohranjajo predvsem z mamo Milko, Brane pa kdaj speče potico. V tem obdobju je dan do polnoči. Občudujete lahko fjarde, morje privablja na počitnice veliko Nemcev. Zna jo tržiti svojo vikinško zgodovino, muzejske vasi so pogoste. Blizu je občina Billund, ki od Legolanda zasluži toliko, da ne vedo, kako bi ta denar sploh porabili. Povsod diši po cimetovem pecivu, slaščicah lakrids, kremastem sladoledu, dimljenih ribah ...

A Renata pravi, da ima Danska tudi svojo temne plati, depresija in alkohol tudi njim nista tuja. Za prišleke so sicer odprti, a se moraš prekleto dokazati, obesiti dansko zastavo in dokazati znanje danščine, angleščina je le za osnovo. Kruh je dober, a trd. A za sposobne tudi to očitno ni problem. Mogoče tudi vi pogledate na Allmystical Kennel in si izberete kakega shih tzuja, prav zdaj je v Renatinem leglu nekaj novih bodočih šampionov, tudi če samo za v naročje.

Pozdrav Bukovčevim na Dansko in se vidimo kdaj tudi doma.

Ksenija Medved

Naše kašče

Domoznanski krožek Univerze za tretje življenjsko obdobje v Ivančni Gorici je v šolskem letu 2016/2017 proučeval kašče v naši občini. Nekaj najzanimivejših primerkov te ljudske stavbne dediščine predstavljamo v svojem glasilu.

Kašča dvorca Kravjek

Kašče so bile prvotno gospodarska poslopja privilegiranih družbenih okolij - gradov, graščin, samostanov in bogatih kmetov. V občini imamo tri take imenitne kašče: samostansko žitnico v Stični, grajsko kaščo dvorca Kravjek v Leševju in graščinsko kaščo graščine Grumlof v Šentpavlju.

Ko je v bojih za celjsko dediščino na Rojah padel utrjeni grad Kravjek (Weineck), je v 16. stoletju v dolini pod njim zrasel dvorec Kravjek (Weineck), ki ni imel več značaja trdnjave. Ljudje so ga preimenovali v Benek. Poznamo ga iz literature kot grad Slemenice v Jurčičevem Desetem bratu. Dvorec je zamenjal veliko lastnikov in leta 1878 ga je že v zelo slabem stanju kupil veletrgovec Fran Fortuna. Do konca ga je porušil in kamenje razprodal kot gradbeni material. Ker je bila kašča še v dobrem stanju, te ni porušil, ampak jo je prodal za bivališče. Njeni lastniki so si

To je ostalo do dvorca Kravjek.

kasneje postavili novo hišo, pri kateri se še vedno reče pr' Kaščarju. Kašča je podkletena in zidana iz zelo raznovrstnega kamenja, ki bi bilo lahko zanimivo tudi po geološki plati. Prvotno je bila enoprostorska, zdaj je zgornji kaščni prostor predeljen v opuščen stanovanjski prostor in v pod. Del, ki ni bil preurejen v stanovanje, ima še prvotna, za kašče značilno majhna okna. Ta so morala omogočati nekaj prezračevanja, niso pa smela dopuščati velikih temperaturnih sprememb v notranjosti, kjer so se hranila živila. Odprtine za vrata so lepo oblikovane in skrbno obokane.

O starosti kašče lahko samo sklepamo, domnevati pa smemo, da tudi kašča ni dosti mlajša od samega dvorca. Gotovo pa je kašča že na franciscejskem katastru iz leta 1828.

Tatjana Kordiš

CEMENTNI IZDELKI ANTON ROJEC s.p.
www.rojec.net
 041 | 031 / 655-622

**PRODAJA
CERTIFICIRANIH
TRANSPORTNIH
BETONOV**
**Z DOSTAVO
IN ČRPANJEM**

**Cenjeni graditelji in trgovine z gradbenim materialom!
Nudimo Vam tudi:**

- **BETONSKE BLOKE;** širine 12-20-25-30 cm
- **BETONSKE VOGALNE BLOKE;** 20-25-30 cm
- **OPEČNE VOGALNE BLOKE;** 20-30 cm
- **OPAŽNIKE - ŠKARPNIKE;** širine 20-30 cm

ELEMENTI ZA DIMNIK 14, 16, 18 in 20 Ø

**ZA VEČ INFORMACIJ
POKLIČITE NA:
01/787 71 05**

Anton Rojec s.p., Ljubljanska cesta 1a, 1295 Ivančna Gorica

PAPIRNICI KAŠČA

Livarska ulica 1, Ivančna Gorica 01-78 69 110 abckasza@gmail.com

**ZBIRAMO NAROČILA
ZA VSE OSNOVNE IN SREDNJE ŠOLE**

**-5%
POPUSTA
NA DELOVNE
ZVEZKE**
AKCIJA DO 10.7.2017

**-15%
POPUSTA
NA VSE
POTREBŠČINE**

**do 40%
POPUSTA
NA TORBE IN
NAHRBTNIKE**

Na zalogi delovni zvezki
za OŠ STIČNA IN ŠENTVID

**AVTOUSLUGE
DRATA**

**Popravila vozila
za vse zavarovalnice!**

**AVTOKLEPARSTVO
AVTOLIČARSTVO
AVTOVLEKA
VULKANIZERSTVO
HITRI-SERVIS**

Drata d.o.o.
 Velike Češnjice 19a
 1296 Šentvid pri Stični
 T: 041 650 203
www.avtodrata.si

Mestno kopališče *Višnja Gora*

*** Počitniško varstvo * Otroška bazena in igrišče**
*** Praznovanje rojstnih dni * Kavarna**
Otvoritev 23. junija z Rock Partyzani
www.mestnokopalisce.si

DOMOZNANSKA GALERIJA

France Kastelic (10. 1. 1896–6. 6. 1916)

Pihlerjev kadet iz Metnaja

Franc Kastelic

Pri Pihlerju

V Metnaju se pri mnogih hišah pišejo Kastelic. Tako je bilo tudi pred sto leti. Imena, ki so jih pri krstu dajali otrokom, so se prav tako ponavljala iz roda v rod, pa tudi od hiše do hiše. Zato so si pomagali z domačimi imeni. Pri Kastelcu, o katerem bomo govorili, se je reklo pri Golufu. Doma je seveda v vsakem rodu ostal le najstarejši sin, drugi so se kam priženili ali si ustvarili svoj dom na kaki kajži. Tako je bilo tudi z Jožefom, ki je po poroki leta 1863 šel v lastno kajžo, a so mu še vedno rekli Golufov Jože. Ko se je čez 25 let ženil njegov sin, so v poročno knjigo zapisali Golufovega Jožeta sin. Potem pa si je pridobil novo hišno ime – Pihler. O tem obstaja zanimiva zgodba. Mož je nekaj prizidaval k svoji kajži, pa so ga ljudje spraševali, kaj bo to. Ker se mu ni ljubilo razlagati, je odvrnil, da bo to nova Pihlerija. »Pihlerjev kevder« je bila v Ljubljani znana žganjarna na začetku današnje Wolfove ulice. Tako se je hiše prijelo ime pri Pihlerju in tudi ostalo. Pihlerjeva žena je bila Ana Janežič s Sel pri Višnji Gori. Njena sestra Marija je bila poročena na Gradišču pri Jeriču, kjer so poslali študirat kar tri sinove. Morda je tudi to vplivalo, da so Pihlerjevi poslali v šole svojega edinega sina Franceta.

Brezskrbna leta

Zdelo se je, da je bil France rojen v obetaven čas. Leta 1898 je spet oživel stiški samostan. Menihi, ki so prišli iz Nemčije, so se hitro vži-

veli, se učili slovensko in skušali čim bolj pomagati prebivalstvu po okoliških vaseh. Leta 1904 so na hribčku odprli novo šolo. Prejšnja se je nahajala v hiši nadučitelja Kovača, ki jo je pozneje kupil trgovec Fortuna in jo danes poznamo pod imenom Fortunova hiša. Poleg ravnatelja Kovača sta takrat učila še domačin Karel Gorišek in učiteljica Ernestina Zajec iz Gabra. Kmalu se je izkazalo, da je Pihlerjev fant bistre glave in učitelji so predlagali staršem, da bi ga poslali v šole v Ljubljano. To seveda ni bilo preprosto. Stiška trirazrednica ni nudila dovolj znanja, pa tudi nemščine niso poučevali. Tedaj se je izkazal pater Štefan Geyer, rojen sicer v Württembergu na Nemškem. Naučil je Franca tistega, kar mu ni dala domača šola, pa tudi toliko nemščine, da je bil sposoben za pripravljavnico. »Vedno in vse prav dobro« so zapisali v odpustnici iz stiške šole. Prav dobro bi danes najbrž pomenilo odlično.

Toda pojavila še je druga težava. Pihlerjevi pač niso bili toliko premožni, da bi lahko plačevali sinovo bivanje v mestu. Tedaj se je izkazal pater Lovrenc Goeppel, prav tako rojen v Württembergu. Tudi on se je hitro naučil jezika, bil je zelo prijazen in je skušal čim bolj pomagati ljudem. Tako je torej izprosil, da so Franca za majhen prispevek sprejeli v Zavod sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. Stavbo šentviške gimnazije je dal zgraditi ljubljanski knezoškof Anton Bonaventura Jeglič in je prve dijake sprejela dve leti pred Kastelčevim vpisom. To je bil zavod, na katerem so se šolali katoliško usmerjeni dijaki. Pod isto streho so stanovali mladeniči, ki so čutili nagnjenje do duhovniškega poklica, pa tudi tisti, ki so jih zanimale povsem posvetne smeri. Za dijake je bilo v zavodu zelo dobro poskrbljeno. Prostori so bili prijetno ogrevani, kar je omogočala centralna kurjava, velika posebnost tedanjega časa. Imeli so tekočo vodo, saj so gradbeniki na bližnjem šentviškem hribu zajeli tri studence, ki so omogočali stalni dotok sveže tekočine. Številni dijaki, večinoma kmečki fantje, so se prav v zavodu tudi prvič srečali z udobjem prh in kopalnic. Imeli so lastno telovadnico in mnogo sprehajalnih poti okrog šole ali po bližnjih vaseh. Jeseni 1907 je France vstopil v pripravljalni razred, potem pa je bil vsa leta med najboljšimi učenci. Silno si je želel, da bi potem, ko bo doštudiral, pomagal širiti izobrazbo med preproste ljudi. Celotni svoj prosti čas je porabil za izobrazbo. Sam se je učil italijansko in francosko; v njegovi zapuščini so našli tudi češko in rusko slovnico. Zelo je ljubil petje. Vadil je flavto in harmonijo. Rad je igral nogomet in se preizkušal na telovadnem

orodju. Bil je zelo živahen in vedno vesel. Hišnemu redu se je podrejal brez težav in veljal je v vsakem pogledu za vzornega dijaka. Med počitnicami je prihajal domov v Metnaji, kjer je pomagal pri kmečkih opravilih. Najraje je bil v materini družbi.

Vojna

Julija leta 1914, ko je slutnja vojne zajela Evropo, je v šentviških škofovih zavodih maturirala že druga generacija dijakov. Ti so bili tedaj zadnji, ki so lahko redno in brez motenj dokončali šolanje. Toda v rubriki, kamor so navadno zapisali nadaljnjo študijsko pot, je prav pri vseh označeno - vojaščina. Kmalu so vpoklicali prve gojence, ki so s 17. pehotnim polkom odšli na rusko bojišče. To je bil pehotni polk avstro-ogrske skupne vojske (nemško Infanterie Regiment Nr. 17), ki so ga sestavljali predvsem slovenski vojaki. Zato so mu tudi rekli polk Kranjskih Janezov.

V prvi svetovni vojni je 17. pehotni polk sodeloval najprej v bojih na ruskem bojišču, kjer je utrpel velike izgube. Oktobra 1915 je bil prestavljen na soško fronto. Pridružil se je 10. pohodnemu bataljonu, ki je že od začetka italijanskega napada maja 1915 branil položaje pri Doberdobu. Njegovi položaji so bili pred Podgoro in Oslavjem. Marca 1916 so ga poslali na tirolsko bojišče, kjer je sodeloval v veliki pomladni ofenzivi. Tam je za vedno ostalo mnogo slovenskih fantov. Tudi France Kastelic. France je bil vpoklican aprila 1916 kot sedmošolec. Ko je odhajal na fronto, mu je bilo žal samo, da ne bo mogel zaključiti študija. Vendar si je izprosil toliko dopusta, da je februarja 1916 za štiri dni prišel v Ljubljano in na izredni maturi to z odliko opravil. Kdo ve, ali se je sploh utegnil zgledati v Metnaju? Na fronti je preživel enajst mesecev. Že takoj v Galiciji se je odlikoval z izrednim pogumom. Potem je bil njegov polk premeščen na Soško fronto. Na Podgori pri Gorici mu je krogla prestrelila uhelj, a po desetih dneh je bil spet pri svojem polku. 10. decembra 1915 je bil pri Oslavlju odlikovan s srebrno medaljo za hrabrost. Po opravljeni maturi je v treh mesecih kar trikrat napredoval: najprej v narednika, nato v kadetnega pripravnika. 15. maja 1915 je bil povišan v kadeta. Od prve plače je na naslov zavodske Marijine družbe nakazal 100 kron. Ko so jih v Ljubljani prejeli, še niso vedeli, da pošiljatelj ni več med živimi.

Usodni Asiago

Asiago je kraj na približno 1000 metrov visoki planoti v provinci Vicenza v Benečiji. Sem so leta 1916 premestili 17. pehotni polk. Na področju Asiaga so začeli Avstrijci pripravljati ofenzivo, s katero bi s prodorom od Trenta do Benetk osamili 2. in 3. italijansko armado, ki sta se bojevali na Soški fronti in 4. armado vzhodno od Trentina. S tem dejanjem bi Italijo prisilili, da prosi za mir in jo na ta način izločili iz velike vojne. Ofenziva se je začela 15. maja z močnim topniškim ognjem. Avstrijska pehota je na 50 km dolgi fronti prebila utrjene italijanske položaje in začela prodirati v beneško nižino. Ko je bilo že videti, da bo ofenziva uspela, je nenadoma prišlo do nepričakovane preobrata. 4. junija je ruska vojska v Galiciji začela novo ofenzivo, prebila avstrijske vrste in začela napredovati v notranjost monarhije. Avstro-Ogrski je grozil zlom vzhodne fronte. Zato je morala s Tirolske na vzhod premestiti polovico svojih divizij. Medtem pa so Italijani dobili nove okrepitve, ki jim polovico manjša avstrijska vojska ni bila kos. Ofenziva pri Asiagu se je končala 10. junija bolj ali manj tam, kjer se je začela. Eden od takih spopadov brez pravega zmagovalca se je odvijal pri Asiagu tudi 6. junija. Divizijski župnik Franc Kulovec je zapisal: »Ker so se Lahi precej umaknili, so naši postavili pred bojno vrsto poljsko stra-

Grob v Asiagu

žo, ki ji je bil poveljnik kak kadet. Tokrat je bil Kastelic poveljnik straž. Popoldne ob dveh je začel ves polk napadati. Hotel je priti v bližino sovražne bojne črte. Ko je sovražna artilerija opazila naše napredovanje, nas je začela obdelovati. Prve vrste so srečno ušle, strojne puške pa so prišle v najhujši ogenj. Vojaki so hiteli v kritje za stene neke hiše. Ko je sovražnik to videl, je obrnil na hišo ogenj 24 cm granate. Kastelic je tedaj zapovedal, naj se razkropijo. Med tem prileti že druga granata – bil je komaj 20 korakov od hiše – pade blizu njega in konča mlado življenje.« Granatne šibre so ga zadele v glavo in vrat. Bil je na mestu mrtev. Še isti večer so ga prenesli v Ebene pri Asiagu, drugi večer pa so ga med silno nevihto pokopali z vsemi vojskimi častmi. Na tem pokopališču počiva kar 54 tisoč vojakov najrazličnejših narodnosti obeh vojskujočih se strani. Po smrti je bil France Kastelic naknadno odlikovan s srebrno hrabrostno medaljo 2. razreda. Na grob so mu postavili velik lesen križ – kakor drugim soborcem. Danes ga seveda ni več. Prizorišča takratnih strašnih bojov so urejena v spominsko področje s kostnico in raznimi obeležji. Nekaj članov Združenja vojaških gornikov Slovenije vsako poletje obišče tiste kraje. Očistijo tako imenovano Slovensko dolino, ker je tam umrlo največ slovenskih vojakov, in odpravijo posledice, ki jih na ostankih položajev in objektov 17. pešpolka povzroči zima. Navadno se tudi slikajo ob plošči s slovenskimi verzi, ki so jo v skalo vzdali pred sto leti.

Spomini

Ob smrti Franca Kastelica je bilo zapisanih in izrečenih nešteto lepih besed. Mesečnik Bogoljub o njem piše: »Ko je padel dvajsetletni fant, so za malokaterim vojaki tako odkritosrčno žalovali, kot za njim.« »Škoda je bilo mladega življenja,« pa piše prijatelj, »še bolj vzorov in načrtov, ki jih je nosil v srcu. Milo se mi stori, če pomislim nazaj, ko sva na sprehodih kovala načrte za bodočnost in si jih zaupala drug drugemu, in njegovi so bili res lepi in škoda, stokrat škoda, jih je za v grob.« V zavodskih Izveščjih je vodstvo šole zapisalo: »Ves čas svojih študij od pripravljalnega razreda dalje pa do mature je bil vzoren mladenič, odličen po umskih in нравnih vrlinah, vnet abstinent tudi v vojni službi. Stavili smo vanj velike nade. Božja volja je pa bila, da je preli kri za domovino in cesarja.« Pa njegovi starši? Ob izgubi edinega sina sta imela eno samo tolažbo: Vredni ga nismo bili, zato nam ga je Bog vzel.«

Valči Ravbar

Viri:

Slovenec, 13. 6. in 24. 7. 1916
Bogoljub 1916/10
Zapiski Rudija Megliča

Francetovi sošolci v Stični

Dr. Mitja Krajncan: »Poučevanje je lažje kot vzgoja.«

Prof. dr. Mitja Krajncan iz Gabrja pri Stični, sicer rojen Ljutomerčan, je sredi marca na slovesni akademiji Univerze na Primorskem prejel zlato plaketo za visokošolskega učitelja oz. znanstvenega delavca Univerze na Primorskem za življenjsko delo in posebej velik doprinos k razvoju znanstvenega in pedagoškega dela. Sicer pa je dr. Krajncan prodekan na Pedagoški fakulteti Koper in nosilec ter ustanovitelj študija socialne pedagogike v Kopru. Z njim smo ob tej priložnosti spregovorili o vzgojno-izobraževalnem sistemu in o tem, kako bi lahko naše otroke vzgajali tudi drugače.

»Receptov pri vzgoji ni. Tam, kjer smo eni dobri, drugim ne uspeva najboljši in obratno. To kar je za nekoga zdravilo, je lahko za drugega strup.«

Ste prejemnik Zlate plakete Univerze na Primorskem za življenjsko delo, pred leti pa ste za uveljavitev in delo na področju socialne in doživljajske pedagogike prejeli priznanje za najboljši evropski projekt Outward Bound.

V kolektivni podzavesti našega naroda je ostalo precej brazgotin zaradi mnogoterih vetrov, ki so pihali nad tako lepo deželo, kot jo imamo. Najlepšo. Zato nam pohvale in spodbude še ne gredo prav dobro od rok. Prav tako je stroka še relativno mlada in se rada spogleduje z razvitejšimi državami. Ob kritični presoji lahko vidimo, da nismo daleč za njimi, v marsičem smo zelo primerljivi, celo boljši. Vsekakor je nagrado in pohvalo lepo dobiti, dobiš potrditev za vloženo delo in hkrati motivacijo za naprej.

Ste pionir in avtor novega programa doživljajske pedagogike v program pedagoške fakultete Primorske Univerze. Kako ste zaznali prostor in priložnost za nov študijski predmet?

Z doživljajsko pedagogiko sem začel ob svoji prvi zaposlitvi v Vzgojnem zavodu Logatec, ki je namenjen mladim fantom z vedenjskimi in čustvenimi težavami/motnjami. V instituciji, kjer so mladi prekipeli z energijo, je vladala pasivnost, nezaintersiranost in nemotiviranost. Na splošno je to težava današnjega časa, tudi šolskega sistema kot takega, da mlade pušča v dolgočasju, apatiji in pasivnosti. Zato mlade soočimo z zahtevami, ki jih najbolj logično ponuja narava in jih, kolikor je mogoče, naredimo dejavne in odgovorne za stvari, ki jih počnemo in ki so naše. Teh projektov smo izpeljali veliko, kot najbolj odmevni so življenje na svetilniku na samotnem otoku, pohod ob Ljubljani, reki 7 imen, kolesarsko popoto-

vanje od izliva Dragonje do Dolge vasi pri Lendavi, obisk Nordkappa, indijanski tabori, projekti preživetja v naravi ipd. Skupaj smo izvedli več kot 200 projektov.

Sicer sem pa predmet doživljajske pedagogike vpeljal sprva na ljubljanski univerzi, na oddelku za socialno pedagogiko, kjer sem delal. Sedaj sem zaposlen štiri leta na primorski univerzi, kjer mi je uspelo ustanoviti nov oddelek za socialno pedagogiko in znotraj tega tudi predmet doživljajske pedagogike. Primorska v svoji praksi nima mnogoterih dejavnosti, ali če želite ustanovo, kjer bi se lahko izvajala tako preventiva, kot kurativa na področju otrok, mladostnikov in odraslih s težavami v socialnem vključevanju in v življenjskem vsakdanu. Potrebe po tem pa so velike. Ta priložnost je bila povezana tudi z odprtostjo mlade univerze, ki se razvija in ima odprta vrata.

Katere prednosti in koristi prinaša doživljajska pedagogika za slušatelje na fakulteti in tudi za same otroke, dijake in študente, ki so bili udeleženci v enem od takšnih programov?

Vsekakor samoizkušnjo, seznanitev sebe s samim seboj, s svojimi možnostmi in mejami. Posledično iskanje tistih dobrih točk pri mladih, kjer so močni, dobri, da jim dvignemo samozavest in samopodobo. V vsakem otroku je zlato, samo najti ga je treba in to je naloga ali zahteva pedagoškega kadra. V doživljajski pedagogiki skupaj koncipiramo projekte, skupaj jih izvajamo in smo soodgovorni za vsak in skupni korak. Projekti so usmerjeni v različne aktivnosti, ob premagovanju ovir in doseganju mejnih izkušenj, imamo velik poudarek na socialnem/odnosnem učenju, čustvenem in umetniško izraznem ter športno

doživljajskem. Poskušamo in smo v realizaciji zelo uspešni, tako da se vsak mlad udeleženec nekje »najde« in da skupaj osvojimo cilj.

Če se vrneva na naš izobraževalni sistem, kaj je po vašem prepričanju »narobe« z njim?

Kot metodik socialno pedagoškega dela in tudi vzgojnega dela ugotavljam, da smo žal izgubili orientacijo, izgubili smo boj s smislom izobraževanja. Meri se storilnost kot rezultat nekega tekmovanja za čim več točk za vpis v najboljšo gimnazijo, čim več točk za vpis na najboljšo fakulteto. Pri tem je sistem usmerjen tako, da so ti otroci univerzalni vsevedi na vseh področjih. Nagrajeni sta lastnosti pridnost in poslušnost, na tak način pa se hitro izgubita občutek in usmerjenost na dejanske talente. Na fakultete dobivamo tako populacijo, ki se zna naučiti vse, kar se od njih pričakuje. Ne pa kritičnih in radovednih posameznikov. Tako se učijo za ocene v šolah, za priprave za maturo. Določene gimnazije v tretjem in četrtem letniku se praktično ukvarjajo samo z maturo in tako šolan posameznik nam ne more biti v ponos.

Prav tako so učiteljski - pedagoški poklici zdaj manj popularni in najboljše dijake se več ne vpisujejo na pedagoške programe. In ta negativna selekcija ima tudi svoje posledice. Pomembno mesto ob tem boju za najboljše vsekakor nosi tudi kurikulum, ki je minimiziral pomen vzgoje, socialnega učenja, solidarnosti, sočutja in še česa v šolskih prostorih. Kot najbolj cenjeni prodajalci znanja se pojavljajo populistični, ki jih šole najemajo, da jim povedo, kaj in kako morajo, jim delijo populistične recepte, ki pa nimajo zelenih učinkov. Pogosto se vprašam, ali bi enako počeli, če bi to bile šole njihove in bi od tega morali preživeti na neizprosni trgu.

Kaj vse je potem »narobe« z našimi otroki, ki so udeleženi v tem sistemu in zakaj?

Z našimi otroki ni nič narobe. So produkt tega časa, precejšnje izgubljenosti staršev, kot sva ugotovila, tudi izobraževalnega sistema in vrednot. Kot zanimivost lahko navedem, da so že v času egipčanskega klinopisa našli napisano misel, da če ne bodo naredili nekaj iz mladih, bo konec civilizacije. In še vedno traja, misel in civilizacija. Tako, da menim, da je to večna tema, ki pa se je moramo v vsakokratni družbeni stvarnosti lotiti odgovorno, zavestno in brez fig v žepu, misleč, saj bo že.

To pomeni, da so tudi nosilci izobraževalnega sistema, vzgojitelji, učitelji in profesorji premalo kritični do metod, programov in vsebin in samo sledijo nečemu, s čimer se morda niti ne strinjajo?

Vsekakor ne vidim nekega zadovoljstva v tem, da jim z ministrstva dnevno pošiljajo pakete okrožnic in jih birokratsko obglavljajo ter

usmerjajo v delo zaradi dela. Pogosto si tudi dotični ministri želijo, da bi nekaj spremenili, vendar to največkrat samo pomeni dodatno nerefektirano in neevalvirano eksperimentiranje. Šolstvo je občutljiv subjekt in rezultati ne morejo biti vidni čez noč, kot si to želijo tisti, ki mislijo, da naše življenje traja štiri leta, toliko kot njihov mandat. Torej, učitelj ne bi smel biti politično impotenten. Ravno nasprotno. Če kdo, potem praksa ve, kaj ji manjka in kje. Tukaj je pogosto zaznati veliko frustracij, nekateri celo pišejo v šolske dnevnike tisto, kar cenijo in inšpektorji (Gogoljev Revizor je večer) potrebujejo, delajo pa po svoje.

Greva najprej v vrtce - kako bi morali vzgajati naše otroke v tem njihovem najzgodnejšem spoznavanju sveta?

Receptov pri vzgoji ni. Tam, kjer smo eni dobri, drugim ne uspeva najboljši in obratno. To, kar je za nekoga zdravilo, je lahko za drugega strup. Vsekakor je pomembno, da otrokom damo to, kar jim je dala narava, in to je gibanje, spoznavanje, radovednost in drugačnost. Otroci se samostimulirajo v svojih dejavnostih, mi pa smo jim ponudili virtualni svet, da bi se lahko oddahnili. A se res?

Vzgoja brez jasnih zahtev, nagrad in kazni se kmalu znajde v slepi ulici.

Osnovna šola - kje so priložnosti za izboljšave sistema izobraževanja?

Šola bi morala graditi na tistem, kar ugotavlja, da je dobro, da je funkcionalno, učinkovito. Učiti učence uporabno znanje. Se vprašati, zakaj učenci radi hodijo v šolo samo prva tri leta, potem pa vedno manj. Kdaj uničimo v otroku zvedavost, naravno radovednost? Tudi s čustveno vzgojo, pomenom odnosa, kot osnovnega pedagoškega sopotnika, brez katerega praktično ni mogoče izpeljati kvalitetno nobene metode. Ne nazadnje šola samo potrjuje socialno razslojenost, čeprav je obvezna za vse. Šolo je treba razbremeniti kroničnega pritiska uspeha.

Kaj pa pri strokovnem izpopolnjevanju na srednjih in visokih stopnjah?

Bolonjski sistem ni prinesel objavljenih rezultatov. Vedno znova ugotavljamo, da imajo študenti premalo prakse in so premalo povezani z neposredno stvarnostjo poklica. Ob tem, da bi po moje morali biti sprejemni izpiti na vsako fakulteto, ki bi si jih prilagodila glede na želeno kompetence in afinitete. Toliko trobimo o različnosti, v bistvu pa želimo skorajda uniformirano znanje. Bratranec Lojze se večkrat poheca, da če bi moral ostati v slovenski srednji šoli, ne bi bil danes glasbenik. Ko je prišel na ameriški college za glasbo (to je ekvivalent naši srednji šoli) ni imel drugih predmetov, le glasbene. Tukaj moramo še veliko narediti!

Iz katerih tujih praks bi se lahko naši odločevalci o spremembah v našem sistemu lahko največ naučili?

Tuje prakse so vpete v življenje, kulturo, zgodovino in neko logiko vsakega naroda in njenega razvoja ter etike. Zato je težko najti neke dele dobrih praks od druge in jih združiti v funkcionalno celoto. Naše delegacije so bile na Finskem, Danskem, Nizozemskem, Irski, Taivanu, Singapurju in še kje. Svet je postal dostopen, informacije si lahko pridobimo v trenutku in vse skupaj je videti kot mala vas. Menim, da imamo dovolj virov, znanja in izkušenj, da bi lahko sami naredili sistem, v katerem bi ustvarjali zadovoljne učence, dijake in študente, zadovoljne, ker nekaj vedo, ker znajo to uporabiti, zadovoljne, ker so se nekaj naučili, spoznali prave učitelje, na katere so ponosni in pri katerih se zavedajo, da so do njih imeli spoštljiv in dober odnos.

Kaj vse pa lahko za svoje otroke naredimo dobrega starši? Kakšna bi morala biti naša prava vloga pri vzgoji?

Dajati jim naloge, zahtevajte od njih, da se soočajo tudi z neprijetnimi opravili. Čim bolj konkretno, ampak s spoštovanjem in odnosom, s pohvalo in časom, ki si ga vzamemo, da ga lahko skupaj preživimo kakovostno. Danes pridejo otroci in starši domov utrujeni. In potem je na vrsti nova doza učenja. In to tudi po dve ali tri ali celo več ur dnevno. To rojeva nezadovoljstvo, frustracije in negativen odnos do šole in med seboj. Pri nalogah sem mislil bolj na vsakodnevna opravila doma, ki jim ne smejo ostati tuja. Vedno je dela dovolj in to takšnega konkretnega in nujnega. Ob tem pa jih ne pozabite nikoli pohvaliti, pogledati v oči, objeti in jim dati vedeti, da so vaši.

Kaj pa lahko znotraj svojih kurikulumov naredijo v tej smeri vzgojitelji in učitelji?

Kot socialni pedagog bom vsekakor izpostavil več časa za odnose, za vzgojne dejavnosti, za neformalno učenje in druženje. Več kot bo človečnosti v šolskih vsebinah, več kot bo učiteljev, ki bodo res želeli biti učitelji, ravnateljev, ki bodo tam ne zaradi svojega ega, ampak poslanstva, bolj bo šola prijetna in prožna. Mislim, da si učitelj mora povrniti spoštovanje, naravno avtoriteto, ki si jo ustvarja preko osebnosti, znanja in metodičnih spretnosti. Tako bo šola boljša in manj se bo počutila odvisno od nekih prozornih avtoritet.

Pozivam vas še k vaši zaključni misli.

Poučevanje je lažje kot vzgoja, za učenje moraš vedeti, za vzgojo pa moraš biti. Zato moramo biti in sebe dajati na pravi način. Na ta način bomo tudi sami veliko pridobili.

Franc Fritz Murgelj

Skoraj 300 novih bralcev v občini Ivančna Gorica

Skoraj 300 drugošolcev iz dvanajstih razredov širom naše občine je letos usvajalo bralno večščino in sedaj, ob koncu šolskega leta, prejemajo majice z likom Zelenega Bralčka ter napisom »Že berem sam«. Ob podelitvah jih v maju in juniju Zeleni Bralček (knjižničarka Anita Globokar) obiskuje tudi osebno po šolah. Več kot polovico jih je že obiskal, ob podelitvah potekajo kulturni programi. Gre za projekt Knjižnice Ivančna Gorica pod vodstvom Petre Volkar. Z njim želimo v knjižnici opozarjati na pomen branja in na vpliv, ki ga ima le-ta na naše otroke. S tremi razredi v knjižnici na OŠ Stična so se srečali župan Dušan Strnad, ravnatelj Marjan Potokar, učitelji in knjižničarji. Občina je k dogajanju pristopila z nakupom majic, župan je nastopil kot promotor branja. Pomembno je namreč, da novopečeni bralski ponos podpremo kot skupnost, z najvišje ravni.

Preko projekta Društva slovenskih pisateljev »Povabimo besedo« nas je obiskala pisateljica Aksinja Kermauner. Aksinja se ukvarja s pisanjem knjig za slepe in tudi gluhe. Kot je knjiga z naslovom »Žiga špaget gre v širni svet«, za katero je prejela tudi prestižno nagrado »Zla-

ta hruška».

Vsi se spominjamo učiteljic, ki so nas naučile brati, v današnjih časih pa je to poseben izziv, saj branju naproti stoji uporaba drugih medijev. Branje namreč sili naše možgane k aktivnosti, med uporabo televizije, radia in tablic pa smo bolj pasivni. Knjigama z raziskavami na to temo je naslov Digitalna demenca in Plitvine. Pomenljivo, kajne.

Knjižničarji in učitelji so zaradi dodatnega izziva o pomenu branja ozaveščali tudi starše na roditeljskih sestankih, otroci so vse leto

na temo branja razmišljali, odvijale so se različne dodatne spodbudne aktivnosti, za domov so starši dobili tudi zloženke o bralni vzgoji.

Projekt oz. akcijo so si zaposleni v Knjižnici Ivančna Gorica zamislili predvsem kot vabilo v knjižnico in knjigarne, saj je branje treba negovati in razvijati. Vsak Zeleni Bralček mora namreč veliko brati, predno dozori. Branje ni zgolj dejavnost za »piflarje«, ampak osnova za vse dejavnosti v našem življenju. Podprimo otroke pri tem.

Ksenija Medved

Zeleni Bralček na obisku

V torek, 23. 5. 2017, so na OŠ Ferda Vesela gostili prav posebnega gosta. Drugošolce iz Šentvida in Podružnične šole iz Temenice je obiskal Zeleni Bralček, ki je prihitel naravnost iz Knjižnice Ivančna Gorica.

S svojo zeleno kapo, predvsem pa s svojimi zgodbami in dogodivščinami iz knjižnih polic, je učence presenetil in privabil, da so mu z zanimanjem prisluhnili, kaj jim je prišel povedat.

Povedal jim je, s čim vse se ukvarja, kaj mu je všeč in kaj vse doživlja večinoma skrit med knjigami med različnimi knjižnimi policami. Učenci so prisluhnili pravljici, ki govori o njem samem, predstavil pa jim je tudi zgodbo o vitezu Leu. Povabil jih je, da ga pridejo obiskat v knjižnico v Ivančno Gorico in spodbudil, da si vsak dan vzamejo čas tudi za branje. Sami in skupaj s starši. Zanje je prinesel posebno zloženko o bralni vzgoji, da bodo tudi oni seznanjeni z njegovim delom.

Otroci so mu povedali, da radi berejo, nekateri tudi ponoči, ko že vsi spijo. Presenetil pa jih je tudi z darilom – lično zeleno majico z njegovo podobo in napisom Že berem sam, ki bo učence spremljala čez poletje, da bodo v brezskrbnih dneh radi posegali tudi po knjigah, ki jih je v Knjižnici Ivančna Gorica, zanje in za njihove starše, več kot dovolj.

Lidija Oštir, PŠ Temenica

Festival Pekarne Mišmaš na PŠ Krka

V mesecu maju smo že tretjič zapored imeli Festival Pekarne Mišmaš. S tem gledališkim festivalom je začela učiteljica Mateja Jere Grmek, ki je idejo dobila v slikanici Svetlane Makarovič Pekarna Mišmaš.

Prvo leto smo uprizorili igro in muzikal Pekarna Mišmaš, v katerih so nastopali učenci PŠ Krka in odrasli igralci KUD Krka. Lansko leto so učenci petega razreda odigrali igro Škrat Ivan in princeska Ivanka iščeta zaklad, po istoimenski zgodbi Dragice Šteh. Vsako leto pa so povabljeni še gostujoče gledališke skupine z matične šole, podružnic in kraja.

Tudi letošnji Festival Pekarna Mišmaš je potekal v dveh delih. V torek, 23. maja, je potekal v popoldanskem času, da so si predstave lahko ogledali starši, stari starši in krajani. Uvodni pozdrav je imel ravnatelj OŠ Stična, gospod Marjan Potokar. Podelil je zahvalo Milanu in Vidi Globokar za večletno sodelovanje in pomoč pri šolskih dejavnostih. Sledile so predstave učencev z matične šole in PŠ Krka. Uprizorili so nam predstavi Čarovnica in Nebesno gledališče ter popestrili večer z glasbeno pravljico, recitali in plesom. Pri Nebesnem gledališču so sodelovali tudi odrasli igralci KUD-a Krka. Po koncu predstav je sledila dobrodelna otroška mini dražba slik s slikarskega ex tempora, ki je potekal pod budnim očesom akademskega slikarja Franceta Slane. Slike so nastale kot preobrazbe njegovih del. Na dražbi smo zbrali 355 €, ki smo jih namenili nakupu knjig za šolsko knjižnico na PŠ Krka. Hvala vsem za nakup slik in pomoč pri zbiranju denarja.

V sredo, 24. maja, je bil festival namenjen zaključku bralne značke podružničnih šol Muljava, Zagradec, Ambrus in Krka. Predstavili so se učenci PŠ Stična, Muljava in Krka. Spoznali smo, katere so najlepše besede in kaj pomeni biti prijatelj ter kako lahko skrbimo za okolje s predstavo Zmajček Pometažek. Učenci PŠ Krka pa so še enkrat ponovili svoj nastop s prejšnjega dne. Na predstave smo povabili tudi otroke iz vrtca Krka.

Festival Pekarna Mišmaš je za nas postal že povsem tradicionalni dogodek, veselimo se naslednjega.

Učiteljici Nadja Jankovič Fortuna in Tončka Rajer

Mostovi povezujejo

V petek, 12. maja 2017, smo se z 19 učenci izbirnega predmeta nemščina matične šole in podružničnih šol iz Zagradca in Višnje Gore in ravnateljem g. Marjanom Potokarjem, odpravili proti soncu na Šentilj in naprej na avstrijsko Štajersko v Straß. Tam smo z učenci OŠ Rudolfa Maistra in učenci iz osnovne šole Straß gradili mostove med kulturama in jezikom obeh narodov. Ker letos obeležujemo 300. obletnico rojstva Marije Terezije, ki je bila tudi za Slovence pomembna cesarica, so bile aktivnosti tematsko povezane z njenim časom in življenjem.

Učenci so se med seboj spoznali in zblížili s športnimi igrami in dvornim plesom iz časa Marije Terezije. Sledila je gledališka uprizoritev Marija Terezija, kjer smo izvedeli nekaj o njenem času in življenju. Svoje znanje smo preverili v kvizu Lepo je biti milijonar, šlo nam je kar dobro. Obogatili z novimi izkušnjami in

ugotovitvijo, da nam znanje nemščine pa tudi angleščine lahko dobro služi, smo se zadovoljni in prijetno utrujeni odpravili proti domu. Preživeli smo še en malo drugačen šolski dan, ki je bil zelo intenziven, vsaj kar se tiče uporabe tujih jezikov, in ki nam bo gotovo ostal

v lepem spominu. Za to čudovito priložnost se iskreno zahvaljujem sodelavcu Igorju Rajnerju, ki se je pogumno spopadal z organizacijo srečanja.

Alenka Kovač

Ex-tempore na Krki

Na osnovni šoli Stična, podružnični šoli Krka smo imeli 25. 5. 2017 slikarski ex-tempore. Slikarka Gospa Milka Gruden je prišla v šolo in postavili smo ji nekaj vprašanj. Poznala je vse odgovore. Gospa Milka Gruden je predsednica kulturnega društva Likovnikov Ferdo Vesel Šentvid pri Stični. Ko je odgovorila na vsa vprašanja, smo šli na sprehod. Na sprehodu smo dobili motive za slikanje. Povedala nam je še nekaj stvari o slikanju. Na primer, kako se nariše globino. Ogledali smo si nekaj njenih del. Takoj zatem smo začeli slikati. Gospa Milka je seveda pomagala ter nas usmerjala. Njene slike so nas navdihnile in nam vzbudile veselje do slikanja. Bilo nam je prijetno. Po dolgem času smo dokončali slike. Učiteljica Mateja Jere Grmek in gospa Milka Gruden sta nas zelo pohvalili. Naš motiv so bile lepote Krke. Dobili smo priznanja in vsak po eno petico.

*Med tem, ko voda šumi,
čas hitro mimo beži.
Ko v reki plavamo,
se zelo zabavamo.*

*Ko čas hitro mimo beži,
se zabavamo tudi mi.
Ne bi več na stolih sedeli,
ampak dobre stvari počeli.*

Inja Amon, 5. razred

Moja vloga

Bil je dan nastopa v dvorani na Krki. Začel se je 3. Festival Pekarne Mišmaš. Nastopali smo z gledališko predstavo NEBESNO GLEDALIŠČE od BORISA A. NOVAKA. Jaz sem bil glavna vloga: OBLAČEK. Zelo sem se zabaval. Čeprav je bilo besedilo kar težko, sem se ga naučil v enem tednu. Med nastopom sem v glavi že razmišljal, kaj bom rekel naprej. Po nastopu smo prespali v šoli. Naslednji dan smo spet nastopali. Takrat sem nastopal bolje, ker nisem imel več toliko treme, no vsaj po moje. Vedno bolj sem se zabaval. Najboljši del mi je bil, ko sem plezal po Modri gori. Na Modri gori sem se lahko tudi malo oddahnil od vsega truda. Vesel sem bil pa tudi zato, ker se je cela predstava dobro iztekla.

Meni je bila ta vloga zelo všeč. Zelo si želim, da bi to predstavo še kdaj zaigrali.

Peter Plevel, 5. r.

Latvija – skromna in ponosna baltska dežela

Zahvaljujoč naši šoli, sodelujočim učiteljem, Erasmusu + in njegove- mu 2-letnemu projektu The sunny side up lahko opišemo izjemna do- živetja v Latviji, daleč pri tromeji z Rusijo, Belorusijo in Litvo, kjer je že drug časovni pas ter izjemno mrzlo vreme. Kljub zgodnji uri smo na dvourni vožnji vneto čakale na pri- hod v Gradec, kjer smo okoli šeste ure zjutraj izkusile svoj prvi let. Bilo je izjemno in od vseh je let najbo- lje preživela Petra, ki je kar zaspala. Seveda sva se z Ano malo pošali- li in jo z vrečko za bruhanje v roki panično prebudili. Reakcija: »A sta me morali zbuditi?!« Let je trajal skoraj eno uro in pol. Prvi postanek je bil v Frankfurtu, kjer smo se sre- čali s španskimi učenkami. Z njimi smo nadaljevali pot do Latvije. Pri pristajanju v Rigi smo imeli malo turbulenc zaradi močnega vetra, a smo varno pristali. Zatem nas je ča- kala štiriurna vožnja do Daugavpil- sa. Tam smo se spoznali še z grškimi Ciperčankami in se udobno name- stili v hotelu Latgola. Sobe so bile udobne in velike ter imele čudovit razgled na okolico hotela. V sredo zjutraj smo odšli v šolo, kjer smo Slovenijo predstavile učencem iz Latvije, svoj predstavitev pa smo zaključile z nagradnim kvizom. Po predstavitvi smo se vsi učenci raz- delili v manjše skupine. Izdelovali

smo rastlinjake po ideji učiteljic Elizabete Kadunc Križaj ter Zden- ke Ograjšek. Po kosilu v šoli smo odšli v hotel, kjer smo imeli nekaj časa prosto, zvečer pa smo odšli na bowling. Med vsemi je bil najboljši učenec z Norveške. Po prihodu na- zaj v hotel smo se učenci še malo družili ter se bolje spoznavali. V četrtek nas je zbudilo sonce. V šoli so imele predstavitve Španke. Vsi smo morali dobro poslušati, saj je sledil zabaven kviz. Po predsta- vitvi pa smo se spet razdelili v sku- pine ter začeli izdelovati plakate. Nanj smo nalepili naše slike in slike naše države, nekaj malega pa smo tudi narisali. Sedaj so razstavljeni v šoli v Latviji. Sledil je še športni del dneva – štafetne igre. Vsi smo bili zmagovalci in smo prejeli sladko nagrado, slastno čokolado. Potem smo odšli v hotel, kjer smo imeli malo prostega časa. Z našimi uč- teljicami smo odšle še malo po na- kupih, preostanek popoldneva pa smo preživele z učenkami s Cipra ter Španije, s katerimi smo v tem kratkem času postale dobre prijate- ljice. Skupaj smo preživele zares lep in zabaven čas. Po večerji smo ime- le še zabaven večer in nekateri smo šli spat precej kasneje kot navadno. V petek nas je presenetilo zasneže- no jutro, niti najmanj pa ne toliko kakor učenec s Cipra, saj pri njih ni

pogosto snega. Imeli smo ogled mesta Daugavpils in okoli devete ure zjutraj smo se s tramvajem na- potili po mestu. Ogledali smo si star zbiralnik vode, kjer je sedaj manjši muzej, sprehodili smo se čez most, ki je mesto povezoval z Evropo, ter si ogledali staro zalogovnico orožja. Kmalu pa nas je vse začelo zebsti in tako smo se napotili v toplo resta- vracijo. Zatem smo obiskali še hišo kemijskih poskusov, kjer smo izva- jali različne eksperimente ter poi- skušali neznane sposobnosti snovi ter energije. V soboto smo zapustili Daugavpils ter se spet štiri ure peljali v Rigo. Tam smo se namestili le Španci ter Slovenci, ker smo imeli let pozno popoldne. Ciperčanke so tam od- ložile le potovalke, Norvežani pa so ostali v Daugavpilsu. Tako smo šli skupaj s Špankami in Ciperčan- kami ob vodstvu učiteljev na ogled mesta Rige. Ogledali smo si veliko znamenitosti, tudi cerkev sv. Petra ter ortodoksno katedralo, šli pa smo tudi po nakupih ter si ogledali še Spomenik svobode, ki ga je varo- vala tradicionalna straža. Zvečer so imele Ciperčanke odhod in s težki- mi srci ter močnimi objemi smo se poslovile od njih, saj smo se tesno spoprijateljile. Kasneje smo šli s Špankami še na pico, nato pa smo si Slovenke pripravile potovalke, saj

nas je ob pol štirih čakal odhod na letališče. Španke so še morale osta- ti do okoli dveh popoldne, v tistem času smo me že varno prispele do- mov. Tega potovanja ne bomo nikoli pozabile, saj smo spoznale izjemne ljudi, sklenile nova prijateljstva, se nasmejale kot že dolgo ne. Še po-

sebej se zahvaljujemo učiteljem in učencem iz Latvije za tako topel sprejem v njihovi šoli, zelo prijetno je bilo biti z njimi ter spoznavati nji- hove navade.

Učenke OŠ Stična Alja Štaudohar, Ana Valič ter Petra Zupančič

Srečanje podružničnih šol v Temenici

V petek, 26. 5. 2017, je v Temenici potekalo že tradicionalno srečanje podružničnih šol, ki poteka vsako leto v mesecu maju že več kot 25 let, vsakič na eni izmed petih okoliških podružničnih šol.

Letos je bila na vrsti naša šola. Šti- rinajst prvo in drugošolcev, ki letos obiskuje Podružnično šolo v Teme- nici, je skupaj z zaposlenimi v goste sprejelo učence in njihove učitelje ter spremljevalce iz štirih okoliških podružničnih šol. Družabnega sre- čanja z bogatim kulturnim in špor- tnim programom se je udeležilo čez 100 otrok iz PŠ Primskovo, PŠ Šen- tlovrenc, PŠ Velika Kostrevnica in PŠ Štangarske Poljane.

Uvodni del prireditve je najprej po- tekal na dvorišču šole v Temenici, kjer so se učenci gostitelji pred- stavili s pesmimi, deklamacijo ter instrumentalno točko, za katero je poskrbela Živa Miklošič iz 2. razre- da. Nato pa je v dvoran Krajevne skupnosti sledila uprizoritev glas- bene ljudske ruske pravljice Grad gradiček, ki so ji gostujoči učenci z zanimanjem prisluhnili.

Vse zbrane so v uvodu pozdravili in nagovorili tudi vsi trije ravnatel- lji zbranih šol: g. Janez Peterlin (OŠ Ferda Vesela), g. Rado Kostrevc (OŠ Trebnje) in g. Albert Pavli (OŠ Šmar- tno). Z obiskom pa nas je razveselil tudi g. podžupan Tomaž Smole iz Občine Ivančna Gorica, ki je med drugim povedal, da je obstoj po- družničnih šol velikega pomena ne samo za učence in njihove zaposle- ne, temveč tudi za celoten kraj in prebivalce v njem.

Po kulturnem programu je sledila malica in ogled šolskih prostorov ter celoletne razstave likovnih izdel- kov, ki so nastajali pri pouku likovne umetnosti in v času podaljšanega bivanja pod mentorstvom Lidije Oštir in Alenke Ivanjko.

Sledil je športni del dneva in pohod iz Temenice do Čagošč ter naprej mimo čagoške kapelice po delu krožne poti Prijetno domače do So- brač. Pri čagoški kapelici je otroke prijetno presenetila še Muca Co- patarica, ki je bila za večino od njih prav posebno doživetje. Druženje se je nato zaključilo v Sobračah, kjer je bila priložnost za sladoled, spoznavanje in druženje s sovrstniki pa tudi prosto igro na tamkajšnjem igrišču.

Druženje, ki je za nami, nam bo ostalo v prijetnem spominu tudi zato, ker smo tako učenci kot za- poslene ponovno dokazali, da s skupnim sodelovanjem in znanjem zmoremo veliko več, kot si včasih

priznamo. Da je tako velik dogo- dek uspel tako kot smo si zamislili in načrtovali, pa gre zahvala tudi Krajevni skupnosti Temenica, ki šoli vedno priskoči na pomoč, kadarko- li je to potrebno (ob tej priložnosti posebna zahvala g. Grabljevcu za izposojlo klopi in g. Koleši za osve- tlitev dvorane) ter vodstvu matične šole, ki nas nenehno podpira in za- upa našemu delu. Ob tej priložnosti pa se zaposleni podružnične šole zahvaljujemo tudi krajanom KS So- brače, ki so nas prijazno sprejeli na njihovo igrišče in nam omogočili, da je bilo naše druženje tudi zaradi športnih aktivnosti v Sobračah še zanimivejše.

Lidija Oštir, vodja PŠ Temenica

Finska – dežela tisočerih jezer in odličnega šolskega sistema

Konec aprila sem dobila priložnost, da se v okviru projekta Erasmus+ udeležim izobraževanja v Helsinkih. V sedmih dneh smo udeleženci iz 17 držav skušali zaznati, kaj je tisto, kar Finski šolski sistem uvršča med najboljše v Evropi.

Za celotno Finsko velja nekaj osnovnih dejstev:

- vstop v šolo s sedmimi leti (najkasneje v Evropi),
- obvezno šolanje do 16. leta (6 let razrednega, 3 leta predmetnega pouka),
- majhno število ur pouka,
- obvezni vsakodnevni odmori na prostem (ne glede na vreme),
- učenje z delom, poskušanjem, praktičnimi izkušnjami,
- spodbujanje k sodelovanju in ne k tekmovanju,
- brez ocenjevanja do 5. razreda,
- ni zunanjega preverjanja znanja (NPZ),
- vzgoja za samostojnost in odgovornost,
- kurikulum predvideva končni cilj, poti in metode so v celoti prepu- ščene učitelju,
- šolski sistem ostaja isti skozi desetletja in se ne spreminja z menjavo ministrov,
- na spremembe vpliva stroka in ne politična opcija.

Udeleženci izobraževanja smo obiskali tri različne šole v treh različnih okoljih – šestletno OŠ v centru mesta, devetletno OŠ v predmestju in devetletno OŠ na podeželju – 150 km severno od glavnega mesta. Vse šole, ne glede na lokacijo, so odlično opremljene. Še posebej izstopa- jo učilnice za praktični pouk: glasbena učilnica s številnimi glasbenimi inštrumenti, na katere učenci dejansko igrajo, pa učilnice za tehniko, gospodinjstvo, fiziko, kemijo ..., kjer učenci s praktičnim delom razvijajo svoje spretnosti in sposobnosti.

Veliko je dela po skupinah. Opazila sem, da so učenci pri delu zelo sa- mostojni. Od učitelja dobijo nekaj osnovnih navodil in zadolžitev, po- tem pa nalogo rešujejo sami. Pri delu v skupini vsak k rešitvi skuša pri- spevati po svojih močeh in sposobnostih. Otroci med seboj sodelujejo in ne tekmujejo. V odnosih so drug do drugega in do učiteljev izredno sproščeni, a spoštljivi.

Všeč sta mi bili še dve stvari. Daljše odmore dejansko preživljajo na pro- stem, in to vsi otroci, ne glede na vreme, v šolo pa velika večina prihaja peš ali s kolesi. Na dan obiska ene od šol je zjutraj snežilo, pa je bilo pred šolo kljub temu parkiranih najmanj 50 koles. Že iz osnovnih stvari je razvidno, da ne starši ne vzgojitelji in učitelji ne želijo učencev razvaditi in pomehkužiti. Na vseh področjih delujejo nekako takole: »Kar zmora, mora.« In to je najbrž tisto, kar ustvarja in spodbuja samostojnost, kre- ativnost, samoiniciativnost, odgovornost ...

V sedmih dneh, ko smo spoznavali šole in življenje v njih ter kulturo, znamenitosti in zgodovino Finske, je bilo veliko možnosti za izmenjavo izkušenj z udeleženci izobraževanja iz drugih evropskih držav. Vsak sis- tem ima svoje prednosti in slabosti. Pri svojem delu bom skušala upo- rabiti nekaj idej in praks, ki jih kolegi iz drugih držav ocenjujejo kot zelo uspešne.

Majca Malovrh

Spomladanski športni dan po krožni poti Prijetno domače

V četrtek, 18. maja, so se učenci 1. triade Osnovne šole Ferda Vesela in učenci Podružnične šole v Temenici uspešno udeležili pomladanskega športnega dne. Pot jih je vodila po Krožni pešpoti Prijetno domače, in sicer izpred šole v Šentvidu do Turistične info točke Stična pred Samostanom Stična.

Spomladanski pohod je bil sicer sprva načrtovan za 5. maj, ko vsako leto poteka že tradicionalni pohod po občini, vendar smo ga v letos zaradi deževnega vremena in plavalnega tečaja prvošolcev izpeljali nekaj dni pozneje.

Tudi letos smo se za spomladanski športni dan odločili, da prehodimo del poti Prijetno domače in običajno novo od 12 turističnih informativnih točk. Lani smo opravili pot od Šentvida mimo Temenice do Sobrač, letos pa smo se v prav posebnem pričakovanju odpravili v drugo smer. Pot nas je izpred naše šole vodila

skozi Pristavljvo vas do Turistične kmetije Grofija, kjer smo si v prijeto zelenem okolju na robu gozda privoščili malico ter si ogledali domače živali, ki so se brezskrbno pasle na prostranem pašniku. Okrep-

čani in spočiti smo nato nadaljevali proti Viru pri Stični, kjer smo si ogledali izvir Virskega potoka in po krajšem postanku nadaljevali pot proti Stični. Tudi tam smo si vzeli čas za krajši postanek, si ogledali okolico

samostana in napravili skupinsko fotografijo z vsemi 152 udeleženci. Polni vtisov smo se nato iz Stične po krajši gozdi poti vrnili nazaj proti šoli, učenci 1. razredov pa so se po razigrani igri na tamkajšnjem igrišču do šole vrnili s šolskim avtobusom. Učenci so preživeli prijeten dan v naravi, se uspeli družiti s sovrstniki in si hkrati tudi dokazali, da imajo veliko kondicije in da zmorejo v

enem dopoldnevu prehoditi kar lepo število kilometrov. To le bil letos za učence OŠ Ferda Vesela že drugi pohod po občini in vsekakor si želimo, da z odkrivanjem domače pokrajine ter njenih znamenitosti in zanimivosti nadaljujemo tudi v naslednjem šolskem letu.

Lidija Oštir, PŠ Temenica

Šentviški četrtošolci v šoli v naravi

V ponedeljek, 22. 5. 2017, smo se učenci 4. razreda odpravili iz Šentvida proti Primorski. Med potjo smo se ustavili na gradu Socerb, nato pa smo se sprehodili še do solin v Strunjanu. Na koncu smo si ogledali tudi Luko Koper. Kmalu smo prispeli v Žusterno.

Zelo nam je bilo všeč, da smo se naslednji dan preizkusili v veslanju s kajaki po morju, v sredo pa smo odpluli z barko Solinarko v Piran. Ogled akvarija v Piranu nas je zelo navdušil. Vse do petka smo izpopolnjevali tehniko plavanja in sledila je podelitev priznanj. Polni prijetnih vtisov smo se vrnili v Šentvid, kjer so nas že nestrpnost pričakovali starši.

Tina Medved in Meta Dremelj, 4. a

Ključ v rokah ekonomistov

Z več dogodki smo se na Srednji šoli Josipa Jurčiča 22. maja poslovili od naših četrtošolcev. Pred gimnazijci in ekonomskimi tehnikami je ostala le še matura.

Šolanje v 4. letniku je letos uspešno zaključilo 55 dijakov gimnazije in programa ekonomski tehnik, od tega kar 17 z odličnim uspehom. Dokazali so, da se z vztrajnim in temeljitim delom lahko marsikaj doseže. Na ta način pa so si postavili tudi dobre temelje za nadaljnji študij in poklicno pot.

Že na predvečer zadnjega dne pouka v 4. letniku so maturantje zanesljivo in kot pravi profesionalci slovesno postavili dva precej visoka mlaja, ob katerih so se še zadnjič družno poveselili. Bodoči maturanti so v ponedeljek, 22. maja, najprej v atriju šole kot simbol nadaljnje rasti in zorenja posadili drevo, kar je zadnja leta na naši šoli postalo že tradicionalno. Na prireditvi s kratkim kulturnim programom in pohvalnimi besedami ravnatelja smo nato dijakom podelili priznanja za odličen uspeh in tudi za številna zlata priznanja na državnih tekmovanjih. Ob koncu prireditve smo izvedli tudi težko pričakovane spretnostne in zabavne igre ob predaji ključa, ki so jih pripravili lanski zmagovalci 4. b. Tekmovali so po trije predstavniki vseh tretjih letnikov. Vsi trije sodelujoči razredi so bili precej izenačeni, po zabavnem in napetem tekmovanju pa je nekdo pač moral zmagati.

Najprej smo se pogovarjali z gimnazijcema Borom in Rokom, sicer članoma ene od poraženih ekip, ki sta nam zaupala nekaj vtisov s tekme za varuha ključa v naslednjem šolskem letu. Najbolj zanimiva in smešna se jima je zdela igra, v kateri si moral glede na mrmljanje člana ekipe ugotoviti naslov pesmi, kar ni bilo ravno enostavno. Priznavata, da bi se njihova ekipa lahko bolje izkazala v igri, kjer sta morala dva člana ekipe tretjega obleči v čim več kosov oblačil iz občinstva, in sicer zlasti zaradi slabše koncentracije enega od »kostumografov«, ki je s petjem nič hudega sluteč motil zbranost in delo ekipe. Osnovno

Ključ varujejo dijaki 3. d

pravilo, da morajo obleči najprej manjše, potem šele večje kose obleke pa so hitro »pogrunтали«. Najtežji trenutek je nastopil, ko so morali pojesti čim več palačink, namazanih z majonezo, ker je bilo res neokusno, mastno, zatikajoče se v grlu itd. itd. Motilo ju je sicer neuravnoteženo točkovanje, saj so bile nekatere igre ocenjene s precej več točkami kot druge, kljub temu pa se strinjata, da so zmagali najboljši. In zmagali so bodoči ekonomski tehnik Sifet, Pia Kim in Iza iz 3. d. In kaj pravijo zmagovalci? Nekatere naloge so se jim zdele zanimive, druge spet malo manj. Kot svoje adute navajajo: zbranost pri odločilnih igrah ter enotnost in povezanost ekipe. Pa tudi sreča tokrat ni počivala, bila je krepko na njihovi strani. Najzanimivejše in hkrati najtežje je bilo zanje hitrostno prehranjevanje s palačinkami z majonezo. V naslednjem mesecu gotovo ne bodo jedli majoneze. Od palačink pa mogoče le tiste z nutelo. Pod vtisom zmage pa že razmišljajo o nalogah za naslednje leto, ko bodo oni organizirali predajo ključa naslednikom.

Verjetno se marsikdo sprašuje o pomenu predaje in varovanja ključa. O tem pa smo povprašali kar

našega ravnatelja, Milana Jevnikarja: »Ključ odpira vrata v zaključni letnik, pomeni simboličen dostop do mature in s tem najvišje stopnje izobrazbe v srednji šoli. Tradicija se na naši šoli ohranja od vsega začetka, od davnega leta 1955, ko so maturirali naši prvi maturanti!« Po koncu zaključne prireditve pa so dijaki 4. letnikov na zunanem prireditvenem prostoru šole ob prisotnosti župana Dušana Strnada, drugih predstavnikov občine, osnovnošolcev in naših dijakov ter delavcev šole zaplesali še tradicionalno maturantsko četvorko. Tako so zaključili še en lep in zanimiv dogodek.

Naši dijaki so pokazali, da so dobri ne le v šoli, ampak tudi na kulturnem, športnem in drugih področjih, znajo pa se tudi predati pristni zabavi, kar življenje gotovo naredi bolj pestro in osrečujejoče. Naj na koncu zapišemo, da smo njihovi učitelji, gotovo pa tudi starši in drugi, nanje resnično ponosni in lahko si le želimo, da se jim pri njihovih dosežkih pridružijo še številne generacije, ki bodo učenost iskale na gimnaziji in srednji ekonomski šoli v Ivančni Gorici.

Igor Gruden

Maturantje Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica odplesali četvorko

Maturanti in maturantke Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica so v ponedeljek, 22. maja, pred amfiteatrom srednješolskega centra zaplesali tradicionalno maturantsko četvorko. S plesom so tako na simbolični način zaključili svojo srednješolsko pot, a jih že v naslednjih dneh čaka matura.

Zbrane dijakke 4. letnika in ostalih letnikov sta pred šolo pozdravila in nagovorila ravnatelj srednje šole Milan Jevnikar in župan občine Ivančna Gorica, Dušan Strnad. Ravnatelj je svojim dijakom in gostom med drugim povedal: »Letos imamo 69 maturantov, od tega 56 gimnazijcev in 13 ekonomskih tehnikov. Zelo pomembno je, da je med njimi 17 dijakov z odličnim uspehom in več deset prejemnikov državnih priznanj iz različnih tekmovanj. Lahko rečem, da se bomo v bodoče morali zelo potruditi, če bomo tako generacijo vzgojili tudi v prihodnje«. Ob zaključku jim je zaželel uspešen korak pri plesu, srečno na maturi in v nadaljnjem življenju.

Župan Dušan Strnad pa je bodočim maturantom zaželel, da bi tudi v nadaljevanju šolanja uspešno plesali po poti izzivov. Predvsem, da bi znanje, ki so ga pridobili na ivanški srednji šoli, koristno uporabili in zasedali pomembne položaje na državni ravni, tako v politiki, gospodarstvu ali drugih področjih. »Bodite ponosni, da ste bili dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici«, je še dodal Strnad.

Gašper Stopar

Od Gaudeamusa do ljubezenskih izpovedi

6. letni koncert Srednje šole Josipa Jurčiča

Teden ljubiteljske kulture, avla Srednje šole Josipa Jurčiča, prijetno vzdušje in praznično razpoložene dijakinje in dijaki. Ni skrivnost, da se naša srednja šola ponaša z bogato glasbeno tradicijo, med katero brez dvoma sodi tudi pevski zbor. Ob množici dejavnosti in šolskih obveznosti skupina dijakinj in dijakov, ob entuziazmu in predanosti zborovodje Milana Jevnikarja vadi, ustvarja in vsako leto pripravi bogat koncert. Tudi letos je bilo tako.

Za slovesen majski večer, poln nostalgije, odstiranja preteklosti, obujanja spominov in iskanja navdiha v ljudski glasbi so poskrbeli: mešani pevski zbor, fantovski pevski zbor in instrumentalisti. Zvrstilo se je kar osemnajst zborovskih in štiri instrumentalne skladbe. Za sklep so pevci izvedli celo dodatek, kot se za pravi koncert spodobi. V hudomušnem dialogu sta se med skladbami in nastopajočimi sprehajala moderatorja Iza Sekirnik in Julij Kramar. Različni žanri, instrumenti in vokali so v sproščenem in dovršenem postvarjanju dokazali, da je z delom, voljo, trudom in ščepcem jurčičevske trme mogoče doseči marsikaj.

Čeprav si umetnost in glasba ne dovolita umeščanja med statistiko in številke, je na tem mestu prav in potrebno povedati, da je na odru Srednje šole Josipa Jurčiča stalo 10 sopranistk, 7 altistk, 5 tenoristov in 8 basistov. Z instrumentalnimi skladbami pa so se predstavili: profesorica Nikolina Kovač Juvan s flavto, Ana Blažević Arko z violino, Danijela Slana in Ana Eržen na klavirju, Nejc Bavdek s kitaro in Martin Meglič s harmoniko.

V času številske recesije na Jurčiču

je odločni in jasni kulturni značaj šole ena od najpomembnejših vrednot. Da je temu tako, sta dokazala tudi prisrčen aplavz občinstva in prijetno druženje po koncertu z nastopajočimi, gospodom podžupanom Tomažem Smoletom, številnimi profesorji, starši in ostalimi obiskovalci. Naj o zadovoljstvu in rahli ganjenosti ravnatelja in zborovodje Milana Jevnikarja niti ne govorimo ... Poslovili smo se z: »Na svidenje prihodnje leto!«

Dragica Šteh

Srednja šola Josipa Jurčiča gostila obisk iz Bruslja

V petek, 5. maja 2017, so SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica obiskali direktor SHAPE International School iz Bruslja Jose Pettellioen in ravnatelj nacionalnih šol, ki spadajo pod njegovo okrilje.

Te šole izvajajo program devetih nacionalnih šol za otroke zaposlenih pri vrhovnem poveljstvu zaveznih sil za Evropo (SHAPE) v Belgiji. Na osnovni in srednji stopnji jih obiskuje okoli 2500 učencev iz štiridesetih držav. Učitelje in ravnatelje zagotavljajo države, financiranje pa je skupno za vse članice, tudi za Slovenijo, glede na število otrok, vključenih v programe. Ker je slovenskih pripadnikov v mednarodnih poveljstvih premalo za organizacijo šolanja po slovenskih programih, Slovenci svoje otroke običajno vpisujejo v ameriške ali belgijske šole. Ravnatelj SHAPE International School v okviru svojega izobraževanja in usposabljanja vsako leto za en teden obiščejo eno od držav članic, da se seznani z njihovim vzgojno-izobraževalnim progra-

mom. Posebej so željni obiskov članic, ki nimajo svojih programov v okviru SHAPE. Letos so tako v tem tednu obiskali Slovenijo. Za obisk srednje šole so izbrali in 5. maja obiskali Srednjo šolo Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici. Pripravili smo jim zanimiv predstavitveni program. Najprej jim je ravnatelj Milan Jevnikar predstavil shemo slovenskega šolskega sistema na vseh stopnjah, posebej pa se je posvetil srednjemu šolstvu. Nato jim je predstavil svojo šolo in oba programa, ki ju izvaja, gimnazijo in program ekonomskega tehnika. Takoj po predstavitvi so si ravnatelj v spremstvu domačih učiteljev ogledali šolo in pouk pri naravoslovnih predmetih, matematiki in tujih jezikih. Gostje so bili navdušeni nad šolo, organizacijo in delovno vne-

mo učiteljev in dijakov. Sledilo je delovno kosilo, ki se je nato nadaljevalo z okroglo mizo, kjer smo si izmenjali zanimiva mnenja in izkušnje pri delu. Za piko na i so poskrbele tri dijakinje četrtega letnika Sara Sever, Sara Koščak in Katarina Zorec, ki so v izborni angleščini predstavile svoje šolske izkušnje in načrte za nadaljnji študij (tudi v tujini). Srečanje smo zaokrožili z obiskom in ogledom starodavnega stiškega samostana, ki je goste očaral, kakor tudi celotna zgodovina okoliških krajev, ki sega v davna tisočletja bronaste dobe z vrhunskimi arheološkimi najdišči na Viru pri Stični. Po ogledu samostana so se gostje poslovili in odpotovali domov.

Milan Jevnikar, ravnatelj

Junaki našega časa na Srednji šoli Josipa Jurčiča

Dobrota nima meja, je človekova vrednota in dolžnost, da bo vsem na svetu boljše. Zato napisati nekaj besed o dobrih delih, o dobroti, je toliko bolj pomembno, saj danes v časopisih in drugih medijih poslušamo o veliko neprijetnih doživetij, ki nas ne peljejo v boljši jutri. Prostovoljec je tisti, ki nesebično daje svoje znanje, spretnosti, veščine v prostem času tistemu ali tistim, ki to potrebujejo. Prostovoljec je odprto bitje v smeri osebnih odnosov in s tem je tudi kulturno bitje. Prostovoljec pa ni odprt samo do človeka, temveč do vsega, kar ga obdaja.

Z leve proti desni Junaki našega časa: Tine Likovič, Neža Kralj in Erik Jovanovič

Ena od organizacij, ki se v Sloveniji ukvarja s prostovoljstvom in opazi posameznike, ki svoj proti čas in nesebičnost namenijo drugim, je Slovenska filantropija. Aktivni državljani se ne rodimo, ampak smo v tem duhu (lahko) vzgajani in izobraženi. Veliko vlogo igra šola, saj mladostniki preživijo dober del vsakdana v prostorih šole. Zato nam ni vseeno, kakšne vrednote in kompetence lahko razvijejo.

Slovenska filantropija je v mesecu maju 2017 podelila nazive za odlično organizirano prostovoljstvo v vzgoji in izobraževanju osnovnim in srednjim šolam ter letos prvič tudi dijaškim domovom. Z natečajem JUNAKI NAŠEGA ČASA vabijo pedagoške delavce, da v svoje delo z otroki in mladostniki vključujejo prostovoljstvo kot vrednoto in pristop k sodelovanju, medsebojnemu spoštovanju, razvijanju empatije, sprejemanju različnosti, medgeneracijskemu sodelovanju ter osebnostni rasti mladih v najboljšem pomenu besede.

Na Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici je prostovoljstvo prisotno že vrsto let, saj na šoli spodbujamo medsebojno spoštovanje, nenasilje, zagotavljanje človekovih pravic in upoštevanje demokratičnih vrednot. S prostovoljstvom na šoli se ukvarja več mentorjev. Dijaki prostovoljci obiskujejo starejše, nudijo učno pomoč drugim dijakom, izvajajo akcije zbiranja papirja in drugih materialov in s tem širijo ekološko ozaveščenost. Z zbranimi sredstvi pomagajo posameznikom v okolju, ki se znajdejo v stiski. V zbiralne in ekološke akcije je vključenih večina dijakov, aktivnih prostovoljcev na šoli pa je letos 39. Skupaj so opravili 521 ur prostovoljskega dela. Veseli in ponosni smo, da smo v letošnjem šolskem letu že drugič dobili naziv Junaki našega časa kot šola (ena izmed dveh srednjih šol v slovenskem merilu), še posebej pa smo veseli častnih nazivov, ki so jih prejeli naši dijaki tudi kot posamezniki, ki so prostovoljstvu namenili največ ur svojega prostega časa. To so bili Neža Kralj, Erik Jovanovič in Tine Likovič. Čestitamo za naziv in vam želimo še veliko pozitivne energije!

Mojca Saje Kušar

Mali oglas

Na urejenem in dostopnem kraju, ob glavni cesti Ivančna Gorica - Višnja Gora oddamo večnamenski prostor v velikosti 500 m².
Informacije: 040 359 150

Naši dijaki poželi nagrade na 17. srednješolskem natečaju za najboljši haiku

Haiku je trivrstična pesniška oblika japonskega izvora. Danes velja za najbolj razširjeno pesniško obliko na svetu. Njena forma je kratka, po drugi strani pa filozofska, intuitivna, vsebinsko globoka, idealna duhovna hrana za sodobnega človeka, ki marsikdaj nima časa opaziti sebe, svojih resničnih potreb, drugih.

V Cankarjevem domu je bila v torek, 11. aprila 2017, svečana podelitev nagrad 17. srednješolskega natečaja za najboljši haiku. Kot vsako leto, so se ga udeležili tudi dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča in prejeli nagrade za svoje male pesniške mojstrovine.

Haiku kot najkrajša in najčistejša oblika poezije je le navidezno enostavna. 'Bistvo je očem nevidno,' pravi Mali princ in prav tako bi lahko rekli tudi za haiku pesnjenje. Haiku mora v bralcu vzbuditi sliko avtorjevega dogodka, nato pa v njem dozoreti v enako ali drugačno predstavo. Tudi čustvo, ki izhaja iz posameznega haikuja, naj ne bi bilo neposredno poimenovano, pač pa ga mora bralec izluščiti sam.

Nagrajeni haikuji v angleškem jeziku:

A good book
I read it all the time
No one understands.
Barbara Glavan

Zatopiti se v branje neke zanimive knjige lahko bralca, predvsem mladostnika, tako močno prevzame, pritegne in preseli v nek drug svet, da se povsem izključi iz realnosti in pozabi na čas. Ljudem okrog njega, npr. staršem, je to nerazumljivo, skušajo ga 'zbuditi' in pritegniti v dogajanje vsakdana, ga spomniti na obveznosti, npr. na učenje ali/in na čas za spanje itd., a on ne more in more prenehati brati, je 'slep in gluhi' za vse okrog sebe; postal je del v knjigi opisanega dogajanja.

There was caviar,
red ball gown, tiara,
lots of things unsaid.
Lucija Zaletelj

Razkošje hrane, plesne obleke in okrasja na glavi – vse to je sicer lepo, a postane brez vrednosti in blišča, če med ljudmi ni pravega, iskrenega pogovora in ko zato marsikaj ostane neizrečeno.

Nagrajeni haikuji v španščini:

Todo descansa
La naturaleza gris
Y mi corazón.
Danijela Slana

Vse počiva. / Siva narava / in moje srce.
Zima je čas za počitek, ki je lahko prijeten, lahko pa je prisilen in nemiren. Ne vemo, zakaj pesniško srce počiva, a verjetno ga bodo pomladne barve zopet spravile v 'delovni ritem'.

Las mariposas,
Libres y delicadas
Como tu alma.
Danijela Slana

Metulji, / svobodni in krhki / kot tvoja duša.
Metulji so lahko simbol za mnoge nežne 'pojave' in čustva. Verjetno jih je pesnica začutila v trebuhu in so pomagali ustvariti rahločuten haiku...

Mar desde lejos,
numerosas estrellas,
más te miro a ti.
Katja Markovič

Morje od daleč, / številne zvezde, / ampak gledam tebe.
Kaj so zvezde v primerjavi z zvezdicami v očeh? Ljubezen razpira neznanu vesolja, s katerimi ne morejo tekrovati niti zvezde na nebu niti poletno morje...

Nagrajeni haikuji v nemščini:

Liebe ist schwierig...
Blume braucht Wasser und Luft
Für bunte Blüten.
Lara Miklavčič

Ljubezen je težka... / Roža potrebuje vodo in zrak / za barvite cvetove.

Schwein hat gegessen
Ein Mann kommt mit dem Messer
und geht mit Würsten.
Gašper Herman

Svinja je / moški pride z nožem / in odide s klobasami.

Čeprav je dandanes svet preplavljen z virtualnostjo in mediji, se zdi, da je pisanje haikujev, majhnih trivrstičnih liričnih oblik z natančno predpisanim številom zlogov, še vedno aktualno. Živimo hitro, zato toliko bolj pogosto iščemo nišo, kjer si lahko odpočijemo od posledic sodobnega sveta. Ne preseneča, da postaja pisanje haikujev del šolskega kurikula v nekaterih državah in da ga ponujajo tudi na različnih evropskih univerzah kot obvezni del seminarjev kreativnega pisanja. Dijaki se s to pesniško obliko srečujejo tudi na naši šoli. Vsem nagrajencem iskreno čestitava in želiva še veliko ustvarjalnih trenutkov!

Mentorici Maja Zajc Kalar, prof. in Mojca Saje Kušar, prof.

Dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča sodelovali na natečaju »Izberi prav. Bodi z mano.«

V okviru preventivne akcije 40 dni brez alkohola je Slovenska karitas letos razpisala literarni in likovni natečaj, v katerem so s svojimi izdelki sodelovali tudi dijaki naše šole. Vsi prispevki, s katerimi so dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča prispevali k spreminjanju odnosa do alkohola, so nagrajeni!

Slovenska karitas je v okviru akcije 40 dni brez alkohola v soorganizaciji z Javno agencijo RS za varnost prometa – Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in zavodom Med.Over.Net povabila vse dijake srednjih šol, da s svojimi razmišljanji in izdelki prispevajo k spreminjanju odnosa do alkohola. Razmišljali so o tem, kdo v njihovo življenje vnaša veselje, kje se počutijo sprejete, katere aktivnosti jih veselijo. Prva nagrada je šla v roke dijakinji Srednje elektrotehniške in računalniške šole in gimnazije Ljubljana, druga v Velenje, tretja pa dijakinji Manci Jeršin, SŠ Josipa Jurčiča za zgodbo "Zakaj ravno mi?" Iskrene čestitke njej in vsem dijakom, ki so se natečaja udeležili.

3. mesto: Manca Jeršin, 1. d - Zakaj ravno mi?
5. mesto: Nika Škoda, 1. b - Če bi bil alkohol oseba ...
6. mesto: Laura Sila, 1. b - Alkohol – uničevalec posameznika
11. mesto: Nika Bregar, 1., a - risba
12. mesto: Kaja Smrekar, 1. b - Alkohol – ne hvala
14. mesto: Uroš Grandovec, 4. b - Alkohol
20. mesto: Rok Omejec, 3. b - Vtrgan Cvet

Mentorica Maja Zajc Kalar, prof.

Slovenska kri

Na hribčku je cerkev, ki ob poldne zvoni
na dan, ko je praznik in vabi ljudi.
Ti pa prihajajo veselih lic
in se veselijo ob mizah polnih potic.

V dolini pod njo pleše se veselo.
Zdaj pomembno kmečko ni delo.
Saj cele dneve oni garajo,
sedaj pa vriskajo in ob sebi harmoniko imajo.

Slovenska glasba z vetrom potuje.
Svojih čevljev nikoli ne sezuje.
Vsak ob njej se rad zavrti,
saj ona hitro požene ti kri.

Pod lipo slišen je otroški smeh.
Veseli in brezskrbnost sta v njihovih očeh.
skrivajo se in lovijo,
dokler krvavih kolen ne dobijo.

Tako stari in mladi
zabavajo se radi.
Saj imajo vendar slovensko kri,
kar na prazničen dan še posebej pomembno se zdi.

Tjaša Zajc, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Osnovna šola Ferda Vesela Šentvid pri Stični
Šentvid 46, 1296 Šentvid pri Stični
tel.: 01 78 87 802, fax: 01 78 87 805
E-mail: group2.osljfv@guest.arnes.si

OŠ FERDA VESELA ŠENTVID PRI STIČNI

Povabilo k izvajanju interesnih programov v šolskem letu 2017/2018

Društva in posameznike vabimo, da z nami ponovno oblikujete pestro in kvalitetno ponudbo interesnih dejavnosti na naši šoli, tako da se v čim večji meri vključite v naš razširjeni program dela in na ta način delite svoja znanja z našimi učenci.

Če imate znanja, sposobnosti in željo po delu z osnovnošolci, nam svojo ponudbo posredujte na naslov šole. Ponudba naj vsebuje vsebino, s katero želite sodelovati z nami oziroma našimi učenci, ter starost učencev. Navedite tudi okvirni čas in ime strokovnega delavca, ki naj bi izvajal dejavnost. Strokovni delavec mora imeti vsaj srednješolsko izobrazbo in mora biti usposobljen za izvajanje programa. Ponudbo nam posredujete do 20. 8. 2017.

Najem šolskih prostorov v šolskem letu 2017/2018

Društva, zasebnike in posameznike, ki želite najeti šolske prostore za izvajanje različnih dejavnosti (športne, plesne, pevske, igralske, likovne ...), vabimo, da nam do 31. 8. 2017 posredujete vlogo za najem prostorov. Prosimo, da v vlogi navedete:

- vsebino, ki jo nameravate izvajati,
- prostor (učilnico, avlo, športno dvorano, plesno dvorano, prostor z nizko plezalno steno, fitnes), ki ga želite najeti,
- dan in uro izvajanja dejavnosti.

Ponudbe pošljite na naslov Osnovna šola Ferda Vesela Šentvid pri Stični, Šentvid pri Stični 46, 1296 Šentvid pri Stični.

Po zaključku zbiranja ponudb bomo povabili ponudnike in se dogovorili o vseh podrobnostih sodelovanja.

Vodstvo OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Zaključek vrtčevskega leta šentviških želv

Sončni dnevi so se razlezli kakor širok nasmeh v pričakovanju poletja. Diši po pokošenih travah, veter se igra z žitom, ki počasi dobiva pridih zlato rumenega bogastva. Šolski zvonec neutrudno odštevata še zadnje ure do počitniške svobode, končujejo se obdobja, pišejo se zadnja poglavja šolskih in tudi vrtčevskih let. Ta so še posebej svetla in nežna, polna blagohotnih spominov, spoznanj velikih kot vesolje in radovednosti široke kakor ocean. Bil je povsem navaden junijski ponedeljek. Tak, ki na eni strani še sopiha ob številnih obveznostih, medtem ko ga z druge strani že vabijo brezskrbni sončni žarki. Zbrali smo se v igralnici šentviškega vrtca, da bi s podelitvijo priznanj in priložnostnim programom zaključili letošnje vrtčevsko leto. A to ni bil navaden zaključek in tudi ne povsem običajno slovo.

Stala je pred nami, tako kot vsako jutro – široko odprtih dlani, z veseljem, toplim nasmehom, ki brez besed prežene sleherni skrb. Stala je pred nami, kakor vse leto – pripravljena pričarati našim otrokom svet pravljic, glasbe, igre in pristnega veselja. Stala je pred nami, tako kakor vseh štirideset let svojega poklicnega dela v vrtcu – vzgojiteljica s srcem. V njenem glasu je bilo čutiti vznemirjenje ob zadnjih črkah tega življenjskega poglavja; v njenih besedah je zaigralo veselje in oživel nešteto spominov. Potem so okrog nje in ob njej zaplesali njeni zadnji mali varovanci. Z iskricami in svetlobo prihodnosti v očeh. Pobožala je kuštrave glavice, zapela in zaplesala z njimi zlat je ta dan, steci z mano vanj. Drobnja presenečenja, pozornosti, pogostitve, ki so jih vse dopoldne pripravljali skupaj – male želvice in njihove vzgojiteljice so čas in prostor napolnile z občutkom iskrene hvaležnosti. Marinka. Če obstajajo zlate črke spominov, je vaše ime zapisano z njimi v številna srca, družine in rodove. Zaradi zvestobe poslanstvu, velike ljubezni do naravne in kulturne dediščine, zaradi pristnega stika z otroškim svetom, zaradi vseh obrisanih solzic in zapetih uspavank, zaradi navihanih zgodb in nepozabnih doživetij, je zgodba vašega časa v vrtcu Čebelica neprecenljiv zaklad. Naša iskrena hvaležnost za vaše delo, trud, dobro voljo in nepozabne spomine pa naj bo prijazna popotnica za začetek novega poglavja v knjigi vašega življenja.

Dragica Šteh v imenu staršev želv, vrtcev Šentvid

Študentski klub GROŠ praznuje polnoletnost

Letos je za naš študentski klub GROŠ prav posebno, jubilejno leto. Študentski klub je bil namreč na območju upravne enote Grosuplje ustanovljen leta 1999, kar pomeni, da GROŠ praznuje polnoletnost! Ustanovitelji kluba so bili Andrej Štrus, Jože Štrus in Jože Šircelj. V vseh uspešnih letih delovanja je ŠK Groš pripravil in izvedel mnogo izobraževalnih, športnih ter zabavnih dogodkov za študente in dijake občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Med večje projekte sodita menjava klubskih prostorov iz Taborske ceste na sedanjo lokacijo, Industrijsko cesto 1g, ter odprtje bara Groš, ki s stalno ponudbo skrbi za mladim dostopne cene pijač. Zabava ob 18. rojstnem dnevu je potekala v soboto 13. maja v prostorih kluba. Na prenovljeni GROŠ-evi plaži in terasi je potekal piknik, zbrane pa je zabaval DJ BEKKO.

Na drugem predizboru GROŠ-eve BITKE Bendov smo dobili zadnje znane nastopajoče na »GROŠ-u na ulici 2017«. To je postala skupina ICEonFIRE. V soboto 3. junija so se pomerili z Attic Mist. Končni izid je bil tesen, saj je bil odločilen zgolj en glas. Po izboru je sledil nastop legendarnega Pera Lovšina.

V maju smo se na delavnici z NLB »Najbolj neverjetne finance« izobrazili in poskrbeli za urejeno prihodnost s finančnega vidika.

Spremljajte prihajajoče dogodke na spletni strani: www.klub-gros.com in uradnem FB profilu, saj prihaja »GROŠ-evo poletje 2017«.

Groševcu ni nikoli dolgčas!

Urša Košak, ŠK Groš

CUGELJ
PVC IN ALU OKNA

Stantetova 10
1295 Ivančna Gorica

080 16 99
www.cugelj.si
info@cugelj.si

**UGODNI
POLETNI
NAKUPI**

- PVC IN ALU OKNA TER VRATA VRHUNSKE KVALITETE
- SENČILA - ROLETE, ZUNANJE (KRPAN) ŽALUZIJE
- KOMARNIKI - FIKSNI, DRŠNI, KRILNI, PLISE, INTEGRIRANI V ROLETI
- STEKLENE FASADE
- POLICE - ALU, PVC, UMETNI KAMEN, GRANIT
- MONTAŽA VSEH NAŠIH IZDELKOV
- ZAKLJUČNA DELA

Dnevi kulture 2017, priložnost več za prijetno kulturne trenutke

Predstava knjižničarjev v soorganizaciji z domačim JSKD v Bernardovi dvorani: »Basko in Violeta« s Klavirskim triom »Ars Musica« in Nino Pušlar

Z dnevi kulture smo v občini Ivančna Gorica želeli tudi v letošnjem maju pokazati, kako pomembno je za človeka biti ustvarjalen in kako prijetno kulturno zna biti pri nas. Zveza kulturnih društev občine Ivančna Gorica je v sodelovanju z Občino Ivančna Gorica, Knjižnico Ivančna Gorica, šolami, rokodelci, umetniškimi ustvarjalci in člani različnih kulturnih ter nekaterih drugih društev iz naše občine letos že tretje leto zapored pripravila pester kulturni program. S tem se v Ivančni Gorici pridružujemo evropskim državam, ki se vsako leto poklonijo ljubiteljskim kulturnim ustvarjalcem. Letos je bil program dogodkov pester in bogat. V njem je vsak lahko našel nekaj zase.

Za vesel in razgiban začetek so poskrbeli članice in člani Kulturno športnega društva Dob. V nedeljo, 14. 5., so pripravili 2. kmečke igre.

V dopoldanskem delu za otroke in popoldne za odrasle, ves dan pa za vse, ki radi širijo dobro voljo in smeh. V sredo, 17. 5., je v Šentvidu pri Stični Društvo likovnikov Ferda Vesela pripravilo razstavo slik in ročnih del ter prikaz slikanja za vse, ki radi občudujejo lepoto likovnih del in z njimi zaplavajo v svet domišljije. V istem duhu se je nadaljevalo tudi v Knjižnici Ivančna Gorica v petek, 19. 5., ob odprtju razstave večkrat nagrajene umetnice Adele Petan, kjer so nastopile tudi pevke ŽePZ Harmonija. Za obilje smeha so istega dne v Kulturnem domu Zagradec poskrbeli članice in člani Mladinske gledališke skupine KD Josip Jurčič Muljava s svojo interpretacijo igre Noro nori norci.

V soboto, 20. 5., so ljubitelji slikanja preživeli v Ambrusu na slikarski delavnici za vse generacije z naslovom Moj kraj, pod mentorstvom

domače ljubiteljske slikarke Pavle Jakopič. V večernih urah istega dne pa so v naši občini lahko doživeli Dalmacijo, saj so člani MoPZ Dob v Dobu pripravili hudomušen koncert dalmatinskih pesmi. V nedeljo, 21. 5., je Turistično društvo Stična v sodelovanju z mnogimi drugimi pripravilo Semanji dan v Stični, nepovljivo in zanimivo celodnevno dogajanje, ki ga je obogatila tudi poznopopolnodska predstava v Župnijskem domu v Stični z naslovom Kako sta Basko in Violeta dobila krila. Glasbena pravljica, avtorice Ksenije Medved, v izvedbi pravljíčark Knjižnice Ivančna Gorica in Tria Ars Musica z gosti je znova navdušila. V torek, 23. 5., in sredo, 24. 5., smo lahko na Krki občudovali mlade nadobudne igralce na Festivalu Pekarne Mišmaš. Program festivala je ob nastopih otroških gledaliških skupin zajemal tudi deklamacije, recitale in ples. V četrtek, 25. 5., smo bili znova na Krki na slikarskem ex-tempor s slikarko Likovnega društva Ferda Vesela iz Šentvida pri Stični, gospo Milko Gruden. Osrednji dogodek letošnjih dnevov kulture v občini Ivančna Gorica je bila svečanost ob prazniku občine Ivančna Gorica, v petek, 26. 5., v Ivančni Gorici. Na prireditvi s kulturnim programom in osrednjim govorom župana občine Ivančna Gorica Dušana Strnada, so podelili tudi občinska priznanja in nagrade. V soboto, 27. 5., so člani MoPZ Vidovo pripravili svoj letni koncert z gosti in poskrbeli za tiste, ki stavi-

jo na lepo zapeto pesem. Letošnji Dnevi kulture so se začeli z mladimi in se tako tudi zaključili. V Ambrusu so v nedeljo, 28. 5., članice in člani Otroške dramske skupine KD Ambrus pripravili premiero avtorske predstave # mularija in navdušili vse zbrane.

Hvala vsem, ki ste sodelovali, in tistim, ki ste dogodke obiskali ter na njih doživeli tiste prijetne kulturne trenutke, ki jih ljudje potrebujemo za lepše in prijaznejše življenje. Na svidenje na Dnevih kulture 2018.

Polona Hrovat,
ZKD občine Ivančna Gorica

Z otvoritve likovne razstave Adele Petan »Črte in črtice«

Rad/-a plešeš? Bi rad/-a spoznal/-a nove prijatelje? Igraš harmoniko, violino, kontrabas? Ja? Suuuuuuper! Beri naprej ☺

Osnovnošolci, ki bi radi s prijatelji zaplesali ob harmoniki in se naučili nekaj o slovenski kulturni dediščini, vabljeni, da se pridružite otroški folklorni skupini Stična.

Vsi dijaki, študenti in ostali željni plesa ter glasbeniki, ki razmišljate, da bi se pridružili folklorni skupini, ne oklevajte! Odrasla folklorna skupina Stična bo septembra v novo sezono vstopila z novo umetniško vodjo Tino Vindiš. Pridružite se nam na vajah, lušno se bomo imeli. Potovali smo že na Hrvaško, Portugalsko, v Srbijo in Romunijo ... Kam pa zdaj? Pojdi z nami.

Folklorno dogajanje lahko spremljate tudi na Facebooku ali pišete na info@kd-sticna.si.

49. letni koncert Moškega pevskega zbora Vidovo

V soboto, 27. 5. 2017, se je v sklopu Dnevov kulture v občini Ivančna Gorica zgodil že 49. letni koncert Moškega pevskega zbora Vidovo, ki deluje v sklopu Kulturnega društva Vidovo. Na dan koncerta je bilo lepo vreme in kar nekaj večjih prireditev, zato smo bili še toliko bolj veseli dobrega obiska.

Koncert se je začel z nastopom gostiteljev ter dvema glasbenima strokovnjakoma, Robertom Kohkom in Žigom Jernejčičem, ki sta nas spremljala s klavirsko harmoniko in kontrabasom. Zvoki vseh skupaj so se zlili in nastale so prekrasne melodije.

V nadaljevanju so nastopile naše društvene prijateljice iz Ženskega pevskega zbora Vidovo, s katerimi skupaj ustvarjamo več projektov, ter si tudi na tak način izkažemo spoštovanje, ki ga je prineslo dol-

goletno sodelovanje. Poleg njih pa so lepo dopolnili lep večer tudi prijatelji iz Moškega pevskega zbora vinogradnikov Čatež, pri katerih smo letos gostovali na 15-letnici delovanja.

Zadnji del je spet postregel z našim petjem, ki ga je spremljala gospa Manca Praprotnik s klavirjem. Le ta je bil lepa podlaga za raznovrstne skladbe, ki so postregle z ljubezensko in malo bolj živahno tematiko. Koncert je tako kot že mnogokrat zelo lepo vodila gospa Nuša Vol-

kar. Koncerta pa seveda ne bi bilo brez našega dolgoletnega zborovodja profesorja Urbana Tozona, s katerim nameravamo drugo leto v sodelovanju z našimi ženskimi kolegicami pripraviti veličasten koncert ob 50-letnici neprekinjenega delovanja ŽePZ in MoPZ Vidovo. VSI ŽE ZDAJ LEPO VABLJENI!

Za prijetno počutje po koncertu so poskrbeli člani Moškega pevskega zbora Vidovo in Market PIPO Šentvid.

Boris Sadar

Četrty koncert Moškega pevskega zbora Dob

Moški pevski zbor Dob deluje od leta 2011, ko se je dvajset mož in fantov iz okoliških vasi odločilo, da ustanovijo lasten pevski zbor. Od marca 2012 jih vodi in pri tem spodbuja Matej Vovk, ki je član solističnega ansambla Slovenskega narodnega gledališča Opera in balet Ljubljana. Zbor sestavljata dve generaciji – očetje in sinovi. Pojejo na različnih prireditvah, vsako leto pa pripravijo tudi samostojni koncert.

Četrty samostojni koncert z naslovom Dalmacija v Dobu so izvedli v soboto, 20. maja 2017, v sklopu Dnevov kulture v občini Ivančna Gorica. Kljub nekoliko slabšemu vremenu so zvesti obiskovalci številčno obiskali koncert. Program sta popestrila kmet Jože in Dalmatinka Iva. Smeha in dobre volje ni manjkalo. Tudi koza Rozalka je prišla v Dob. Pesem je stekla, oglasila se je tudi kitara in na koncu še harmonika. Po uradnem delu koncerta se je večer nadaljeval ob dobrotah, ki so dajale pridih Dalmacije. Zadovoljni pevci Moškega pevskega zbora se ob tej priložnosti zahvaljujejo sponzorjem in poslušalcem za izkazano pomoč in podporo.

Gašper Stopar

Ko moj kraj zaživi na slikarskem platnu

Letošnji teden ljubiteljske kulture je v kraje ivanške občine prinesel številne raznolike dogodke. Eden izmed še posebej umetniških je potekal tudi v Ambrusu, in sicer v soboto, 20. maja. Domače kulturno društvo in ljubiteljska slikarka Pavla Jakopič sta namreč pripravila likovno delavnico za otroke in odrasle z naslovom Moj kraj.

Likovna učilnica v ambruškem kulturnem domu je bila tisto majsko dopoldne kot nalašč za skupino petnajstih slikarskih navdušencev, ki so se udeležili likovne delavnice. Ta delavnica pa ni bila kar tako, saj jo je vodila Pavla Jakopič, ljubiteljska slikarka, ki je ljubezen do barve in čopiča začutila že v mladosti, svoj talent pa je izpopolnjevala tudi na Univerzi za tretje življenjsko obdobje. Do sedaj je na svoji domačiji pripravila že dve samostojni razstavi in s svojimi umetninami navdušila prav vse. Tokrat se je preizkusila v vlogi slikarske učiteljice in ta ji je prav dobro pristajala. Udeležence delavnice je seznanila z osnovami slikanja z barvami na vodni osnovi, pri iskanju idej za slike pa jim je pustila proste roke. Moj kraj je namreč v očeh vsakega posameznika drugačen, le njegov – nekdo lepoto kraja vidi v čudoviti pokrajini in rastlinah, nekdo v živalih, spet drugi v podobah ljudi ali v domačih, že kar obrednih dogodkih, kot je pečenje krompirja. Gospa Jakopič je svojim slikarjem svetovala, kako naj barve mešajo in jih nanašajo, da bodo na platnu zares postale odsev resničnega sveta. Poleg tega jih je urila

tudi v vztrajnosti, saj tisto, kar je narejeno hitro, ni nujno tudi najbolje, prava umetnina pa je tista prava prav zaradi detajlov in drobnih popravkov, za katere si je treba vzeti čas.

Likovna delavnica, na kateri so se prepletale različne generacije in med seboj sodelovale, je odlično uspela, z njo pa so bili zadovoljni tako udeleženci kot tudi slikarka Pavla Jakopič. Mali in veliki mojstri

so svoje umetnine lahko naslednji teden občudovali tudi na razstavi v ambruškem kulturnem domu. Zares so posebne, misel mojega kraja pa na njih zaživi prav zaradi barv, ki morajo biti, kot je poudarjala gospa Jakopič, pomešane med seboj. Le njihov preplet, ki je vselej malo drugačen, lahko namreč ujame nešteto odtenkov sveta, v katerem živimo.

Špela Zupančič, KD Ambrus

Ujeli s(m)o jih pri tihotapljenju tobaka

Ste vedeli, da tihotapci čez Gorjance in naprej čez mejo na Hrvaško tihotapijo tobak? In da so izjemno strastni in maščevalni? Ste? Bi se želeli o teh nezakonitih dejanjih poučiti iz prve vrste? Prav to vam letos omogoča domača gledališka skupina v letnem gledališču, naravnem amfiteatru ob Jurčičevi domačiji na Muljavi, ki že 37 let uprizarja Jurčičeva dela. Letos vam bo predstavila Tihotapca.

Tihotapec je napeta pripoved o življenju tihotapcev, ki čez Gorjance prenašajo tobak čez slovensko-hrvaško mejo. Kmečki fant France Štivrnik se jim pridruži. Nekaj nepremišljenih dejanj ter sovraštvo do načelnika graničarjev, ki se zalubi v njegovo sestro, pripeljejo do poboja. Dogajanje z modrovanjem začinijo možje v vaški krčmi, ženske pa se, kot v drugih Jurčičevih delih, spet dobivajo po vasi. Kot smo že vajeni, tudi v Tihotapcu ne gre brez posebneže, tokrat je to Frntatek Tekmec, ki zna poskrbeti zase, čeprav zaradi tega druge spravlja v težave. Pretepoz, gostilniških debat, ljubosumja, podtikanj in obrekovanj tudi letos ne bo manjkalo. Povest je dramtizirala pokojna režiserka **Danica Kastelic**. Pod režijo sta se letos podpisala **Saša Senica** in **Igor Adamič**. Sceno je oblikoval **Dore Južina**, za postavitev pa je poskrbel **Branko Glavan**. Igralska zasedba obsega 30 igralcev – domačinov, celotna zasedba s tehnično ekipo vred pa več kot 40 ljudi. Napeto dogajanje, sočna dolenjska govorica igralcev, predanih Jurčiču in ljubiteljskemu gledališču, naravno oblikovan amfiteater, odlično postavljena scena, mojstrsko oblikovanje luči in tona, so zagotovila, da bo predstava dobra in vredna ogleda.

Premiera bo v petek, 23. junija 2017, sledilo bo pet ponovitev: 24. junija, 30. junija in 1. julija ter 7. in 8. julija z začetkom ob 21. uri v Letnem gledališču ob Jurčičevi domačiji na Muljavi.

Vstopnina: odrasli – 10 €, skupina nad 15 oseb, študentje in dijaki – 8 €, otroci do 14. leta brezplačno. Predstava v primeru slabega vremena odpade. Vabljeni v Deželo desetega brata.

Franz Fritz Murgelj

Ambruška mularija je # (hashtag)

Članice in člani Otroške dramske skupine KD Ambrus so tudi letos postregli z avtorsko odrsko mojstrovino. Nanjo so nas v ambruški kulturni dom v okviru Dnevov kulture v občini Ivančna Gorica povabili v nedeljo, 28. 5. 2017.

Skozi vse leto so se ambruški najstniki srečevali ob odru in na njem ter preigravali različne situacije, se urili v igralskih spretnostih in negovali ter nadgrajevali svoje talente. Pod mentorstvom Maje Tratar so nazadnje ustvarili gledališko poslastico z ravno prav sodobnega pridiha. Maša Žnidaršič, Anja Tomšič, Nika Miklič, Martin Bradač, Jernej Miklič, Mark Zore, Gregor Perko, Žan Strmec, Mark in Žan Hren so vsak posebej napisali ter na oder postavili svojo lastno zgodbo.

Kot pisci, scenaristi, režiserji in igralci so skupaj pripravili preplet mladostniških zgodb, ki so se nas brez izjeme dotaknile ter izvabljale smeh, komentarje. Nekatere pa spodbudile tudi globlje misli. # mularija je naslov, ki lahko pove veliko ali nič. Zgodbe igralcev so povedale veliko, bile so iskrene, mladostniške in blizu vsem, njim ter tistim, ki še nismo in morda nikoli ne bomo pozabili na svoje najstniške dni. Mladi igralci iz leta v leto napredujejo in to je dokaz, da so tedenska srečanja pravi način ter zagotovilo, da bo v soju ambruških odrskih luči zaživel še mnogo likov in gotovo zasijala tudi kakšna zvezda.

Polona Hrovat, KD Ambrus

»Partnerska poroka«, bulvarna komedija, ki nas je nasmejala do solz.

»Partnerska poroka«, ki prikazuje ljubezenske situacije, ki se v današnjih dneh ne zdijo tako tuje, je na začetku aprila navdušila polno dvorano Doma kulture v Šentvidu pri Stični. Gledališče »VIDOVO« je tokrat uprizorilo komedijo Toneta Partljiča v režiji Anice Čuček, ki je, čeprav napisana v drugih časih, pokazala tipična moderna ljubezenska razmerja. Igralci so na hudomušen način in z veliko spretnostjo prikazali bistvo ljubezni. Ljubezen namreč ne vpraša, koliko si star, koliko denarja imaš, kakšen poklic imaš – enostavno pride. Ne da se je izsiliti ali vnaprej načrtovati. Vsem je znano, da partnerski odnosi že od nekdaj potekajo po različnih poteh. Nekateri nastajajo iz zaljubljenosti, ljubezni na prvi pogled, drugi iz prijateljstva ali dolgoletnega sodelovanja, tretji po dogovoru.

V igri so bili obiskovalci priča ljubezenskim zapletom modernih partnerskih odnosov, ob katerih so se od srca nasmejali. Težave v ljubezenskih notah tako mladih kot starih so marsikateremu obiskovalcu porodile vprašanja o smislu in središču ljubezni.

Z uprizoritvijo te igre se je članstvo v gledališki sekciji Kulturnega društva Vidovo okrepilo, saj sta na predstavi debutirala osnovnošolka Daša Laria Perklič in srednješolec Anej Kristan. Člani Kulturnega društva Vidovo so po premierni predstavi poskrbeli, da so obiskovalci poučen in nasmejan večer nadaljevali ob kozarčku in prigrizku.

Alina Cunk Perklič

Položili venec na grob Josipa Jurčiča

Na obletnico Jurčičeve smrti, 3. maja, smo člani Turističnega društva in Kulturnega društva Muljava obiskali Navje, kjer leži grob Josipa Jurčiča. Položili smo venec in prižgali sveče ter se spomnili našega velikega rojaka. Ob tem smo se strinjali, da marsikdo še danes ne ve, kje sploh leži grob prvega slovenskega romanopisca. Navje se sicer nahaja tik za ljubljansko centralno železniško postajo in le lučaj stran od gospodarskega razstavišča. Nagrobnik je bil odkrit oktobra 1881, na njem pa so besede iz Jurčičeve tragedije Tugomer.

Igor Adamič, KD Josip Jurčič Muljava

Zlato priznanje Mladinskemu pevskemu zboru šentviške šole

Občina Ivančna Gorica je bila v minulem vikendu prvič gostiteljica Regijskega tekmovanja izbranih otroških in mladinskih zborov koordinacije Osrednja Slovenija. Vrhunski pevski dogodek se je odvijal v prostorih Osnovne šole Ferda Vesela Šentvid pri Stični. Mladi pevci in pevke so nastopili na treh koncertih, na zaključni prireditvi pa je sodelovala še Glasbena šola Grosuplje – enota Ivančna Gorica, pod vodstvom Tanje Tomažič Kastelic. Da je šlo za res velik in logistično zahteven projekt govorijo številke: nastopalo je 15 zborov s kar 577 pevci. Strokovna žirija (Janja Dragan Gombač, dr. Branka Rotar Pance in Marinka Šuštar) je pozorno prisluhnila vsem trem koncertom in na koncu podelila več kot 30 priznanj.

Mladinski zbor iz OŠ Ferda Vesela, ki ga vodi Simona Zvonar, je prejel zlato priznanje z odliko. Pridružili pa sta se mu še dve posebni priznanji – za najboljšo izvedbo slovenske izvirne skladbe ter najboljšo sestavo sporeda za MPZ. Zborovodkinji in zboru iskreno čestitamo. Prireditve je v celoti povezovala Simona Zorc Ramovš. Za tekočo izvedbo pa je poskrbela hostesna ekipa območne izpostave Tina, Anja, Maja, Nuša, Katarina in Lucija. Na zaključnem dogodku je obiskovalce in nastopajoče pozdravil ravnatelj OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični, g. Janez Peterlin, ki skupaj s svojo ekipo že vsa leta skrbi za izjemno kulturno šolsko okolje.

Simona Zorko, JSKD

Oči so ogledalo človeške duše

Mateja Marinko prihaja iz Mekinj nad Stično in je mati štirih otrok. Po izobrazbi je diplomirana ekonomistka, ki je petnajst let delala v financah ameriškega farmacevtskega podjetja, nato pa zaradi prenapornega tempa spremeni način življenja. Posvetila se je stvarjem, ki jo veselita, in sicer družini, domu, vrtnarjenju ... Njena največja strast pa je slikanje.

Mateja Marinko, verjetno vas malokdo pozna kot slikarko. Bi si želeli, da bi bili na tem področju bolj prepoznavni?

Sem ljubiteljska slikarka in s slikanjem se začela šele lani avgusta. Postopno se učim, odkrivam nove tehnike, iščem svoj način ustvarjanja in predvsem uživam. S prepoznavnostjo se nisem še kaj dosti ukvarjala, ker se moram še veliko naučiti o slikanju. Slike objavljam na Facebooku, odprla sem tudi svojo ETSY trgovino MMArtStudioSI, zelo sem bila vesela povabila KD Stična za prvo razstavo ob kulturnem prazniku. V juniju bom razstavljala v Knjižnici Ivančna Gorica. Na prepoznavnosti gradim počasi. Kako ste prišli na ustvarjalno pot? Že kot majhna deklica sem na morju rada gledala slikarje, ki so risali portrete. Tudi sama sem želela poskusiti in vedno sem imela občutek, da bi tudi jaz lahko narisala kaj lepega, vendar se tega nikoli nisem zares lotila. Pred petnajstimi leti sem kupila risalni blok in pastelne barve, vendar je potem prišla zahtevna služba, otroci, gradnja hiše, selitev ... Pastelne barve pa so ostale nedotaknjene. Ni bilo ne časa in ne poguma, da bi slikala. Lansko poletje sem zbrala pogum in čas ter šla na enotedenski tečaj slikanja v slikarsko šolo Odpikadoslike, kjer mi je akademska slikarka Nataša Jan Virant odprla nov svet. V meni je prepoznala talent in me spodbudila, da se slikanja lotim tudi bolj resno.

Na vaši razstavi v kulturnem domu Stična smo si lahko ogledali predvsem portrete. Kaj vas pri njih najbolj navdušuje?

Portrete slikam najraje, rada imam ljudi, rada opazujem zanimive obraze, pritegnejo me oči in izraz v očeh. Pravijo, da so oči ogledalo človeške duše, povejo več kot tisoč besed, покаžejo človekovo življenje, njegovo srečo, veselje pa tudi bolečino in to želim prenesti na sliko.

Vam je bliže črno-belo ali barvno slikanje?

Najraje slikam z belo pastelnimi barvami na črn velur, ker se mi zdi, da samo z eno barvo najlažje ujamem izraz na obrazu. Včasih je več manj in z eno barvo dosežem več kot s celo paleto barv. Všeč so mi tudi živahne barve na črnem velurju, svinčnik, barve na belem papirju, tudi s kavo sem že naslikala portret ... rada imam vse barve, različne tehnike, samo da lahko ustvarjam.

Se vam kdaj zgodi, da vam slika ni všeč? Kaj storite?

Nikoli nisem povsem zadovoljna s sliko, vedno mislim, da bi bilo lahko bolje, vidim, kje še kaj manjka in kje bi lahko še kaj popravila. Vendar je v določenem trenutku treba sliko zaključiti in pustiti še kaj za naslednjo; to je del učenja in rasti. Pri vsaki sliki se naučim kaj novega.

Imate kakšen kraj, kjer dobivate ideje?

Živim v prelepi vasi Mekinje in sprehod na Gradišče je dovolj za nove ideje, drugače se ukvarjam tudi z jogo, ki me sprošča. Seveda pa je tu še moja družina, trije živahni fantje in mala princeska, ki me vsak dan znova napolnijo z energijo.

Koliko časa mine od ideje do izvedbe?

Vedno imam na zalogi nove ideje in seveda premalo časa, ustvarjam predvsem zvečer, ko gredo otroci spat. Ko se lotim slike, jo rada čim prej dokončam, rišem s pastelnimi barvami, zato na srečo ni treba čakati, da se barva suši. Za portret potrebujem kar nekaj ur, po navadi končam pozno ponoči in naslednje jutro naredim še kakšen popravek.

Mislite, da se v današnjem času lahko preživi samo s slikanjem ali s kakšno drugo kulturno dejavnostjo?

Sama nisem začela slikati zato, da bi zaslužila, ampak zato, ker me to osrečuje in sprošča. Verjamem, da se da tudi z umetnostjo zaslužiti, vendar je treba gledati širše, ponuditi različne izdelke, ponuditi svoje izdelke tudi izven naših meja, delati na prepoznavnosti ... in seveda vztrajati in verjeti vase.

Kakšen nasvet bi dali mladim slikarjem?

Mladim slikarjem bi svetovala, da uživajo v ustvarjanju, naj iščejo svoj način izražanja samega sebe in predvsem, da vztrajajo na svoji poti.

Tjaša Zajc,
OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični

Koncert orkestrov Glasbene šole Grosuplje

Leto je naokrog in v petek, 19. maja 2017, smo spet do zadnjega kotička napolnili avlo Osnovne šole Louisa Adamiča v Grosuplju, da bi prisluhnili tradicionalnemu pomladnemu koncertu orkestrov Glasbene šole Grosuplje. Letos so nastopili mali pihalni orkester z dirigentom An-

drejem Tomažinom, godalni orkester pod vodstvom Špele Janša in veliki pihalni orkester pod taktirko Mitje Dragoliča, ki si je dirigentsko paličico izmenjeval z nadobudnim učencem Galom Krajčičem. V razgibanem programu so nam predstavili raznoliko glasbo različnih obdobij,

zanimive točke pa so popestrili solisti. Program je povezovala Bernarda Žarn.

Vsem učencem, učiteljem in sodelavcem iskrene čestitke za uspešno izvedbo koncerta!

Nina Kaufman
Foto: Robert Petrič

Šolsko leto je za nami

V Društvu Univerza za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica smo v torek, 30. maja, uspešno zaključili študijsko leto 2016/2017. Za prijazno slovo smo se srečali v Župnijskem domu v Stični. Tam bomo v oktobru tudi začeli novo šolsko leto.

Srečanje je poskočno začel Ibri, sicer učenec Glasbene šole Grosuplje, podružnica Ivančna Gorica. Na klavirski harmoniki in z dvema skladbama je dvignil razpoloženje v dvorani. S tremi pesmimi so ga še nadgradile pevke Ženskega pevskega zbora Harmonija. Nekaj napotkov za aktivno staranje nam je nato dal podžupan Tomaž Smole. Nasmejal nas je z izjavo, da sam težko čaka, da se bo postaral.

Sledila je predstavitev projekta »Kašče v občini Ivančna Gorica«, ki so ga pod vodstvom mentorice Tatjane Kordiš izvedle članice študijskega krožka »Domožnanstvo«. Predstavitve so nam to zanimivo in bogato ljudsko stavbno dediščino, ki v Sloveniji še ni zadovoljivo strokovno proučena in zato o njej tudi ni obširnejše literature. Ugotovile so, da je v naši občini še precej bolj ali manj ohranjenih kašč, da so zelo raznolike in skrivajo v sebi zanimive zgodbe. Gradivo, ki je pri tem nastalo, bodo objavile v publikaciji, ki bo po vsebini edinstvena v Sloveniji. Zanj bodo skušale pridobiti sponzorje, saj društvo samo stroškov ne bo zmoglo.

Predstavitvi je prisostvoval tudi Pavel Groznik, predsednik občinske turistične zveze, ki ga je opravljeno delo navdušilo, in želi, da bi ga tudi nadaljevali in tako ohranjali našo kulturno dediščino.

Društvo UTŽO s svojim programom

Občinstvo s častnimi gosti

spodbuja in omogoča aktivno izobraževanje, vključenost v družbo in zdrav življenjski slog starejših. Svoje cilje uresničuje v študijskih krožkih, mesečnih predavanjih z različnih področij, organizacijo strokovnih ekskurzij, tedensko vodeno telovadbo in nordijsko hojo.

UTŽO ima 109 članov, 87 žensk in 22 moških. V študijskem letu 2016/2017 je delovalo 12 študijskih krožkov, v katerih je bilo vključenih 78 članic in članov UTŽO in so skupaj realizirali 588 študijskih ur. Imeli smo:

- 6 skupin za angleščino, nemščino in španščino, s skupaj 30 slušatelji
- 2 skupini za računalništvo s 15 člani

- 1 skupino za umetnostno zgodovino s 7 člani
- 1 skupino za domožnanstvo s 6 člani
- 1 skupino »Kavarnica življenja« s 15 člani
- 1 skupina »Ustvarjalne delavnice« v Višnji Gori s 5 člani

Za telo smo skrbele z vodeno telovadbo in nordijsko hojo. Uspešno sta bili izvedeni dve ekskurziji in šest mesečnih torkovih predavanj različnih tem in strokovnjakov. Nekaj za dušo in nekaj za telo torej ...

Na tak način se je srečanje tudi končalo, namreč s pogostitvijo in druženjem. Tako bomo laže dočakali oktober, ko se znova srečamo.

Joža Železnikar in Jožica Lampret

Predavanje Tomaža Vesela o urejanju vrtov in ogled mozaikov v Šentvidu pri Stični

Člani Društva Univerza za tretje življenjsko obdobje Ivančna Gorica smo se 19. 5. 2017 udeležili predavanja Tomaža Vesela o urejanju vrtov in si ogledali tudi njegov vrt v Šentvidu pri Stični.

Gospod Vesel je ljubiteljski zbiratelj rastlin in tudi zbiratelj starih predmetov. Najprej nam je pokazal nekaj zanimivih predmetov, ki jih hrani v vrtni hiški in so jih uporabljali v gospodinjstvu še njegovi stari starši. Med predmeti smo lahko prepoznali mnogo pripomočkov, ki so jih za pripravo hrane uporabljale naše mame in babice. V kozolcu hrani orodje in predmete, ki so se še do nedavnega uporabljali pri kmečkih opravilih.

Najbolj pa smo se razveselili ogleda njegovega vrta, saj je med nami kar nekaj strastnih ljubiteljev vrtov. Gospod Vesel se z urejanjem vrta ukvarja že več let, saj je to dolgoročen proces in zahteva desetletja strokovnega dela. Navdušil nas je njegov vrt, ki je načrtno zasajen z nasadi raznovrstnih rožic, grmovnic in dreves. Občudovali smo različne vrste javorjev v rdečastih in rumenih odtenkih, raznobarvne azaleje in vednozelenne grme z barvitimi plodovi. Vrt krasijo tudi zimzeleni iglavci in bogate zbirke rododendrona, teloha, metuljčnika, hoste, geranije ... Sam vrt je razdeljen v

različne parkovne prizore (angleški kotichek s klopami za počitek in občudovanje narave, japonski vrt ...). Gospod Vesel si želi, da bi v prihodnje lahko realiziral že zastavljeni projekt in zasadil vrsto dreves na območju osnovne šole, vrtca in bolnice. Tako bi lahko v Šentvidu pri Stični imeli pravi arboretum in s tem omogočili šolarjem, študentom in drugim ljubiteljem vrtov, da bi spoznavali drevesa. Hkrati bi bil to tudi prostor za sprostitev in občudovanje narave.

Gospod Vesel ni skoparil z nasveti glede vzgoje rastlin, mnogi so delili svoje izkušnje z njim. Dejal je: »Pravi vrt je tisti vrt, kjer vedno nekaj cveti, ne glede na letni čas«.

Svetoval nam je, da zasadimo grmiček šmarne hrušice, ki ima slastne in okusne plodove in vsebuje mnogo C-vitamina.

Zadovoljni in polni vtisov smo si ogledali še umetniške mozaike, ki so nastali na betonski podporni steni, ki je bila zgrajena zaradi nove prometne ureditve v Šentvidu pri Stični. Projekt nam je predstavila vodja projekta, likovna pedagoginja na OŠ Ferda Vesela Jelka Rojec. Nastalo je kar 34 mozaikov, ki so izdelani po likovnih predlogah na temo »Življenje našega drevesa«. Ustvarjali so jih šolarji in številni krajani, organizirani po društvi in organizacijah.

Danica Geržina

Madžarski prevod Kozlovske sodbe predstavljen tudi na Balassijevem inštitutu

Ballasijev inštitut, Kulturni center Veleposlaništva Madžarske v Ljubljani, je v četrtek, 8. 6. 2017, pripravil predstavitev madžarskega prevoda Jurčičeve humoreske Kozlovska sodba v Višnji Gori. Knjiga je sicer že bila predstavljena v Višnji Gori na predvečer 24. Pohoda po Jurčičevi poti. Na tej predstavitvi sta poleg prevajalke Júlie Bálint Čeh in avtorja ilustracij Štefana Horvata sodelovala tudi Pavel Groznik kot predstavnik Višnje Gore in Simona Zorko, predstavnica Območne izpostave JSKD Ivančna Gorica.

Po nagovoru direktorice Inštituta je voditeljica predstavitve, literarna prevajalka Marjanca Mihelič, spomnila na še vedno aktualno sporočilo humoreske. Nato so učenke Osnovne šole Livada prebrale odlomek humoreske najprej v slovenskem in nato madžarskem jeziku. Sledili so pogovori najprej s Simono Zorko, ki je poudarila, da prevod sodi v projekt Modrost in pravica, ki postaja prepoznaven tudi izven lokalnega okolja. Pavel Groznik je slikovito predstavil Višnjo Goro in polža, Štefan Horvat in Júlia Bálint Čeh pa sta govorila o izzivih in specifikah ilustriranja in prevajanja Kozlovske sodbe.

Na zaključku se je direktorica inštituta zahvalila za prisrčno predstavitev projekta. Prav tako pa so na inštitutu izrazili željo, da bi se še srečali na tako prijetnih literarnih srečanjih.

Jože Gros

Spoznaj sosednjo vas

V nedeljo, 21. maja, so člani Turističnega društva Tabor organizirali pohod »Spoznaj sosednjo vas«. Z veliko dobre volje in z željo, da starejšim in mlajšim pohodnikom pripravijo prijetno popoldne in gibanje v naravi, so jih popeljali po naravoslovni učni poti, ki vodi od vasi Cerovo do lepo obnovljene protiturške utrdb Tabor nad Cerovim. Na zaključku pohoda, ob cerkvi svetega Nikolaja, so pohodnike pričakali s skromno pogostitvijo in kulturnim programom.

V goste na samostojni koncert so povabili nas, godce in pevce ljudskih pesmi Studenček. Ob čakanju na naš nastop, so nas grelj topli, če ne že kar vroči, pomladni sončni žarki. Rahel vetrček, spokojno šelestenje drevja in zvoki narave, so nam pričarali pravo idilo. Kmalu nato pa so se po Taboru iz naših grl razlegale stare ljudske pesmi. Pohodniki so radostno popevali z nami, in nas nagradili z velikim aplavzom. Druženje s prepevanjem in dobro voljo smo nadaljevali do večera.

Pevci ljudskih pesmi Studenček kljub poletnemu času še ne bomo mirovali. V mesecu juniju bomo nastopili še na prireditvi v Jablah in kresovanju v Logatcu. Razdalje med kraji se krajšajo in morda zanese pot kakšnega našega občana na ti dve prireditvi.

V poletnem času želimo vsem skupaj veliko sončnih dni, prijetnih, zabavnih druženj in aktivnega oddiha.

Za Studenček Irena Brodnjak

Sprejem državnih prvakov Rokometnega kluba SVIŠ Ivančna Gorica

V petek, 9. junija 2017, sta Občina Ivančna Gorica in podjetje Livar d. d., v prostorih podjetja Livar d. d., sprejela člane ekipe mlajših dečkov B Rokometnega kluba SVIŠ Ivančna Gorica, ki so na zaključnem turnirju državnega prvenstva na Igu, osvojili naslov državnih prvakov. Občina Ivančna Gorica in podjetje Livar sta igralcem ter vodstvu ekipe podelila posebna spominska darila.

Ekipo mlajših dečkov B sestavlja-
jo dečki letnika 2005 in mlajši, ki
prihajajo iz vseh koncev naše ob-
čine. Na zaključnem turnirju, ki je
potekal športni dvorani na Igu, so
nastopile ekipe SVIŠ-a, ŠD Mokerc
IG, RK Gorenje Velenje in rokome-
taši Krke iz Novega mesta. Najmlajši
upi ivanškega rokometista so v finalu
premagali vse tri nasprotnike in
zanesljivo osvojili naslov državnih
prvakov. Drugo mesto so zasedli
Novomeščani, tretje Ižanci in četrto

Velenjčani.

Na sprejemu so bili poleg članov
zmagovalne ekipe navzoči še trener
ekipe Uroš Šparl, pomočnik trener-
ja Aleksander Polak, predsednik
kluba in ravnatelj štiške šole Marjan
Potokar, glavni izvršni direktor pod-
jetja Livar mag. Jože Kaligaro in član
uprave Jože Strmole ter župan Ob-
čine Ivančna Gorica, Dušan Strnad.
Po besedah župana Dušana Strna-
da je od podjetja Livar v veliki meri
odvisen tudi obstoj občine Ivančna

Gorica, tako kot je marsikatera dru-
žina iz naših krajev odvisna od pod-
jetja, ki se ukvarja s proizvodnjo in
obdelavo livarskih ulitkov. Zagotovo
pa so prihodnost tudi mladi uspeš-
ni občani, danes tukaj športniki
rokometisti. »Vi ste generacija, da
promovirate občino Ivančan Go-
rica, promovirate naš šport in ste
zagotovili, da bomo na tem in dru-
gih področjih še naprej uspešni«, je
dejal Strnad, ki je ekipo za izvrsten
rezultat podelil spominski kovanec
Prijetno domače, ki bo zagotovo
krasil vitrino uspešnega kluba in bo
spodbuda za naprej. Zahvalil se še
podjetju Livar, za pobudo skupnega
sprejema, kar je dokaz dobrega so-
delovanja z lokalno skupnostjo.

Mag. Jože Kaligaro je ob sprejemu
povedal: »Z občino smo se pred
časom dogovorili, da bomo spon-
zorirali nekatere aktivnosti preko
občine, ki so zanjo pomembne. Eno
od teh najpomembnejših pa je delo
z mladimi. Odločili smo se za se-
gment rokometista, kar se je pokazalo
kot zelo dobra poteza, saj imamo v
Ivančni Gorici ponovno rokometne
državne prvake«, je dodal prvi mož
Livarja in resno dodal: »Osnovno

vodilo naj vam bo še naprej delo v
timu. Važna je pot, cilje je mogoče
v drugem planu. Enako velja tudi
za doseganje uspehov v šoli, saj so
športni uspehi vzporedni z uspehi v
šoli«.

Zbrane sta nagovorila še predse-
dnik kluba Marjan Potokar in trener
ekipe Uroš Šparl. Ivanški klub je v
zadnjih desetletjih uvrščen med
najboljših deset klubov v Sloveniji.
V vseh teh letih je klub zabeležil 53
uvrstitev v polfinalna tekmovanja,

12 v finalna tekmovanja, kar štiri-
krat pa so postali državni prvaki.
Klub se lahko pohvali tudi s pet-
kratnim igranjem na najvišji ravni v
članski kategoriji. Trener ekipe Uroš
Šparl se je zahvalil za izkazano čast
in obljubil, da se bodo mladi roko-
metaši tudi v prihodnje trudili za
čim boljše rezultate.

Sledilo je skupinsko fotografiranje,
rokometisti pa so si ogledali še pro-
izvodnjo podjetja.

Gašper Stopar

Člani ekipe so zadovoljno pozirali v novi opremi

Odvijal se je že 19. kolesarski maraton treh občin

V nedeljo, 4. junija 2017, se je po občinah Grosuplje, Ivančna Gorica in Do-
brepolje odvijal že 19. kolesarski maraton treh sosednjih občin, ki se ga je
udeležilo kar 789 ljubiteljev kolesarjenja. Pod organizacijo se je podpisalo
Kolesarsko društvo Grosuplje.

Po uvodnih pozdravih žu-
panov občine Grosuplja
dr. Petra Verliča, Ivančne
Gorice Dušana Strnada
in Dobropolja Janeza Pe-
terlina, so se ob 9. uri na
Kolodvorski ulici v Grosu-
pljem na pot s kolesi po-
dali kolesarji na 92, 80 in
56 – kilometrsko cestno
preizkušnjo z vzponom na
600 metrov visoki Korinj.
Po nekaj minutnem pre-
sledku je sledil start po
planinsko – kolesarski poti
z vzponom na Kucelj v dol-
žini 30 km in start družin-
skega maratona v dolžini
16 in 27 km, ki je name-

njen predvsem družinam in nekoliko
manj pripravljenim kolesarjem.
Na svoj račun so prišli tudi ljubi-
telji pohodništva, kajti za vse tiste, ki
se na pot raje odpravijo peš kot pa
s kolesom, je bil organiziran pohod
na Cerovo z ogledom učne poti »Po
sledeh vodomca«.

Glavnina daljših poti kolesarskega
maratona poteka prav po cestah ob-
čine Ivančna Gorica. Kot je dejal žu-
pan Strnad, jih v Ivančni Gorici čaka-
jo številni odseki novih prenovljenih
cest, ki so bili prenovljeni tudi zaradi
kolesarjev. Vsem udeležencem je še
zaželel veliko kolesarskih užitkov in
predvsem varnost na poti.

Gašper Stopar

41. rekreativni spust s kajaki in kanuji po reki Krki »VODA ZA VEDNO«

Kajak kanu klub Krka s Krke je zadnjo nedeljo v mesecu maju priredil tradicionalni,
letos že 41. rekreativni spust s kajaki in kanuji po reki Krki. Že nekaj let poteka prire-
ditev tudi v sklopu projekta Kajakaške zveze Slovenije »Voda za vedno«.

Start je bil ob 11. uri v vasi Krka, cilj pa slab kilometer za Šmihelskim mostom čez Krko
na levi strani. Proga je bila dolga približno 11 kilometrov, veslači pa so zanj porabili
od 3 do 5 ur. Vmes, na polovici poti, malo pred Zagradcem, je bilo poskrbljeno za
malico. Za varnost je bilo kot vedno dobro poskrbljeno. Za to so poskrbeli izkušeni
veslači in potapljači.

Veslači so se po končanem veslanju vrnili na štartno mesto na Krki, kjer je bil kot
vedno na koncu kajakaški piknik s postrvmi, pleskavicami in golažem ter podelitev
priznanj. Za to kot za vse drugo so organizatorji vzorno poskrbeli.

Spustu po Krki dajejo poseben čar slapovi – kakšnih dvanajst jih je, najvišji doseže
dobre 3 metre. Vožnja preko njih je zelo atraktivna, vendar nezahtevna, zato je pri-
merna tudi za manj izkušene veslače. Veslači v kanujih lahko čoln na zahtevnejših
mestih tudi prenesejo.

Vožnja je seveda na lastno odgovornost, zaradi skokov prek jezov pa organizatorji
priporočajo turistične modele čolnov, saj so le-ti po navadi širši, se manj ugrezajo,
tako da je verjetnost prevračanja manjša. Ker pa do tega kljub vsemu lahko pride, je
obvezna zaščitna oprema, torej čelada in rešilni jopič.

Organizatorji Kajak kanu klub Krka vas že ob tej priliki vabijo na prihodnji spust, ki bo
kot vsako leto tudi prihodnje na zadnjo nedeljo v mesecu maju. Prisotnost na taki
prireditvi pomeni, da vam ni vseeno za našo dolensko lepoto in za turistični razvoj
teh krajev.

Simon Bregar

Badminton

Anja Jordan dvakratna državna prvakinja do 13 let

Prvo soboto v juniju je letos, poleg nastopa že skoraj poletnih temperatur, zaznamovalo državno prvenstvo v badmintonu za dečke in deklice do 13 in 17 let. Živo srebro pa ni naraslo zgolj zunaj dvorane športnega centra Dolgi most, saj je tokratno državno prvenstvo, v organizaciji Badminton kluba Ljubljana, postreglo z nekaj res napetimi boji med najboljšimi mladimi badmintonisti. V BK Ljubljana smo se, v zadnjih letih, že nekoliko »razvadili«, saj naša odlična U13 generacija že vrsto let serijsko posega po najvišjih mestih. Vodilna v tem naskoku na zlata odličja pa je nedvomno Anja Jordan iz Mekinj nad Stično, katere borbenost in športna odličnost sta tudi letos eksplodirali ravno v ključnem delu sezone.

V dvojicah je šlo kot po maslu

Tekmovanje so otvorile mešane dvojice, kjer je Anja letos spet nastopila z Majem Babnikom. Konkurenco sta pokorila zgolj z enim izgubljenim setom in si tako v finalu priborila zlato. Vsekakor obetaven začetek dneva za barve BK Ljubljana, ki pa je v podobnem slogu obarval tudi nadaljevanje turnirja: Anja je v dekliških dvojicah, v tandemu s Katarino Kevo, osvojila srebro. V finalu je bila boljša le dvojica Alič/Pipan, ki sta do naslova prišli v dveh setih.

Borba za ponovni naslov državne prvakinja

Anjo pa je čakala še težka vloga branilke naslova državne prvakinja do 13 let. Na letošnjih turnirjih za mladinsko lestvico so bile stvari precej bolj prekarno postavljene kot lani. Tri goreče tekmi Špela Alič, Lina Pipan ter naša Anja so na vseh treh turnirjih prikazale izjemno izenačeno igro in se izmenjavale na najboljših mestih. Pri tem je prednjačila predvsem Aličeva, ki je letos osvojila kar dva od treh turnirjev serije U13. Toda Anja že pregovorno stopnjuje formo skozi tekmovalno sezono in v njeni navadi je, da

Krasen dosežek Anje Jordan na državnem prvenstvu v badmintonu: dvakrat zlata in enkrat srebrna.

najboljše prihrani prav za trenutke v odločilnih bojih. Žreb je Anji letos namenil obe omenjeni nasprotnici: v polfinalu ji je nasproti stala Lina, ki pa ji tokrat ni uspelo sestaviti dovolj stabilne igre za resnejši upor; Anja je tako do finala prišla po dveh, sicer živčnih in težavnih, a relativno kratkih setih. V finalu ji je nasproti stala Aličeva, ki je takoj pokazala, da misli resno in Anji iztrgala prvi set z rezultatom 21:18. Drugi set je bil prava kriminalka – dekleti

sta grizli žogo povsem enakovredno do rezultata 20:20 in nekaj točk kasneje je Aličeva že servirala za zmago. Toda Anja se, v domači dvorani in ob glasni podpori navijačev ni dala: zbrala je voljo, mirnost in pogum ter nasprotnici odvzela set pri rezultatu 26:24. V tretjem setu finala, za katerega se seveda ve, da ga odigrata predvsem srce in glava, pa je Anja vtisnila v igro svoj nezamenljivi pečat: z borbeno in nepopustljivo igro nasprotnici ni dovolila

Uspešna naveza Jordanov: dvakrat zlato in po enkrat srebro in bron. Na sliki z leve: Nejc Jordan in Anja Jordan s klubskimi sotekmovalci

premora, stopnjevala je pritisk in z zmagovitim krikom, pri rezultatu 21:14, že četrtič zapored osvojila naslov najboljšje mladinke v državi.

Bron dvojic v roke bratu Nejcu

Vzporedno je potekalo tudi državno prvenstvo do 17 let, kjer sta naš skupni dnevni izkupiček lepo dopolnila Nejc Jordan in Simon Bambič, ki sta si z odlično igro dvojic uspela priigrati polfinale. Tam sta dobro

nastopila proti kasnejšima finalistoma Lesničar/Lonzarič in jima celo odvzela set, preden je hitra in agresivna igra izkušenih nasprotnikov terjala svoj davek in privedla igro do zaključka pri rezultatu 2:1, v setih, za Mariborčana. Nejc in Simon sta tako stopila na zmagovalni oder po bronasto kolajno, kot tretjevrščena v državi.

Čestitke Anji in Nejcu!!!

Matjaž Sketelj, trener
Badminton klub Ljubljana

Kangovci drugič državni prvaki v tehniki

27. 04. 2017 je bilo v Slovenskih Konjicah državno prvenstvo v tehniki borilne veščine taekwondo. Turnirja se je udeležilo tudi 20 tekmovalcev iz TKD kluba Kang, in sicer v vseh starostnih kategorijah od najmlajših začetnikov do starejših izkušenejših tekmovalcev. Klub Kang je v skupnem seštevku osvojil največ točk in zasluženost osvojil naziv državnega prvaka prvenstva v tehniki. »Lansko leto smo za klubom Hankuk iz Ljubljane zaostali le za eno točko. Zmage smo si želeli in uspelo nam je, da smo klub Hankuk letos prehiteli, in sicer za štiri točke. V tehniki smo na vrhu v Sloveniji, na kar smo zelo ponosni. Naš cilj je, da podobne rezultate dosežemo tudi v borbah« je po tekmovalju razmišljal trener Tomaž Zakrajšek. Sočasno je v dvorani v Slovenskih Konjicah potekala Adidasova otro-

ška liga, ki je bila namenjena mlajšim tekmovalcem v borbah in kicku. Pri tem tekmovalju je sodelovalo 6 Kangovcev. V skupnem seštevku so naši borci osvojili 4. mesto. Dosežki Kangovcev: v posamezni kategoriji otroci do 8 let od višjega belega pasu naprej so tekmovali: pri deklicah Mojca Maršič, Neža Berden in Pika Glavač Ziničič in pri dečkih Maks Brčan, Filip Marn in Jernej Puš. Neža, Pika in Filip so osvojili posamična 3. mesta. Mitja Dinej Dobrič je tekmoval pri mlajših kadetih 9 do 11 let od rdečega pasu naprej in osvojil 2. mesto. Urban Ulcej in Tibor Jože Rozina so nastopali v kategoriji mlajši kadeti od 9 do 11 let do rdečega pasu. Urban je osvojil 2. mesto in Tibor 3. mesto. Tevz Nemanič, mlajši kadet od 9 do 11 let do zelenega pasu, je osvojil 1. mesto.

Pri kadetih od 12 do 14 let smo imeli štiri tekmovalce, Žan Zupančič od rdečega pasu dalje, Gal Maršič od zelenega do rdečega pasu ter Lorena Zabukovec in Jakob Marn do zelenega pasu. Žan in Lorena sta bila prva in Gal in Jakob pa druga. Žan je nosilec 2. Poom (drugi otroški črni pas) in je zelo izkušen tekmovalec v tehniki. Že drugič je potrdil, da je v svoji kategoriji najboljši v Sloveniji. Pri mladincih od rdečega pasu naprej sta temovala Tija Dobrič in Kenan Husejinović. Kenan je osvojil 3. mesto. Tija pa ni bila v najboljši formi in je na žalost ostala brez medalje. Proti koncu tekme se je kljub vsemu zbrala ter v kategoriji najboljšje tekmovalke osvojila 3. mesto in dobila pokal.

Tekmovanja so se udeležili tudi trenerji kluba Timotej Todič, Renata Mavrič, Lovro Ulcej in Tomaž Zakrajšek. Timotej je tekmoval v kategoriji člani 1, 18-30 let od rdečega pasu naprej in branil naziv državnega prvaka. Mavrič, Zakrajšek in Ulcej so tekmovali v kategoriji člani 2, 31-40 let od rdečega pasu naprej. Mavričeva je postala državna prvakinja, Zakrajšek podprvak in Ulcej bronast. Skupno smo imeli sedem tekmovalnih parov, šest do 17 let in enega od 17 let naprej. 1. mesto sta si zagotovila para Tija Dobrič - Žan Zupančič ter Renata Mavrič - Tomaž Zakrajšek. 2. mesto sta osvojila Mojca Maršič in Urban Ulcej. 3. mesta sta osvojila para Neža Berden - Tevz Nemanič ter Lorena Zabukovec -

Gal Maršič. Imeli smo tudi štiri moške in eno žensko ekipo. Pri moških smo bili dvakrat prvi in dvakrat drugi. Ženska ekipa je bila tretja. Na koncu tekmovalja je bila na vrsti še kategorija najboljših tekmovalcev. Naslov najboljšje tekmovalke si je že sedmo leto zapored zagotovila Renata Mavrič. Tija Dobrič je bila bronasta. Pri moških je Tomaž Zakrajšek osvojil drugo ter Timotej Todič pa tretje mesto.

Renata Mavrič je povedala: »Ponosna sem, da mi je že sedmo leto zapored uspelo osvojiti naslov državne prvakinja. Prav tako sem vesela zmage v kategoriji za najboljšo tekmovalko, saj se tam pomerimo med seboj vse tekmovalke različnih

starostnih skupin. S svojimi nastopi sem zadovoljna, je pa seveda še vedno veliko možnosti za izboljšavo. Priložnost imam že na naslednjem tekmovalju, to je evropsko prvenstvo, na katerega se že pridno pripravljam«.

Adidasova otroška liga:

Mojca Maršič kick Ž1 1. mesto
Filip Marn ml. kadet 2 -27 kg 2. mesto
Maks Brčan ml. kadeti 2 -30 kg 2. mesto
Tevz Nemanič ml. kadeti 2 +51 kg 1. mesto
Zan Hren kadeti B -53kg 1. mesto
Jakob Marn kadeti B -53kg 3. mesto

Darja Podpečnik

»12 ur vojaških poskokov« v Fitnes studiu Energy

V soboto, 3. 6., so se člani in simpatizerji slavnih »vojaških poskokov« ali »burpeejev« zbrali v Fitnes studiu Energy v Ivančni Gorici in si zadali cilj, da bodo celih 12 ur izmenično opravljali omenjeno vajo.

Vojaški poskok oziroma burpee je vaja z lastno telesno težo, sestavljena iz več gibov, ki jih izvajamo povezano. Že od leta 1940 se uporablja kot hiter in učinkovit način ugotavljanja telesne pripravljenosti. Kasneje je vaja popularizirala tudi ameriška vojska, od tu ime »vojaški poskok«.

Vaja še danes velja za eno boljših krepilnih vaj. Vključuje tri osnovne gibe - počep, skleco in skok, od vadečega pa zahteva ogromno energije, gibčnost, kondicijo in moč. Aktivira mišice celotnega telesa, konkretno pospeši metabolizem in s tem seveda porabo kalorij.

Udeleženci dogodka so v 12-tih

Ekipa 12h burpee

urah brez premora opravili kar 10.349 ponovitev in tako podrli lastni rekord iz leta 2014!

Za konec naj kot zanimivost omenimo še to, da je aktualni svetovni rekord, leta 2015 zapisan v Guinnessovo knjigo rekordov, 6.800 ponovitev. Rekord sicer velja za eno osebo, ampak tudi skupinskih 10349 ponovitev ni slabo, kajne?

Matej Dremelj

OBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU OBČINE IVANČNA GORICA

Po polovici lige vodita VIP športni studio in Kavarna pri Joži

Za nami je polovica tekem v obeh ligah. V prvi ligi zanesljivo vodi prvi favorit tekmovanja VIP športni studio. Na mestih od 2 do 7 pa se utegne vrstni red še močno premešati. Presenetljivo predzadnje mesto zaseda zadnja leta druga najmočnejša ekipa v naši občini, a prepričan sem, da na koncu ne bo tako. Za zdaj kaže, da so mladi Ambrušani prvi kandidati za selitev nazaj v 2. ligo, a ni nujno, da bo na koncu tako. Ekipa iz Hrastovega Dola je po zelo slabem začetku zbrala kar presenetljivo veliko točk.

Trenutno med strelci v prvi ligi po 6 krogih vodi nihče drug kot Kristijan Čož (VIP športni studio) z 11 goli, drugi je Martin Grošelj (MSU team) s 5 doseženimi goli. Sledi skupina petih zasledovalcev s po 4 doseženimi goli.

V drugi ligi po pričakovanju vlada velika izenačenost. Trenutno vodi ekipa Kavarna pri Joži, ki je ob petih zmagah zbrala le en poraz. Med prvim in petim mestom se vrstni red lahko še zelo premeša. BS ŠD Zagradec se je nekako pobral in dosegel prvo zmago, »Financarji« pa seveda plačujejo davek neizkušenosti. Vsak začetek je po svoje težak. Med strelci v drugi ligi so po 5 krogih najbolj razporejeni Višnjegorci. 1. mesto si delita Miha Mlakar in Dominik Horvat s po 7 goli, tretje mesto pa Marko Gavrančič (vsi Raja Višnja Gora) in Primož Bogolin (Kavarna pri Joži) s 6 goli.

1. liga:

		o. t.	zmaga	remi	poraz	goli +	goli -	razlika	točke
1.	V.I.P. Športni Studio	7	6	1	0	35	6	+29	19
2.	Avtostoritve Sadar	7	5	0	2	14	10	+4	15
3.	MSU team	7	4	1	2	20	17	+3	13
4.	FSK Mafijozi	7	3	2	2	18	10	+8	11
5.	ŠDM Krka	7	3	0	4	12	17	-5	9
6.	Fortuna no.1	7	2	1	4	12	24	-12	7
7.	Bar pri Livarni	7	1	2	4	13	16	-3	5
8.	ŠDM Ambrus Empis	7	0	1	6	8	32	-24	1

2. liga:

		o.t.	zmaga	remi	poraz	goli +	goli -	razlika	točke
1.	Kavarna pri Joži	6	5	0	1	21	12	+9	15
2.	Veterani NK Ivančna Gorica	6	4	1	1	21	14	+7	13
3.	Raja Višnja Gora	6	4	0	2	32	20	+12	12
4.	Žogca bar & ŠD Ambrus	6	3	1	2	14	13	+1	10
5.	Kaligula	6	3	0	3	17	14	+3	9
6.	Bencinski ser. ŠD Zagradec*	6	1	0	5	9	21	-12	1
7.	A1 Finance	6	0	0	6	5	25	-20	0

* Ekipi BS ŠD Zagradec sta bili odvzeti dve točki zaradi dveh neodigranih tekem.

Več informacij o ligi dobite na spletni strani Zveze športnih organizacij Ivančna Gorica zso.prijetnodomace.si.

Simon Bregar

Tradicionalni 17. medvaški nogometni turnir na Muljavi

Tudi letos se je na Muljavi odvijal tradicionalni medvaški turnir v malem nogometu. Med seboj se je pomerilo 7 ekip, seveda samo iz KS Muljava. Lansoletnemu prvaku je z veliko sreče zopet uspelo ubraniti naslov. To je ekipa ŠICE. Na drugem mestu je bila nekoliko presenetljivo, a zaslužno ekipa POTOČ, tretja pa ekipa MULJAVA CENTER. Za najslabšo udeleženko turnirja je bila izbrana ekipa CUNAMI, ki je v enoletno last prejela t. i. »kajlo«. Najboljši strelec turnirja je bil IGOR TURK, pokal za najboljšega vratarja pa je prejel DAMJAN GLAVAN. Poleg igranja nogometa so se na turnirju odvijale tudi druge dejavnosti, kot so vlečenje vrvi in tekmovanje v »eksanju« piva. Pri vlečenju vrvi je slava pripadla ekipi PRVAKI (člani ekipe Prvaki: LUKA STRNAD, PRIMOŽ TOMAŽIN in SIMON GLAVAN).

Medvaške prvake KS Muljava 2017, ekipo ŠICA so sestavljali: Marjan Sadar, Milan Sadar, Rok Sadar, Anže Sadar, Tone Svetin, Primož Bradač in Martin Bradač.

Simon Bregar

V Šentvidu dvojna zmaga Koščaka, Peklaj odbil vse madžarske napade

V nedeljo, 21. maja, je v Dolini pod Kalom, v organizaciji AMD Šentvid pri Stični, potekala dirka za pokalno prvenstvo in rekreativno tekmovanje Slovenije za motokrosiste. Nov sistem pokalnih dirk sicer ni zagotavljal zvenečih imen slovenskih motokrosistov, kljub temu pa je številna in mednarodna udeležba, približno 130 tekmovalcev, poskrbela za zanimive boje v desetih različnih kategorijah.

Organizatorju je šlo letos na roke tudi vreme, ki je poskrbelo, da je bila proga ravno prav namočena s sobotnim dežjem, sončni žarki pa so poskrbeli, da je bil nedeljski dirkaški dan popoln. Svoje so znova dodali tudi domači tekmovalci. Jaka Peklaj se je odločno spopadel z madžarskim konkurentom, sicer znancem z mednarodnih dirk in pokazal, kdo je gospodar na domačem terenu. V isti kategoriji je bil Mark Müller 11. Prepričljivo zmago je doma ohranil tudi Gal Hauptman (MXR 85), Borut Koščak pa je poleg zmage v svoji kategoriji Veterani 1, pokazal hrbet tudi vsem mlajšim tekmecev v članski kategoriji Open. Domače stopničke so osvojili z 2. mestom še Matevž Ahčin (MXR2) in Drago Hribar s tretjim mestom (MXR Veterani 2). Rok Virant je bil 4. na pokalnem prvenstvu MX2, v isti kategoriji je bil Matevž Robek (MK Fire group) 5., Jan Hribar pa 7. Največ domačinov je nastopilo v MXR2: 5. Klemen Pantar, 6. Rožle Pajk, 14. Domen Gliha, 26. Matevž Debevc, 29. Matej Rus, 33. Luka Lokar, 36. Tjaž Krese. V MXR Open je bil 13. Aleš Groznik, v MXR Veterani 2 pa je bil Bojan Gorišek šesti. Sicer pa velja posebej poudariti še dosežke Jaka Peklaja in Jana Pancarja na mednarodni sceni. Peklaj je v zadnjem mesecu zabeležil pomembno zmago na severnoitalijanskem prvenstvu za juniorje, na dirki evropskega prvenstva EMX 65 v Orehovi vasi pa si je s petim mestom zagotovil nastop na finalu v sklopu dirke MXGP na Češkem konec julija. Pancar nastopa v hudi konkurenci evropskega prvenstva EMX 250, kjer mu še ni uspelo priti do točk, je pa tudi on uspešno nastopil na dirki italijanskega prvenstva, odpeljal pa je tudi dve dirki evropskega prvenstva EMX Open in zabeležil 4. in 6. mesto.

Matej Šteh

*Vse na svetu mine,
vse se spremeni,
le spomin ostane in živi.*

V SPOMIN

Mineva osmo leto, odkar nas je zapustil naš dragi mož, oče in dedi

SLAVKO MAVER

mesarski mojster iz Stične

Hvala vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu, postojite pri njegovem grobu, prižigate sveče in prihajate k svetim mašam.

Vsi njegovi

*Niti zbogom nisi rekel,
niti roke nam podal,
a v srcih za vedno boš ostal.*

V SPOMIN

Dne 16. 06. 2017 je minilo 21 let, kar nas je nepričakovano zapustil, mož, oče, brat, stari oče, mesar, odkupovalec živine za klavnico Stična, varnostnik, kmetovalec, gasilec in človek velikega srca

VINKO HOČEVAR

po domače RATENČAN iz Ratence
(10. 04. 1934–16. 06. 1996)

Zahvaljujemo se vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu in prižigate sveče v spomin.

*Žena Marija, sin Vinko, Milena, Cvetka, Danica,
vnuki Vinko, Andrej, Primož, Gregor, Marko,
Astrid in Erik*

*Tako kot reka v daljavo se zgubi
odšel si tiho brez slovesa
za seboj pustil si spomin
na naša skupna srečna leta.*

V SPOMIN

30 let bo minilo, odkar je nepričakovano za vedno zaprl oči naš dobri mož, ati, sedaj tudi že dedi, brat in stric

MILAN STRUNA

Iz Radanje vasi
(28. 8. 1953–20. 6. 1987)

Še vedno ga vsi zelo pogrešamo, ter se zahvaljujemo vsem, ki se ga še spominjate in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

*Odšel si tja,
kjer ni ne bolečine
in ne gorja,
tja kjer se zemeljska
pot konča.
A tvoja dobrota ne bo
nikoli pozabljena!*

ZAHVALA

V 82. letu starosti se je od nas poslovil naš dragi ata

HENRIK MIŠMAŠ

Mišmašev Henrik iz Ivančne Gorice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani ter z nami delili bolečino ob izgubi našega dragega ata Henrika. Vsem prav lepa hvala za darovane sveče, cvetje, svete maše ter izrečena sožalja. Iskrena hvala gospodu župniku Juriju za lepo opravljen poslovilni obred, ter monsinjorju Jožetu Kastelicu za somaševanje.

Prav tako lepa hvala pogrebniemu zavodu Perpar, pevcem iz Šentvida za lepo odpete pesmi, Rdečemu križu, Lojzetu Miklavčiču, ter g. Matjažu za ganljive poslovilne besede. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Iskrena hvala tudi zdravstvenemu osebju KC, osebju doma starejših Vič – Rudnik, za njihovo skrb v času njegove bolezni. Hvala tudi njegovemu osebnemu zdravniku dr. Zupančiču.

Hvala vsem, ki ste atu kakorkoli pomagali, ga imeli radi, ter ga boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

*Ko tvoje zaželim si bližine,
gremo tja,
v ta mirni kraj tišine,
tam srce se zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

ZAHVALA

V 79. letu starosti nas je zapustil

JOŽEF KOŠAK

po domače Antončev Jože iz Češnjic pri Zagradcu

Ob boleči izgubi se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, vaščanom za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče, darove v dober namen in svete maše, ter da ste v najtežjih trenutkih stali ob nas in se tudi z molitvijo poslovlili od njega.

Hvala gospodu župniku Sašu Kovaču za lepo mašno daritev in obred ob pogrebu, zagraškim pevcem z organistom Robijem Kohkom, Pogrebni službi Novak, gospodu Matjažu Marinčku za lep poslovilni govor, ter hvala vsem PGD, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, predvsem zdravnici dr. Katarini Bratož Vidmar. Lepi so spomini na čas, ki smo ga preživel skupaj. Atu smo hvaležni za vse lepo in dobro, za vse, kar smo prejeli in se naučili od njega.

Vsi njegovi

*Vsi bomo enkrat zaspali,
v miru počivali vsi,
delo za vselej končali,
v hišo očetovo šli.
(A. M. Slomšek)*

ZAHVALA

Po hudi bolezni je omagala

MARIJA KOZLEVČAR

Pancarjeva Minka z Gorenjega Brezovega
(29. 12. 1926–29. 4. 2017)

Ob smrti naše drage sestre, svakinje in tete se iskreno zahvaljujemo g. župniku Janezu Mihelčiču za obhajila v bolezni, sveto maziljenje in pogrebno sveto mašo; cerkvenim pevcem in trobentaču za glasbeno spremljavo; sovaščanki Vidi za poslovilne besede; vaščanom, faranom, znancem in sorodnikom za obisk v mrliški vežici, udeležbo na pogrebu, darove za maše, cerkev ter podarjene sveče; pogrebniemu zavodu Perpar za zelo pietetno vodeno poslovitve in ne nazadnje doktorju Zupančiču in sestram njegove ambulate za sočutno spremljanje v težki bolezni.

Posebej se zahvaljujemo za ganljivo sodelovanje vaščanov ob slovesu iz domače hiše in vasi, v kateri je živela vse svoje delavno življenje.

Žalujoči: sestre, svak in nečaki

*Za vedno zatisnila si oči,
mislili smo, saj samo spiš,
a tebe nič in nihče ne prebudi,
grenka žalost v naših srcih ždi.*

ZAHVALA

Zapustila nas je draga mama, sestra, babica in prababica

MARIJA VERBIČ, roj. Primc

po domače Barbčeva Mimi iz Artiže vasi
(6. 11. 1935–14. 5. 2017)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem za izrečeno sožalje, podarjene pozornosti ter spremstvo na zadnji poti. Hvala vam za čustveno podporo, cvetje, sveče, svete maše in darove v dober namen.

Zahvaljujemo se tudi župniku Janezu Zaletelju, pevcem in Pogrebniemu zavodu Perpar.

Iskrena hvala vsem, ki ste se poslovlili od Marije in jo pospremili na njeni zadnji zemeljski poti.

Vsi njeni

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Zapustila nas je draga žena in mama

EMILIJA GALE

po domače Bregarčkova Milka z Brega pri Dobu 2,
Šentvid pri Stični
(1944–2017)

Ob izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sovaščanom, prijateljem, znancem in vsem, ki ste nam kakorkoli stali ob strani v teh težkih trenutkih. Hvala za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in svete maše.

Hvala duhovnikom g. Izidorju Grošlju in g. Janezu Zaletelju za lepo opravljen obred, ge. Dragici Eržen za lepe poslovilne besede, pevcem Prijatelji za odpete pesmi in pogrebniemu zavodu Perpar.

Hvala tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Vsi njeni

*Prazen dom je in dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Solza in bolečina te zbudila ni,
ostala je praznina in spomin na
skupne dni.*

ZAHVALA

Po hudi bolezni je v večnost odšel dragi mož, oče, dedi, tast

IVAN URANIČ

iz Artiže vasi
(20. 2. 1936–10. 5. 2017)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom s Pšate Cerklje na Gorenjskem in Artiže vasi, prijateljem, znancem za izrečena sožalja, darovane sveče in cvetje. Zahvaljujemo se g. župniku Jožetu Kastelicu za lepo darovano sveto mašo, višnjegorskemu cerkvenemu pevskemu zboru, citrarki, Pogrebniemu zavodu Perpar, Zdravstvenemu domu Ivančna Gorica in dr. Rokvičevi, negovalki Simoni, Društvu upokojencev Cerklje na Gorenjskem ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

Pikanje v regradove lučke

Pika s severne strani

AVTOR MARKO BOKALIČ	ŠPANSKI REZISER (PEDRO)	ČEŠKI SKLADATELJ JANÁČEK	UPRAVLJANJE VOZILA ALI GIBANJE Z NJIM	ANDREJ PEČENKO	LETUVIŠČE PRI GENOVI, ZNANO PO DRŽAVNI POGODBI	DOBA, EPOHA	POŠKODOVANOST POVRŠINE ZARADI DRSANJA
MEHIŠKI PREDSEDNİK V 70. LETIH (LUIS ECHEVERRÍA)							
ZVER IZ DRUŽINE VELIKIH MAČK							
SOPROG				DVOJICA			
PODZEMNI HODNIKI Z GROBOVI				KRAJ PRI DOMŽALAH			
						ŽVEPLO NEKDANJJI BOLGARSKI DRŽAVNIK ŽIVKOV	
NAJVEČJA REKA V ITALIJI			LETUVIŠČE NA JUGU POLOTOKA KRIMA				
PEVEC PESTNER			MESTO V BELGIJI				
PRITOK DONAVE V BEOGRADU			MADŽAR, DIRIGENT DORATI				
IZDELAVANJE TEKSTILNIH IZDELKOV			PENASTA SLADICA Z VINOM			DROG V SREDIŠČU KOLESA	
NAJVEČJA ARTERIJA			KARIBSKA DRŽAVA			HRVAŠKA	
RUDOLF MAISTER			VITEK IN HITER PES				
VEČJI KOS DEBLA, PANJ		VZHODNO-AZIJSKI VELETOK	NAKLEPNI UBOJ				
		OSNOVNA MERA				IGOR DEKLEVA	PODTALNO POLITIČNO DELOVANJE
						UŠESCE	DEKODIRNA NAPRAVA, DEKODIRNIK
GRAFIČNO OBLIKOVANJE MATEVŽ BOKALIČ	ALJAŽEV, EIFFLOV, RAZGLEDNI, KOMANDNI ?	PEKOČA ZACIMBA	SMISEL		ENOTA ZA ENERGIJO		
					JAREK ZA SPUŠČANJE HLODOVINE		
ŠKOTSKA NOVELISTKA (MURIEL)				NEKDANJA PEVKA KOVACIČ	ODKRHNJEN DROBEČ		
					SOSED IRANA		
BELOKRANJSKI MUZIKANT VERDERBER			VISOKO POKRIVALO ŠKOFOV			DUŠEVNI JAZ	
						GORске REŠEVALNE SANI	
MAMILO IZ NEZRELIH GLAVIC PRAVEGA MAK			KDOR DELA S PLUGOM			SIRSKI DIKTATOR (BAŠAR ALI)	
			RADON			NARODNA BANKA	
PRODAJALNA ZDRAVIL					NAŠA NEKDANJA SMUČARKA (MAJDA)		
DELA PROST DAN V SPOMIN NA KAJ					NAŠA NEKDANJA SPRINTERKA (ALENKA)		

Slovarček: ARLON - belgijsko mesto v Ardenih, blizu meje z Luksemburgom

Kdor ga reši, radovednost poteši

KVIZ, KI SKUŠA BITI DUHOVIT

1. Po kateri živali se je politika najbolj vrgla?
a) po žirafi
b) po hijeni
c) po kameleonu
2. Reznica je bila včasih:
a) narezek domače klobase
b) žandarska palica
c) krma za živino
3. Koliko zob ima človek pri sto letih, če se skrega z zobozdravnikom?
4. Kdo nosi največji venec?
a) Luna pred deževnim vremenom
b) deviška nevesta
c) tropska marjetica
5. Kdo nima rumenih prstov?
a) Kitajec
b) kadilec
c) lenivec
6. Poišči vas, ki je v simbolni povezavi s prebavnimi motnjami!
a) Znojile
b) Griže
c) Spodnja Draga
7. Koga je vabilo geslo puntarjev »Le vkup, le vkup«?
a) avtoprevoznike občine Ivančna Gorica
b) slovenske tlačane
c) davkoplačevalce
8. Vitezi Foedransbergi so domovali?
a) na Hudem
b) na Blatnem
c) na Mokrem
9. Katero jajce vsebuje največ holesterola?
a) puranovo
c) kokošje
d) nojevo
10. Označi ljudi, ki jih mož na podobi najrajši popoka?
a) vozniki avtomobilov
b) zbiralci bakra
c) bančni roparji

- Oči, kaj se boš jezil? Za novo leto si nam voščil: »Samo da smo zdravi, drugo ni pomembno.«

Hudomušnice

Nekoč so imeli navado, da so fantje hodili starše spraševati za roko njihovih hčera. Nace je to slišal od stare mame, zato se je tudi on napotil k roditeljem svoje izvoljenke.

»Ni govora,« sta dejala stára, »škoda pota, ki si ga napravil do nas!«

»Kakšna škoda neki,« se je kislo zarežal Nace, »saj sem šel slučajno mimo vaše hiše.«

Mlada ženica je vsa obupana: »Dragi, pred poroko si mi zagotavljal, da sem sonce tvojega življenja, sedaj pa stalno posedaš v gostilni!«

» Ljuba moja,« to je povsem naraven pojav; »na soncu postaneš vendar žejen.«

Nadebudni sinko: »Ata, zakaj elektrike ne smemo potipati?«

Nadebudni očka: »Zakaj neki; i zato, ker je ženskega spola!«

Zastopnik prihajajoče generacije: »Dedek, si bil ti kdaj mlad?«

Zastopnik odhajajoče generacije: »Seveda, kaj pa vendar misliš!«

Vnuk pa v smeh: »To si moral biti hecen s to plešo in kozjo bradico!«

Prvi kanibal: »Sem slišal, da zadnje čase uživaš samo še Indijance. Kako to?«

Drugi kanibal: »Veš, laboratorijski izvidi so pokazali, da mi močno primanjkuje rdečih krvničk.«

Odgovori: 1. c, 2. c, 3. nič, 4. a, 5. c, 6. b, 7. b, 8. a, 9. d, 10. a

Siva stran

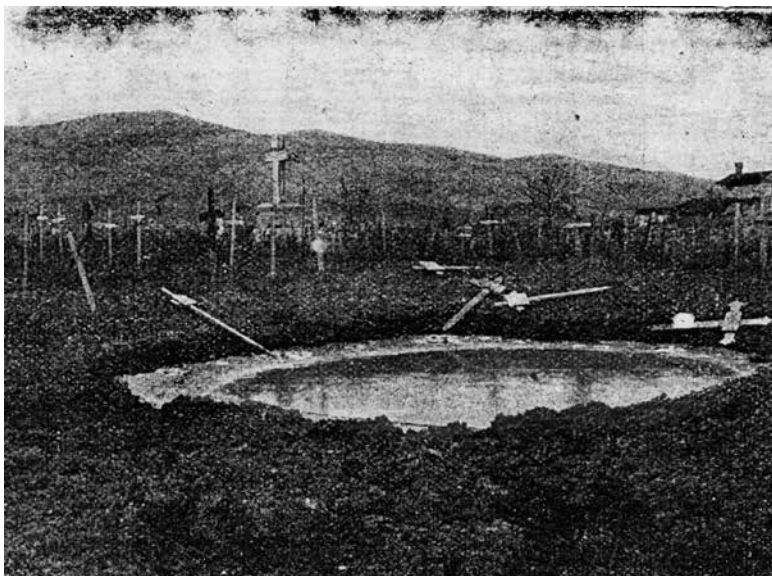
V jeku 1. svetovne vojne

Paberkovanje obledelih sledi

Leta 1917, torej pred sto leti, so najhujši boji potekali na francosko-nemškem bojišču v Franciji in italijansko-avstrijskem bojišču ob Soči. Obe strani sta čakali, da se bo nasprotnik izčrpal. Zaradi širšega zaledja so bile sile antante v tem pogledu na boljšem, zlasti po vstopu ameriških združenih držav v vojno.

Italijansko topništvo je z daljnosežnimi topovi obstreljevalo globlje zaledje avstrijske vojske. Italijanska granata v primerjavi s povprečno velikim človekom.

Ubogi vojaški trpini tudi po smrti niso imeli miru. Italijanska velika granata je zadela avstrijsko vojaško pokopališče pod Krnom, da so kosti in nagrobni križi leteli daleč na okoli.

Kljub hudim časom je bilo treba vojakom (zlasti enotam, počivajočim v zaledju) tudi nekaj razvedrila. V ta namen je bila izdelana tudi vojaška dopisnica z motivom slovenske ljudske pesmi »V kasarno se podala bom, pred hauptmana (stotnika) stopila bom, za fantiča prosila bom ...« (Iz zbirke J. Kamina)

Obrabljeno česalo

Tone Drab

Mož prime se za glavo, sivo in kuštravo.

Pri tem se razjezi, ne ve kaj na stori: včeraj bil je grob, je glavniku zlomil zob.

Pred ženo jadikuje, da čaka ga najhuje. Zažene glasen krik: »Jaz rabim nov glavnik!«

Se čudi šparovna ženica: »Na česalu bla je špica; bil si jako grob, da si zlomil zadnji zob.«

»Pri hiši, da ni denarja za lasnega redarja. Saj veš, da nov glavnik stane cel zlatnik.

Tu se narava vmeša – na glavi zraste pleša.

Pomagajmo jih prepoznati

Doslej smo bili pri prepoznavanju kar uspešni; pomagali smo razvozlati šest od osmih upodobitev.

Kako bo neki tokrat. Fotografija je bila najdena na območju šentviške fare. Para sta se ovekovečila pred neko osnovno šolo. Po noši sklepam, da se je to primerilo v letih pred zadnjo svetovno vojno ali kmalu po njej. Kdor kaj ve, naj pové, pa bomo vsi zadovoljni.

Iz zakladnice naših domačij

Prednamci so nam zapustili veliko stvari. Naša dolžnost je, da vsaj nekaj tega v tej ali oni obliki ohranimo zanamcem. Pridni ljubitelji naše očetnjave to počno že vrsto let z dopisovanjem v najstarejši kotiček pričujočega časnika. Tudi tokrat so nam pomagali zastaviti nov »trd oreh«. Vsi, ki veste, kaj kaže podoba, se oglasite po utečeni poti. Hvala, hvala, hvala. Predmet je iz domače zbirke Lauševih s Studenca. Hvala tudi njim.

Leopold Sever

Mačke so ozaveščene

»Klobasa se je s kruhom, drugače ni zdravo,« so nas svoje dni prepričevali stari. Danes vem, da so imeli prav; toda, kako so to dognale mačke, mi je pa uganka. Berite! Ondan sem pozabil zapreti prtlačnik, v katerem sem imel dve mesenici in štruco kruha. To sem opazil šele zvečer in ugotovil, da je od jestvin ostalo bore malo: četrt klobase in del obgrizene štruce. Da je maček pojedel klobasi, ni nič čudnega, da ju je jedel s kruhom, me pa čudi in pika. Kako vem, da bil res maček? Kaj ne bom: tri dni zaporedoma je sosedov mačkon hodil ovohavat prtlačnik.

Klasjev Polde

Tole je ostalo od prelepih klobasic in krasne štruce.

"SEVERNA" STRAN

Kako se je Martinc krščanskega nauka naučil

Še ena »pregrešna zgodba«, ki jo je napisalo življenje

Martincu je bilo šolsko učenje deveta skrb; celo pri krščanskem nauku, ki ga je v šoli poučeval župnik, se je dolgočasil. »Martinc,« ga je karala mati, »že na tem svetu ti ne bo dobro, če ne boš vedel božje resnice, kaj šele na onem svetu.«

»He, he«, se je smejal Martinc, »bog vé, kako je s tistim tam čez; na tem svetu se bom pa že znašel!« Pa se je res. V šoli so mu malo prišepnile deklice, pa je bil pri naglušnem župniku dober za prvo obhajilo in za birmo, čeprav se še pokrižati ni znal kaj prida.

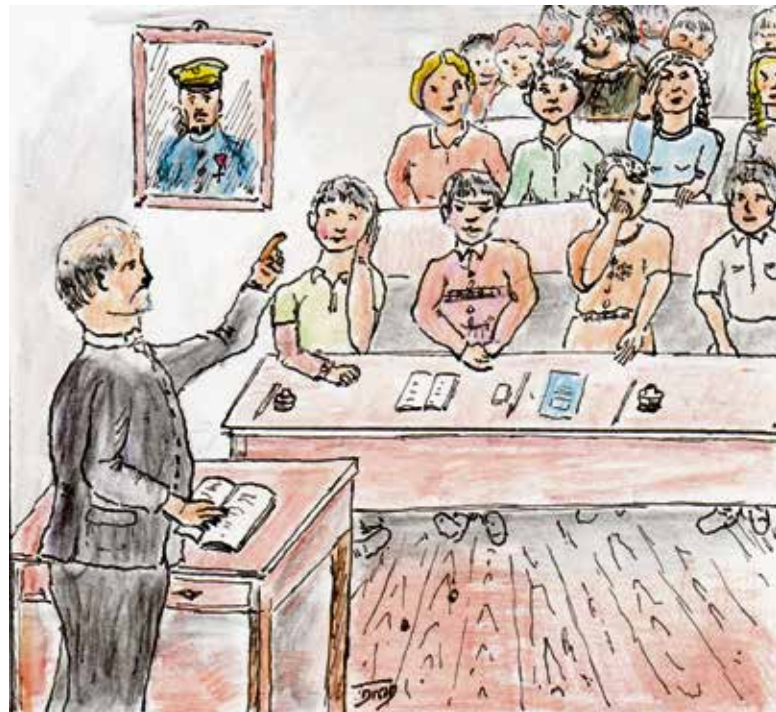
»He, he«, se je spet smejal Martinc,

ko je materi pokazal izkaz, »sem vam rekel – znajti se je treba!« »Boš že videl, božji mlini meljejo počasi,« mu je odvrnila bogaboječa mati. In je res prišla napovedana kazen. Menda je sam bog Martincu nastavil lepo Miklavžovo Minko, da se je na smrti zaljubil vanjo in hitro je bila beseda o poroki. Tedaj pa je fanta oblihl mrzel pot; spomnil se je namreč, da imajo novega župnika, ki nikogar ne poroči, če nima znanja o veri. Ker Minkini niso hoteli niti slišati o poroki brez župnika, je bodoči ženin sklonjene glave stopil do dušnega pastirja. Kajpak ni niti ene

pametne znil pri spraševanju in župnik je strogo odločil: »Martinc, v šolo boš hodil, ali pa si poroko izbij iz glave«. In Martinc je nekaj tednov kislega obraza sedel med otroki v prvem razredu, nekaj tednov v drugem razredu in tako naprej vse do predpusta, ko je župnik na dovolilnico trdo udaril pečat.

Rodilo se jima je lepo število otrok. Ko je kateri dozorel za šolo, mu je mati Minka zabičala: »Poslušaj pri verouku, da ti ne bo treba še enkrat v prvi razred kot tvojemu očetu!«

Leopold Sever

212. rekord: Prelestni puščavci

Pa smo dočakali. Doslej smo namreč imeli »cvetne rekorde«, za katerimi so stale ženske. Tokrat pa je nežnost duše ob cvetju razkril moški. To ni nihče drug kot France Godeša iz Višnje Gore. Njegove tri kakteje so tako lepe in prešerne, da bi bil greh, če to čudes vsaj na podobi ne bi videli Klasjevi. Francetovi trije »suhozemci« so sicer po naturi vajeni suše, toda kadar cvetijo, rabijo dosti pijače. Skrbni gojitelj jim jo je obilo privoščil, pri tem kajpak tudi nase ni pozabil; tako so vsi štirje – kot je razvidno s podobe – v najboljši kondiciji.

Tu velja pripomniti, da so kakteje večino cvetov razprle ravno na občinski praznik, 29. maja; to nemara pomeni, da se tudi rožice zavedajo veličine dogodka.

Vse naštetu na glas vpije po novem odličju. Zategadelj smo v knjigo rekordov z zlatimi črkami registrirali: »Rekord št. 212. Imetnik: Franc Godeša, meščan Višnje Gore in občan Ivančne Gorice. Dosežek: kakteje, presežne v množini in barvini. Odločitev je bila soglasna.«

Čestitamo, da odmeva čez hrib in dol.

Leopold Sever

Acervanški (ivanški) miljniki

Ivanška dolina je prehodni svet med Ljubljansko kotlino in Panonsko ravnino, zato so ondi čez že od davna gradili številne povezave: stare poti izpred antičnega časa, stara rimska cesta s križiščem pri Acervu, stara cesarska cesta Ljubljana – Novo mesto – Karlovac, železniška proga Ljubljana– Novo mesto, »prva« avtomobilska cesta Ljubljana – Zagreb, »druga« avtomobilska cesta Ljubljana Zagreb in še kaj. Na žalost je bilo pri naštetih in drugih gradnjah uničenih veliko sledov iz prejšnjih časov, bodisi iz domene geologije, geografije ali splošnega starinoslovja; le malo je bilo ohranjenega za prihodnje čase. Po pripovedovanju očitno je bilo dosti tovrstne škode storjene zlasti pri gradnji železniške proge in prve avtomobilske ceste. Pri gradnji najnovejše cestne zveze je bilo marsikaj bolje, vendar še premalo in preveč gledano skozi ozke oči arheologije. Sam, videč, da je premalo poskrbljeno za zanimivosti, sem taval po prizorišču in prosjačil zdaj pri teh, zdaj pri onih, naj bodo prizanesljivi, kajpak s pičlim uspehom.

Fosili foraminifer s »tlaka« nekdanje rimske ceste.

Fosili školjk megalodontid. Po vsej verjetnosti je bil kamen med gradnjo rimske ceste prinesen z območja Kajine ali Gradišča.

Trasa stare rimske ceste pri Rogovili potem, ko so jo zapustili arheologi. Klub temu, da so bili večji kamni že pobrani, je bilo v ostalinah za širše poučenega človeka še marsikaj zanimivega.

